கோடி கோடி மின்னல்கள்

வைகை வாய்விட்டுச் சிரித்தாள். கையில் அன்றைய நாளிதழ்.

பக்கத்தில் உட்கார்ந்து அக்கௌண்ட் ஸ்டேட்மெண்ட் ஒன்றை கம்ப்யூட்டருக்குப் புகட்டிக் கொண்டிருந்த அர்ச்சனா வைகையைத் திரும்பிப் பார்த்தாள், வியப்பாய்.

''என்ன வைகை...! இன்னிக்கு உன்னோட சிரிப்பில் எழுபது எம்.எம். தெரியுது... பேப்பர்ல ஏதாவது ஜோக்கா?''

''ஜோக் இல்லை... ஒரு ஹைக்கூ கவிதை...''

ராஜேஷ்குமார்

''ஒரு கவிதையைப் படிச்சா இவ்வளவு பெரிய சிரிப்பு வருமா...? என்ன கவிதை...! படி பார்க்கலாம்...''

வைகை படித்தாள்:

''லஞ்சம் வாங்கினேன்.
பிடிபட்டேன்.
லஞ்சம் கொடுத்தேன்.
விடுபட்டேன்.''

அர்ச்சனாவும் அண்ணாந்து சிரித்து விட்டுச் சொன்னாள். ''சூப்பர்! இந்தியாவோட தேசியப் பறவை மயில். தேசிய விலங்கு புலி. இப்ப நீ படிச்சது ஒரு தேசியக் கவிதை. எழுதினது யாரு...?''

''ஒரு கல்லூரி மாணவி.''

''அந்த மாணவிக்கு ஏதாவது விருது கொடுக்கலாம்.'' அர்ச்சனா சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே பக்கத்தில் இருந்த 'கிரஹாம்பெல் கண்டுபிடிப்பு' கூப்பிட்டது. வைகை ரிசீவரை எடுத்தாள். காதுகளில் பொருத்தி குரல் கொடுத்தாள்.

''ஹலோ...''

மறுமுனையில் ஒரு பெண் குரல் கேட்டது.

''ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடல்...?''

''எஸ்...''

''மிஸ். வைகை ப்ளீஸ்.''

''ஹோல்டிங்.''

''ஓ...! லைன்ல நீங்கதானா...? ரொம்ப சந்தோஷம்.''

''நீங்க...?''

''நான் மங்கையர்க்கரசி. 'மெட்டிபோசை' பெண்கள் மாத இதழின் ஆசிரியை. மெட்டிபோசை படிப்பீங்களா...?''

''எப்பவாவது...''

மங்கையர்க்கரசி சிரித்தாள். ''ஹன்ஸா [illegible] மிகப் பெரிய ஹாஸ்பிடல். அங்கே [illegible] செக்ஷனில் வேலை பார்க்கிற [illegible] பத்திரிகைகள் படிக்க நேரம் [illegible] அது தவிர சாயந்தர நேரங்கள்ல [illegible] மழையா?' சர்வீஸ் வேற...''

[illegible] ரிசீவரில் மௌனம் காக்க, [illegible] தொடர்ந்தாள். ''நீங்க சத்தம் [illegible] பண்ணிட்டு வர்ற அந்த சமுதாயப் [illegible] பத்தி, வெளியே யாருக்கும் [illegible] அதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட [illegible] 'மெட்டிபோசை' விரும்புகிறது. [illegible] எக்ஸ்க்ளூஸிவ் பேட்டி ஒண்ணு [illegible]...?''

''[illegible]... அது... வந்து...''

''[illegible], மாட்டேன்னு சொல்லிடாதீங்க... [illegible] வெளியே வந்தால்தான் நீங்க [illegible]ருக்கிற 'மனசுக்குள் மழையா...?' [illegible] பற்றி எல்லாருக்கும் தெரியும். [illegible]வில் எந்த நேரத்திலும் தற்கொலை [illegible] கொள்ளக்கூடிய மனோபாவத்தில் [illegible] சதவிகித இளைஞர்கள் இருப்பதாக, [illegible] ரிசோர்ஸ்' சர்வே ஒண்ணு சொல்லுது. [illegible] இந்த சதவிகிதம் அதிகம். இந்த [illegible] எண்ணிக்கையைக் குறைக்கணும்னா, [illegible] நீங்க பண்ணிட்டிருக்கிற சர்வீஸும் [illegible] தெரியணும்...''

''[illegible]...! ஒரு பத்திரிகைக்கு எக்ஸ்க்ளூஸிவ் [illegible] தர்ற அளவுக்கு பெரிசா ஏதும் நான் [illegible]. SOCIETY FOR CARING AND [illegible]' என்கிற ஒரு தன்னார்வத் தொண்டு [illegible] சேர்ந்துகிட்டு கடந்த மூணு [illegible] இந்த 'மனசுக்குள் மழையா' [illegible] நடத்திட்டு வர்றேன். தற்கொலை [illegible] ஈடுபடறவங்களுக்கு சரியானபடி

கவுன்ஸிலிங் கொடுத்து, அவங்க மனசுக்குள்ளே
இருக்கிற விரக்தியையும், கோழைத்தனத்தையும்
விரட்டியடித்து, ஒவ்வொருத்தரையும் புது
மனுஷனா மாத்தறதுதான் என்னோட பணி
இந்தப் பணிக்கு எந்தவிதமான விளம்பரப் பூச்சும்
வேண்டாம்.''

''மிஸ் வைகை...! நான் என்ன சொல்ல
வர்றேன்னா...?''

''ஸாரி... ஸாரி...'' வைகை ரிசீவரை வைத்து
விட்டு அர்ச்சனா பக்கம் திரும்ப, அவ
இமைக்காமல் வைகையையே பார்த்தாள்.

''என்ன பார்க்கிறே...?''

''மெட்டியோசை ஆறு லட்சம் பிரதிகளுக்கு
மேல் விற்பனையாகிற ஒரு பத்திரிகை
அவங்களே விரும்பி வந்து உன்கிட்ட பேட்டி
கேட்கும்போது, நீ மறுக்கிறது சரியில்லை.''

''இதோ பார்... அர்ச்சனா... 'சோஷியல்
ஒர்க்'ங்கறது காமிராவுக்குப் பின்னா
செய்யப்பட வேண்டிய ஒண்ணு... எனக்கு நானே
வெளிச்சம் போட்டுக்க தயாராயில்லை...''

''ஆயிரத்தில் ஒருத்தியம்மா நீ... உலகம்
அறிந்திடாத பிறவியம்மா நீ...'' என்று அர்ச்சனா
கிண்டலாக பாடிக் கொண்டு இருக்கும்போதே
அருகில் இருந்த இன்டர்காம் கிணுகிணுத்தது.

வைகை ரிசீவரை எடுக்க - சீஃப் டாக்டர்
சர்வேஸ்வரனின் குரல் மிருதுவாய்க் கேட்டது.

''வைகையா...?''

''எஸ்... டாக்டர்...''

''பிஸியா இல்லேன்னா என்னோட ரூமுக்கு
வந்துட்டுப் போம்மா...''

''இப்ப வர்றேன் டாக்டர்...'' வைகை ரிசீவரை
வைத்துவிட்டு, அர்ச்சனாவை ஏறிட்டாள்.

''சீஃப் கூப்பிடறார்... போயிட்டு
வந்துடறேன்...''

[illegible] வைகை.''

[illegible]

[illegible] கையெழுத்துப் போட வேண்டிய
[illegible] பெண்டிங்கில் இருக்கு.
[illegible] போய் கையெழுத்து வாங்கிட்டு
[illegible]

[illegible]

[illegible] இருந்து ஃபைலை எடுத்துக்
[illegible] வைகை வாங்கிக் கொண்டு
[illegible] தள்ளியபடி வெளியே
[illegible] காற்றில் நனைந்திருந்த உடம்பு,
[illegible] வெப்பத்துக்கு உட்பட்டது.

[illegible] வராந்தாவில் நடை
[illegible] வைகை. கொஞ்சம் தொலைவில்
[illegible] பிரம்மாண்ட கட்டிடங்கள்
[illegible] பளபளப்பாய்த் தெரிந்தன.
[illegible] சேர்ந்த புதிதில் ஹாஸ்பிடலின்
[illegible] பார்த்து மிரண்டுபோன
[illegible] மீளவே ஒரு
[illegible] டாக்டர்களில் இத்தனை
[illegible] இப்படியெல்லாம்
[illegible] அதிலிருந்து
[illegible]

[illegible] பில்டிங்குக்கு
[illegible] இருக்கும் சீஃப்
[illegible] லிஃப்டை
[illegible] போது. பின் பக்கம்
[illegible]

[illegible]

[illegible] பார்த்தாள்... டாக்டர்
[illegible] (ஆர்த்தோ ஸ்பெஷலிஸ்ட்)
[illegible] கழுத்தில் தொங்கும்
[illegible] புன்னகை செய்தாள்

''ஹலோ டாக்டர்... குட் ஈவ்னிங்.''

''குட் ஈவினிங்! எங்க இந்தப் பக்கம்...?''

''சீஃப் கூப்பிட்டார்...''

''நானும் சீஃபைப் பார்த்துட்டுத்தான் வர்[illegible] இன்னிக்கு சீஃபோட அறையில் அவர் மட்[illegible] இல்லை. அவரோட சன் ஆதித்யாவும் இருக்[illegible] ஆதித்யாவை நீ பார்த்திருக்கியோ...?''

''இல்ல டாக்டர்... அவர் கலிபோர்னியா[illegible] மருத்துவ மேல்படிப்பு படிச்சுக்கிட்டிருக்[illegible] கேள்விப்பட்டிருக்கேன்...''

''இன்னிக்குக் காலையில் வந்துட்[illegible] ஆதித்யா வெரி ஸ்ட்ரெய்ட் ஃபார்வர்ட். அ[illegible] மாதிரி கிடையாது. அதே சமயம் ஜோவி[illegible] உன்னை ஏதாவது கேள்வி கேட்டா, யோச[illegible] பண்ணி பதில் சொல்லு... ஏடாகூடமா ப[illegible] சொல்லி மாட்டிக்காதே... பீ... கேர்ஃபுல்[illegible] பர்வதவர்த்தினி தன் ஆட்காட்டி விரலைக் கா[illegible] எச்சரித்துவிட்டு நகர்ந்துவிட, வைகை காலி[illegible] வந்து நின்ற லிஃப்டில் ஏறி, ஐந்தாவது மா[illegible] உயர்ந்தாள்.

சீஃப் டாக்டர் சர்வேஸ்வரன் அறைக்[illegible] வைகை நுழைந்தபோது, டாக்டரும் அவரு[illegible] மகன் ஆதித்யாவும் கையில் ஒரு ஃபை[illegible] வைத்துக் கொண்டு ஏதோ டிஸ்கஷ[illegible] ஈடுபட்டிருந்தனர்.

''குட் ஈவினிங் டாக்டர்.''

''வாம்மா வைகை...! உட்கார்.'' எதிரி[illegible] நாற்காலியைக் காட்டிவிட்டு, பார்[illegible] கொண்டிருந்த ஃபைலை மூடி[illegible] சர்வேஸ்வரன். வைகை, ஆதித்யாவை அ[illegible] பார்வை பார்த்துவிட்டு உட்கார்ந்தாள்.

ஆதித்யாவுக்கு முப்பது வயது இருக்க[illegible] நிச்சயம் ஆறடி உயரம். கலிபோர்னி[illegible] மூன்று வருஷம் இருந்ததன் விளைவு உட[illegible]

[illegible] கூடி, சருமம் இலேசாய் பீட்ருட் [illegible] வாங்கியிருந்தது. அடர்த்தியான சுருண்ட [illegible] மேல் உதட்டின் மேல் கெட்டியாய் [illegible] மீசையும், எந்தப் பெண்ணின் [illegible] சில விநாடிகள் நிறுத்தி [illegible] அங்கோரத்தைப் பெற்றிருந்தன.

''வைகை! ஹி ஈஸ் மை சன் ஆதித்யா. [illegible] எம்.ஆர்.பி.எஃப். மூணு [illegible] பிறகு சென்னை மண்ணை [illegible] இன்னிக்குக் காலையில்தான். [illegible] ஸ்டாஃபைப் பத்தி [illegible]போது உன்னைப் பத்தியும் [illegible]. ஆதித் உன்னைப் பார்க்கப் [illegible]தாவ வரச் சொன்னேன்...''

வைகை ஆதித்யாவை ஏறிட்டு 'வணக்கம்' [illegible] அவனும் புன்னகையோடு கைகளைக் [illegible]

''[illegible] உங்களைப் பத்தி அப்பா [illegible] நிறைய சோஷியல் ஓர்க் [illegible]''

வைகை [illegible]. ''நிறைய இல்லை; [illegible]... என்னால் முடிந்தது...''

''[illegible] மழையா?' சர்வீஸ் மூலம் [illegible] எத்தனை பேரை தற்கொலை [illegible] மீட்டிருப்பீங்க?''

''[illegible] நெருங்கிட்டிருக்கேன்...''

''[illegible]...?'' ஆதித்யா வியந்து [illegible]போதே, சர்வேஸ்வரன் [illegible]

''வைகை... என்னோட சன் ஆதித்யாவுக்குப் [illegible] சர்வீஸ் ஆக்டிவிடீஸ் பிடிக்கும். அது[illegible] அதிகம். நம்ம ஹாஸ்பிடல் மூலம[illegible] புதுமையா பண்ணணும்ங்கிறது [illegible] விருப்பம். ரத்த தானம், கண்[illegible]

தானம், சிறுநீரக தானம், இதுதவிர வேற ஏதாவது பண்ணணும். என்ன பண்ணணும், நீயே சொல்லு...

''நான் எது சொன்னாலும் அதை நீங்க அப்படியே ஏத்துக்குவீங்களா டாக்டர்...?''

ஆதித்யா இரண்டு கைகளையும் விரித்தான்.

''ஷ்யூர்...''

வைகை மெல்லிய குரலில் பேச்சை ஆரம்பித்தாள். ''டாக்டர்...! நம்ம ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடலுக்கு ஃபைவ் ஸ்டார் ஹாஸ்பிடல் என்கிற ஒரு பேர் இருக்கு. அதாவது வசதி படைத்தவர்கள் மட்டுமே இங்கே ட்ரீட்மெண்ட் எடுக்க முடியும். நடுத்தர வர்க்கம் இந்த ஹாஸ்பிடல் பக்கமாகக் கூட வரமுடியாது. ஏழை வர்க்கம் இந்த ஹாஸ்பிடலை நினைச்சுக்கூட பார்க்க முடியாது. கல்லூரிப் படிப்புகளில் கோட்டா இருக்கிற மாதிரி, நம்ம ஹாஸ்பிடலிலும் நடுத்தர வர்க்கத்துக்குக் கோட்டா ஒதுக்கி, குறைந்த கட்டணத்தில் ராயல் ட்ரீட்மெண்ட் கொடுத்தா என்ன...?''

''ஃபென்டாஸ்டிக்'' என்றான் ஆதித்யா. சர்வேஸ்வரன் மட்டும் தாடையைத் தேய்த்தார்.

''ஹாஸ்பிடல் போர்டு டைரக்டர்ஸ் இதுக்கு ஒத்துக்க மாட்டாங்களே...''

''அப்பா...! வைகையோட திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தா, நம்ம ஹாஸ்பிடலுக்கு நிச்சயமாக பப்ளிக் மத்தியில் நல்ல பேர் கிடைக்கும். அடுத்த வாரம் நடக்கப் போகிற டைரக்டர்ஸ் மீட்டிங்கில இதைப் பத்தி நான் பேசப் போறேன்'' ஆதித்யா சொல்ல, வைகை குறுக்கிட்டாள்.

''இன்னொரு விஷயம் டாக்டர்... இந்த திட்டத்தால ஹாஸ்பிடல் நிர்வாகத்துக்கு பொருளாதார ரீதியாய் எந்த நஷ்டமும் கிடையாது. நான் இந்த ஹாஸ்பிடலின் அக்கவுண்ட் செக்‌ஷனில் இருக்கிறதுனால, அது சம்பந்தமாய் க்ளியர் ஸ்டேட்மெண்ட்டை என்னால தர முடியும். அந்த ஸ்டேட்மெண்ட்டை ஆதாரம் காட்டி, நீங்க போர்டு டைரக்டர்ஸ் மீட்டிங்கில் பேச முடியும்...''

''அந்த ஸ்டேட்மெண்ட் எனக்கு வேணுமே.''

''நாளைக்குக் காலையில் தர்றேன் டாக்டர்...''

''ப்ளீஸ்...''

[illegible]க்கு நேரமாவதை உணர்ந்து வைகை எழுந்தாள். சர்வேஸ்வரன் கேட்டார்.

''அப்பா எப்படியிருக்காரும்மா?''

''நல்லாயிருக்கார் டாக்டர்.''

''அதே மளிகைக்கடைதானே?''

''ஆமா, டாக்டர்...''

''உன்னோட சிஸ்டர்ஸ் யமுனாவும், துங்கபத்ராவும் காலேஜுக்குப் போயிட்டிருக்காங்களா...?''

''யமுனா படிப்பை முடிச்சுட்டு வீட்ல இருக்கா. துங்கபத்ரா மட்டும் செகண்ட் இயர் பி.எஸ்ஸி பண்ணிட்டிருக்கா.''

''அம்மா...?''

''அதே ஆஸ்துமாவோடும் மூட்டு வலியோடும் ஆரோக்கியமாக இருக்கா...''

வைகை ஹாஸ்பிடலை விட்டு ஆறு மணிக்கெல்லாம் கிளம்பி, 'சொசைட்டி ஃபார் கேரிங் அண்ட் ஷேரிங்' கட்டடத்துக்கு வந்தபோது நேரம் ஆறு முப்பது. கௌண்ட்டரில் இருந்த பெண்ணிடம் கேட்டாள்.

''தற்கொலைக் கேஸ் ஏதாவது கவுன்சிலிங்கிற்கு வந்திருக்கா?''

''ஒரு கேஸ் வந்திருக்கு... மேடம்.''

''ஆணா... பெண்ணா...?''

''ஆண்...'' சொல்லிக் கொண்டே பர்ட்டிகுலர்

ஃபைலைக் காட்டினாள். வைகை படித்துப் பார்த்தாள்.

பெயர்: இளஞ்செழியன்.

வயது: முப்பது.

தற்கொலை முயற்சி: மூன்று முறை.

காரணம்: காதல் தோல்வி.

வைகை ஃபைலை மூடி வைத்துவிட்டு கவுன்ஸிலிங் அறையை நோக்கிப் போனாள். சாத்தியிருந்த கதவைத் திறந்து உள்ளே எட்டிப் பார்த்தாள்.

சோபாவில் அந்த இளைஞன் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தான். கலைந்த தலை, சவரம் செய்யாத முகம், வெறித்த பார்வை.

வைகை அவனுக்கு முன்னால் போய் உட்கார்ந்ததும் நிமிர்ந்து பார்த்தான். வைகை சின்னதாய் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டாள்.

''என்ன இளஞ்செழியன்... நாலாவது முறையா என்னைக்குத் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபடப் போறீங்க...? இன்னிக்கு ராத்திரியேவா...? இல்லை... நாளைக்கு ராத்திரியா...?''

அவன் தலைகுனிந்து மௌனமாய் இருக்க, வைகை தொடர்ந்தாள். ''காதல் தோல்வின்னா எப்படி...? அந்தப் பெண் உங்களை மறுத்துட்டு வேற ஒருத்தனைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டு போயிட்டாளா?''

''இல்லை...'' என்று முனகி தலையை ஆட்டினான் இளஞ்செழியன்.

''பின்னே எப்படி காதல் தோல்வி...?''

''நான் அவளைக் காதலிக்கிற அளவுக்கு என்னை, அவள் காதலிக்கலை.''

''ஏன்... எதனால்...?''

''தெரியலை...''

''யார் அந்தப் பொண்ணு... பேர் என்ன...?''

''போட்டோ இருக்கு... தரட்டுமா?''

''போறீங்க...''

இளஞ்செழியன் தன் சட்டைப் பாக்கெட்டிலிருந்த அந்த பாஸ்போர்ட் சைஸ் போட்டோவை எடுத்து நீட்ட, வைகை வாங்கிப் பார்த்தாள்.

வைகையின் ரத்த நாளங்களில் அதிர்ச்சி அலை அடித்தது.

போட்டோவில் சிரித்துக் கொண்டு வைகை!

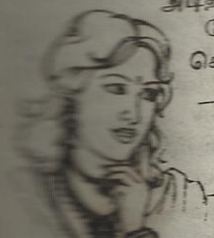

2

வைகை தன்னுடைய போட்டோவை சில விநாடிகள் வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, இளஞ்செழியனிடம், உதட்டில் ஒட்ட வைத்துக் [illegible] புன்னகையோடு கேட்டாள்.

''நீங்க காதலிக்கிறது இந்தப் பெண்ணைத்தானா?''

''ஆமா...''

''எத்தனை நாளா காதலிக்கறீங்க...?''

''ஒரு வருஷமா...''

''அந்தப் பெண் உங்களைக் காதலிக்கிறாளா...?''

''தெரியாது! ஒரு வருஷமா பின்னாடி அலையறேன். இதுவரைக்கும் அவகிட்டயிருந்து [illegible] கிடைக்கலை.''

''இந்தப் பெண் உங்களைக் காதலிக்காத [illegible] நீங்கள் தற்கொலை பண்ணிகிட்டு செத்துப் போயிடுவீங்க. அப்படித்தானே?''

''ஆமா...''

''இதுவரை மூணு தடவை தற்கொலைக்கு

[illegible] பண்ணா எப்படியோ தப்பிச்சிட்டீங்க இல்லையா...?''

''ஆமா...''

''நாலாவது தடவை தற்கொலை பண்ணிக்கப் போகும் போது எனக்குத் தகவல் கொடுங்க. நான் வந்து உங்களை யாரும் காப்பாத்தாதபடி பார்த்துக்கிறேன்.''

''என்னங்க இது...? இதுவா கவுன்ஸிலிங்! எம் மனசுக்குள்ளே இப்போ பேய் மழைங்க. அந்த மழையை நிறுத்த உங்களால மட்டும்தான் முடியும்... 'ஐ லவ் யூ'ன்னு சொல்லி எம் மனசுக்குள்ளே இடி, மின்னலோடு பெய்துகிட்டு இருக்கிற மழையை நிறுத்தக் கூடாதா...?''

''இப்ப நிறுத்திடலாம்.'' வைகை சொல்லிக் கொண்டே தனக்கு முன்னால் இருந்த டெலிபோன் ரிசீவரை எடுத்து, டயலில் எண்களைத் தட்ட ஆரம்பிக்க, இளஞ்செழியன் கேட்டான்.

''யாருக்கு போன் பண்றீங்க?''

''பக்கத்து தெருவில் இருக்கிற போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு! அந்த ஸ்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர் நரசிம்மமூர்த்திக்குத் தகவல் கொடுத்துட்டா போதும். ரெண்டு நிமிஷத்துக்குள்ளே இங்கே வந்து, உங்க மனசுக்குள்ளே பெய்ஞ்சுட்டிருக்கிற மழையை உடனே நிறுத்திடுவார்...''

''என்னங்க நீங்க...? உங்களுக்குப் பிடிச்சா என்னைக் காதலிங்க! இல்லேன்னா 'ஸார் சகோதரா'ன்னு சொல்லுங்க! அதை விட்டுட்டு, போலீஸ் அது இதுன்னு போனா... இந்த இளஞ்செழியன் உடம்பு இலவம்பஞ்சு ஆயிடும்ங்க. மொதல்ல ரிசீவரைக் கீழே வையுங்க...'' அவன் போலி பயத்துடன் படபடவென்று பேச, வைகை ரிசீவரை அதனிடத்தில் வைத்துக் கொண்டே கேட்டாள்.

''இப்ப சொல்லுங்க... நீங்க யாரு?''

''[illegible]' பத்திரிகைக்கு நான்தாங்க [illegible] ரிப்போர்ட்டர். நீங்க பேட்டி கொடுக்க [illegible]ன்னு சொன்னதால, இப்படி ஒரு [illegible]யைப் போர்த்திக்கிட்டு வந்தேன். [illegible]யே ஒருத்தர் உங்களைக் காதலிச்சு [illegible] காதல் கைகூடணுங்கிறதுக்காக [illegible]யே கவுன்ஸிலிங் வந்தா [illegible]ருக்கும்னு யோசனை பண்ணிப் [illegible]. இதை சீரியஸாக [illegible]க்காதீங்க...ப்ளீஸ்.''

''[illegible]ட போட்டோ உங்களுக்கு எப்படிக் [illegible]?''

''[illegible] மாசம் மயிலாப்பூர்ல ப்ளட் டோனர்ஸ் [illegible]யேஷன் மீட்டிங் நடந்த போது நீங்க [illegible] கலந்துக்கிட்டீங்க. அந்த சமயத்துல எங்க [illegible]கையோட போட்டோகிராபர் எடுத்த [illegible]தான் இது... உங்களுக்கு அருமையான [illegible] ஜெனிக் ஃபேஸ். அதிலும் அந்த [illegible]ல் பண்ற அதிகப் பிரசங்கித்தனம் [illegible]...''

வைகை கையமர்த்தினாள்.

''இப்ப உங்களுக்கு என்ன வேணும்?''

''உங்க பேட்டி...''

''நான்தான் பேட்டியெல்லாம் கொடுக்க [illegible]ன்னு உங்க பத்திரிகையோட எடிட்டர் [illegible]ர்க்கரசிகிட்டே சொல்லிட்டேனே. [illegible]றமும் ஏன் விடாப்பிடியா வந்து [illegible] பண்றீங்க?''

''[illegible]... ஒரு மினி பேட்டி மட்டும்.''

''மினி பேட்டின்னா... எவ்வளவு கேள்வி?''

''ரெண்டே ரெண்டு.''

''[illegible] கேளுங்க...''

''நீங்க [illegible] பேருக்கு கவுன்ஸிலிங்

கொடுத்து அவங்க தற்கொலை முயற்சிகளை
நிறுத்தியிருக்கீங்க... அப்படி கவுன்ஸிலிங்
கொடுக்கப்பட்டவர்களில் யாராவது இன்னிக்கு
உயர்ந்த நிலைமையில் இருக்காங்களா?''

''ஷ்யூர்...! எத்தனையோ பேர் இருக்காங்க
அவங்கள்ல ஒருத்தரைக் குறிப்பிட்டு
சொல்லணும்ன்னா, செந்தில் வேலவன் என்கிற
பி.ஈ. ஸ்டூடண்ட். நல்லாப் படிக்கிற அந்த
ஸ்டூடண்ட்டுக்கு திடீர்ன்னு உடல் ரீதியா ஒரு
பிரச்னை. எது படிச்சாலும் மூளையில் கொஞ்ச
நேரம்தான் தங்கும். அதுக்கப்புறம் மறந்துடும்.
அதனால பரீட்சைகளை சரிவர எழுத முடியாத
நிலைமை இருந்தது. டாக்டர்களைப் போய்ப்
பார்த்திருக்கார். அவங்களும் ஏதோ மெடிசின்ஸ்
கொடுத்திருக்காங்க. பட், ரிசல்ட் கிடைக்கலை.
பரீட்சைகளை சரிவர எழுத முடியாத பட்சத்தில்
தன்னுடைய எதிர்கால வாழ்க்கை ஒரு
கேள்விக்குறியாய் மாறும் என்பதை உணர்ந்த
செந்தில் வேலவன் தற்கொலைக்கு முயற்சித்தார்.
நண்பர்களால் சரியான நேரத்தில்
காப்பாற்றப்பட்ட அவர் இங்கே
கவுன்ஸிலிங்கிற்காக வந்தார். ஒரு மணி நேர
கவுன்ஸிலிங்கிற்குப் பிறகு அவருக்கு பிரச்னை
உடல் ரீதியாய்க் கிடையாது. மன ரீதியாப்
என்பதைக் கண்டுபிடிச்சேன். சைக்யாட்ரிஸ்ட்
வாத்ஸல்யனை உடனே போன் பண்ணி
வரவழைச்சேன். அவரும் வந்து
செந்தில்வேல்வனின் பிரச்னையைப்
புரிஞ்சுகிட்டு, சைக்கோதெரபி
ட்ரீட்மெண்ட்டைக் கொடுத்தார். கூடவே ஒரு
மாதத்துக்கு மெடிடேஷன்... எளிமையான
யோகாசனப் பயிற்சிகள்... சரியாய் ஒரு
மாதத்துக்குப் பிறகு செந்தில் வேலவனிடம்
பிரமிக்கத்தக்க மாறுதல். எது படிச்சாலும்

[illegible] பசுமரத்தாணிதான். இன்னிக்கு
[illegible]வேலவன் யுனிவர்சிடி கோல்ட்
[illegible]. இப்போ அவர் எங்கே வேலை
[illegible] தெரியுமோ...? அமெரிக்காவின்
[illegible]. சம்பளம் இரண்டு லட்சம்
[illegible]''

''[illegible]!'' என்று இளஞ்செழியன் தன்
[illegible]க் குலுக்கினான். ''என்னுடைய
[illegible]வது கேள்வியைக் கேட்கலாமா?''

''[illegible]''

''[illegible] ஹாஸ்பிடல் என்கிற ஒரு
[illegible] மருத்துவமனையில்
[illegible]ண்ட்டண்ட்டாய் வேலை
[illegible]ட்டே, பல தரப்பட்ட சோஷியல் சர்வீஸ்
[illegible]ட்டு வர்றீங்க... மத்தவங்க வாழ்க்கையில்
[illegible] எடுத்துக்கிற நீங்க, உங்க
[illegible]யைப் பத்தி நினைச்சுப் பார்த்தது
[illegible]...?''

[illegible] சிரித்தாள். ''நினைக்காமே
[illegible]பேனா...? நானும் ஒரு பெண்தானே...!
[illegible] வாழ்க்கையிலும் கல்யாணம்
[illegible]. எனக்கும் ஒரு அன்பான கணவர்
[illegible]. என்னை அம்மான்னு கூப்பிட ஒரு
[illegible]யும் இருக்கும். என்னோட
[illegible]த்தைப் பார்த்துக்கிட்டே என்னால இது
[illegible] சோஷியல் ஆக்டிவிட்டீஸில் ஈடுபட
[illegible]''

''[illegible]வேளை உங்களுக்கு வரக்கூடிய கணவர்
[illegible] சோஷியல் ஆக்டிவிட்டீஸை
[illegible]ன்னா...?''

''[illegible]ப்பட்டவர் எனக்கு கணவராக வர
[illegible]''

''[illegible] இன்விடேஷன் உண்டா...?''

''என்னோட வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சில நபர்களில் நீங்களும் ஒருத்தர். ஸோ... உங்களுக்கும் கண்டிப்பாய் இன்விடேஷன் உண்டு.''

''தேங்க்யூ மிஸ் வைகை! சினிமா நடிகைகளுக்கு ரசிகர்கள் இருப்பதைப் பார்த்து இருப்பீங்க. இந்த சமுதாயத்தைச் செதுக்கற பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற உங்களுக்கு நான் ரசிகன். உங்களோட இந்த போட்டோவில் ஒரு கையெழுத்துப் போட்டுக் குடுங்க... ப்ளீஸ்...''

''இதெல்லாம் ஓவர்...'' வைகை சிரித்தாள்.

''நோ... நோ... என்னோட ஆசைகள் என்னைக்குமே பவுண்டரியைத் தாண்டாது. இது என்னோட நியாயமான விருப்பம். ஆட்டோகிராப் ப்ளீஸ்...''

''ஆட்டோகிராப் வேண்டாம். ஏதாவது எழுதித் தரட்டுமா?''

''ஓ.கே...'' இளஞ்செழியன் தலையாட்ட, வைகை, போட்டோவின் பின்பக்கத்தைத் திருப்பி 'SAY ALWAYS THANK GOD' என்று அழகாக எழுதிக் கொடுத்தாள். இளஞ்செழியன் சிரித்தான்.

இளஞ்செழியன் விடைபெற்றுக் கிளம்பிப் போனதும் வைகை பக்கவாட்டுக் கதவைத் திறந்து கொண்டு அடுத்த அறைக்குள் நுழைந்தாள்.

'சொசைட்டி ஃபார் கேரிங் அண்ட் ஷேரிங்'கின் பிரசிடெண்ட் வாணி சுப்ரமணியம், ஒரு ஃபைலைப் புரட்டியபடி நெளிந்தாள். நாற்பது வயது.

''இந்த ஃபைலில் இருக்கிற முதல் லெட்டரைப் படி வைகை...''

வைகை ஃபைலைப் பிரித்துப் படிக்க ஆரம்பித்தாள்.

அன்புடையீர்!

வணக்கம். 'சொஸைட்டி ஃபார் கேரிங் அண்ட் ஷேரிங்' என்ற அமைப்பின் மூலம் நீங்கள் சமுதாயப்பணி ஆற்றி வருவதை அறிந்து, எங்கள் ட்ரஸ்ட் உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளார்கள். எங்கள் ட்ரஸ்ட் ஐம்பது வருட கால பாரம்பரியம் கொண்டது. நாங்கள் நேரிடையாக சமுதாயப் பணி ஆற்றாவிட்டாலும், அந்தப் பணிகளைச் செய்து வரும் அமைப்புகளுக்கு வருடத்துக்கு ஒரு தடவை கணிசமான தொகையைக் கொடுத்து வருகிறோம். அந்த வகையில் இந்த வருடம் உங்களுடைய அமைப்புக்குப் பணத்தைக் கொடுக்க முடிவு செய்துள்ளோம். இதுகுறித்து ஒரு விரிவான பேச்சுவார்த்தை நடத்த, உங்கள் அமைப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரை எங்கள் ட்ரஸ்ட் அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி அன்புடன் வேண்டுகிறோம். நாங்கள் உங்கள் அமைப்புக்கு அளிக்கப் போகும் மொத்தத் தொகையின் மதிப்பு ஐந்து லட்சம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இப்படிக்கு

தலைவர் மற்றும் தயாநிதி அறக்கட்டளை அமைப்பாளர்கள்.

வைகை கடிதத்தைப் படித்து முடித்ததும் மகிழ்ச்சியோடு நிமிர்ந்தாள்.

''மேடம்! தொகையைப் பார்த்தீங்களா... ஐந்து லட்சம்.''

''தொகை கைக்கு வந்தா எத்தனையோ நல்ல காரியங்களைப் பண்ணலாம்... ஒரு விரிவான பேச்சு வார்த்தை நடத்தணும்னு சொல்றாங்க. நீ போயிட்டு வந்துடறியா வைகை...?''

''எப்போ போகணும் மேடம்?''

''அடையார்ல அவங்க ட்ரஸ்ட் அலுவலகம் இருக்கு. எத்தனை மணிக்கு வரணும்ன்னு போன் பண்ணிக் கேட்டுக்க...''

வைகை லெட்டரில் இருந்த டெலிபோன் எண்களைப் பார்த்து மனதில் வாங்கிக் கொண்டு, ரிசீவரை எடுத்து டயலில் எண்களை ஒற்றியெடுத்தாள். மறுமுனையில் ரிங் போய் ரிசீவர் எடுக்கப்பட்டது. ஒரு ஆண் குரல் கேட்டது.

''ஹலோ...''

''தயாநிதி அறக்கட்டளை...?''

''ஆமா...''

''தலைவர் இருக்காரா?''

''தலைவர்தான் பேசறேன்.''

''நாங்க சொஸைட்டி ஃபார் கேரிங் அண்ட் ஷேரிங்கிலிருந்து பேசறோம்.''

''அப்படியா... சந்தோஷம்...! நாங்க போட்ட லெட்டர் கிடைச்சுதாம்மா...!

''கிடைச்சது ஸார்... ஏதோ பேசணும்ன்னு லெட்டர்ல சொல்லியிருக்கீங்க...?''

''ஆமாம்மா...! நாங்க செக்கை இஷ்யூ பண்ணும்போது சில ஃபார்மாலிட்டீஸ் இருக்கு...''

''எப்ப வரட்டும் ஸார்?''

''இப்பவே வாம்மா...''

''இப்போ மணி ஆறரை. புறப்பட்டா உங்க அட்ரஸுக்கு வந்து சேர எப்படியும் ஒரு மணி நேரமாயிடும். நாளைக்குக் காலையில் ஒரு ஒன்பது மணி சுமாருக்கு வரலாமா ஸார்?''

''இப்பவே வந்தா பரவாயில்லேம்மா. நான், செக்ரட்டரி, ட்ரஷரர் எல்லாருமே இருக்கோம். வந்தா ஒரு அரை மணி நேர வேலைதான். ட்ரஸ்ட் செக்ரட்டரி ஒரு கோயில் கும்பாபிஷேகத்துக்கு

கும்பகோணம் போறார். அவர் ஊரிலிருந்து திரும்பி வர எப்படியும் நாலஞ்சு நாள் கழிச்சுத்தான் வர வேண்டி வரும்.''

''நான் இப்பவே வர்றேன் ஸார்...'' ரிசீவரை வைத்தாள் வைகை. ''அவங்க இப்பவே வரச் சொல்றாங்க மேடம்...''

''சரி கிளம்பு வைகை... நாம ரெண்டு பேருமே போயிட்டு வந்துடலாம்.''

''நீங்க எதுக்கு மேடம்...? என்னோட டூவீலர்ல நானே போயிட்டு வந்துடறேன். செக்கை வாங்கிட்டு நான் உங்களுக்கு போன் பண்றேன்.''

''அப்ப... நான் வேண்டாம்?''

''வேண்டாம் மேடம்...'' வைகை நாற்காலியைத் தள்ளிக் கொண்டு எழுந்தாள்.

அடையார் இந்திரா நகரின் கடைக் கோடியில், மண்டிய பார்த்தீனிய செடிகளுக்கு நடுவில், தயாநிதி அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான அந்தப் பழைய கருங்கல் கட்டடம் கம்மென்று உட்கார்ந்திருந்தது.

வைகை தன் கைனடிக் ஹோண்டாவை நிறுத்திவிட்டு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். ஏழரை மணி இருட்டில் பொட்டல்வெளி தெரிந்தது. பக்கத்தில் வீடுகள் இல்லை.

சில விநாடிகள் தயக்கமாய் நின்றிருந்த வைகை, பின் காம்பௌண்ட் கேட்டைத் தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே போனாள். அழகான ட்யூப்லைட் வெளிச்சத்தில் ஒரு அம்பாசிடர் காரும், பக்கவாட்டில் மாடிப்படிகளும் தெரிந்தன. 'அறக்கட்டளை அலுவலகம் மாடியில்' என்று இண்டிகேஷன் போர்டு சொல்ல, வைகை மாடிப்படிகளில் ஏறினாள். பாதி மாடிப்படிக்கட்டுகள் ஏறியிருந்த போது

காற்றில் அந்த வாடை; பிரியாணியும் விஸ்கியும் கூட்டணி சேர்ந்ததால் எழுந்த வாடை!

3

பாதிப் படிக்கட்டுகளில் அப்படியே நின்றாள் வைகை.

பிரியாணியும் விஸ்கியும் காற்றில் இன்னமும் அவஸ்தையாய் மணத்துக் கொண்டிருக்க, ஒரு மைக்ரோ விநா... யோசித்தாள்.

'இடம் சரியில்லை. திரும்பி... போய்விடலாமா?'

'போய்விடலாம்' - யோசிப்பை செயல்படுத்த ஒரு படி கீழே இறங்கியபோது, படிகளின் உச்சியில் அந்த வழுக்கைத் தலை முளைத்தது. குரல் கொடுத்தது.

''யாரது...?''

வைகை நிமிர்ந்தாள்.

வேஷ்டி ஜிப்பாவில் அந்த ஐம்பது வயது நபர் தெரிந்தார். இடது கை விரல்களுக்கு நடுவில் மிஞ்சியிருந்த நெருப்புத்தலை சிகரெட் மெலிதாய் புகை விட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வைகை மறுபடியும் ஒரு படி ஏறினாள்.

''ட்ரஸ்ட் பிரஸிடெண்ட்டைப் பார்க்க வந்தேன்.''

''டெலிபோன் பண்ணின பொண்ணு நீதானா...''

''ஆமாம்...''

''மேலே வாம்மா...! உனக்காத்தான் ட்ரஸ்ட் செக்ரட்ரியும், ட்ரஷரரும் வீட்டுக்குக் கூட போகாமே காத்துக்கிட்டு இருக்காங்க...''

வைகை தயக்கமாய் படியேறி வந்தாள்...

...த்தின் சுவர்கள் அவ்வளவு சுத்தமாக இல்லை. உமிழ்ந்த வெற்றிலைச்சாறு திட்டுத் திட்டாய் உறைந்து போயிருந்தது.

வைகை முன்னறைக்குள் நுழைந்தாள். ...யின் மேல் பிரியாணி பொட்டலங்களைப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டு, இரண்டு பேர் ... முகங்களோடு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். டீபாய்க்குக் கீழே காலியான இரண்டு விஸ்கி பாட்டில்கள் உருண்டு கிடந்தன. பிரியாணி திணித்த வாயோடு சிரித்தார்கள்.

''...மா... சாப்பிடலாம்.''

''நான் சாப்பிட்டுட்டேன்...''

''அப்படியா...? உள்ளே போய் ...டெண்ட்டோடு பேசிட்டிரும்மா. ...றோம்.''

வைகை பிரஸிடெண்ட்டைப் பின் தொடர்ந்து அந்த அறைக்குள் நுழைந்தாள். அவர் மின் ...க்கான ஸ்விட்ச்சை அழுத்திவிட்டு, ...யைக் காட்டினார்.

''உட்காரும்மா...''

உட்கார்ந்தாள்.

...டெண்ட்டும் நாற்காலியில் சாய்ந்து டூத் ...ால் பற்களைக் குத்தியபடியே பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

''...யொரு அறக்கட்டளை இருக்கிறது ... முன்னாடியே தெரியுமாம்மா.''

''தெரியாது ஸார்...''

''இது பாரம்பரியமான ட்ரஸ்ட். இதனோட ... பொறுப்பை நானும் செக்ரட்ரி ...மும், ட்ரஷரர் வரதராஜனும் கடந்த ... காலமா ஏற்று நடத்திட்டு வர்றோம். ... நித்தியானந்தம். ரெண்டு மூணு ...க்கு தர்மகர்த்தாவாயிருக்கேன். ... ஒரு ஆடிட்டர். வரதராஜன் ஒரு

வக்கீல். இந்த ட்ரஸ்ட் கட்டடம் இப்படி பாழடைந்த நிலைமையில் இருக்கிறதுக்குக் காரணம், ஹைகோர்ட்ல ஒரு கேஸ் நிலுவையில் இருக்கிறதுதான். அந்தக் கேஸோட தீர்ப்பு கிடைச்ச பின்னாடிதான் இந்தக் கட்டடத்தைப் புதுப்பிக்க முடியும்.''

பொன்னம்பலமும் வரதராஜனும் ஏப்பங்களோடு உள்ளே வந்து, பிரஸிடெண்ட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த நாற்காலிகளுக்கு தங்களுடைய தொண்ணூறு கிலோ உடம்புகளைக் கொடுத்தார்கள்.

''என்ன நித்தியானந்தம்...! நம்ம ட்ரஸ்டைப் பத்தி வைகைக்கு அத்தனையையும் சொல்லிட்டீங்களா...?''

''இப்பத்தான் ஆரம்பிச்சேன்...'' சொன்ன நித்தியானந்தம், வைகையை புன்னகையோடு ஏறிட்டார். ''என்னம்மா அப்படிப் பார்க்கிறே... உன்னோட பேர் எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்ன்னா? உன்னோட பேர் மட்டும் இல்லேம்மா... உன்னோட ஃபேமிலியைப் பத்தின விபரங்களும் எங்களுக்கு அத்துபடி. உங்கப்பா பேரு சீனிவாசன்; அம்மா பேரு உமையாள். உனக்கு ரெண்டு தங்கைகள். முதல் தங்கையோட பேரு யமுனா. ரெண்டாவது தங்கை பேரு துங்கபத்ரா, யமுனாவுக்கு இடதுகால் இலேசா ஊனம். துங்கபத்ரா, காலேஜுக்குப் போயிட்டிருக்கா. ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடி காலேஜ் லேப்ல ஏற்பட்ட ஒரு விபத்து காரணமாய் கழுத்துல அமிலம் பட்டதின் விளைவு துங்கபத்ராவோட கழுத்துக்குக் கீழே தோல் தீய்ந்து போய்...''

''ஸ... ஸார்...''

''ஸாரிம்மா...! உன் தங்கைகளோட குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டறதுக்காக நான் இதை

[illegible] உன்னோட ஃபேமிலியைப் பத்தின [illegible] விபரங்களும் எங்களுக்குத் [illegible] சொல்ல வந்தேன். எங்க [illegible] உன்னோட சமூக நல [illegible] வந்து, ஐந்து லட்ச ரூபாயை [illegible] தர்றதாக நாங்க முடிவு எடுத்த [illegible] நீ சார்ந்திருக்கிற சமூக நல [illegible] பத்தி வெளியே விசாரிச்சோம். [illegible] அமைப்புக்குத் தலைவியாய் வாணி [illegible] இருந்தாலும், உன்னைப் பத்தி தான் [illegible] சொன்னாங்க. ஒரு [illegible] கொடுக்கப் போறோம். [illegible] போகிற உன்னைப்பத்தியும், [illegible] ஃபேமிலியைப் பத்தியும் தெரிஞ்சுக்க [illegible] தெரிஞ்சுகிட்டோம். பணம் [illegible] கொடுக்க இப்போ எந்தத் [illegible] இல்லை. நீ இன்னிக்கே செக் [illegible]''

''[illegible]''

''[illegible] வாங்கிக்கிறதுக்கு முன்னாடி [illegible] பேசணும்மா.''

''[illegible] என்ன விஷயம்...?''

[illegible] நித்தியானந்தம், [illegible] திரும்பினார். ''செக்ரட்டரி [illegible]...''

[illegible] வரவழைத்துக் கொண்ட [illegible] வைகையை ஏறிட்டார்.

''[illegible] எந்த ட்ரஸ்ட்டாவது [illegible] அமைப்புக்குப் பணம் [illegible]''

''[illegible]''

''[illegible] இலை மறைவு காய் மறைவு [illegible]...?''

''[illegible]...?''

''அப்படீன்னா... அது உனக்கும் தெரியும்?''

''நல்லாவே தெரியும்.''

''இங்கேயும் அந்த இலை மறைவு காய் மறைவு வேலை இருக்கும்மா...''

''இந்தப் பணம் சில நல்ல காரியங்களுக்கு உதவப் போறதால, நீங்க எப்படிச் சொன்னாலும் சரிதான் ஸார்...''

''இதோ பாரும்மா வைகை...! நீ விஷயத்தை சரியா புரிஞ்சுகிட்டதால விஷயத்தை ஒப்பனாவே சொல்லிடறோம். ட்ரஸ்ட் மூலமா கொடுக்கப் போகிற அஞ்சு லட்ச ரூபாய் பணத்துல பாதி உன்னோட சமூக நல அமைப்புக்கு. பாதி எங்களுக்கு...''

வைகை சிரித்தாள். ''ஸார்! இது ஒரு சாதாரண விஷயம். எல்லா ட்ரஸ்ட்களிலும் இயல்பா நடக்கக் கூடியது. எப்படியோ எங்க சமூக நல அமைப்புக்கு இரண்டரை லட்ச ரூபாய் கிடைக்குது... அது போதும்...''

வரதராஜன் குறுக்கிட்டார். ''செக் அஞ்சு லட்சத்துக்குத் தருவோம். நீ அந்த செக்கை நாளைக்கு பேங்க்ல கலெக்ஷனுக்குப் போட்டா, நாளை கழிச்சு மறுநாள் கேஷ் ஆகும். மத்தியானம் சரியா ரெண்டு மணிக்கு உன்னோட சமூக சேவை மையத்துக்கு பிரஸிடெண்ட் வருவார். பணம் இரண்டரை லட்சத்தை அவர்கிட்ட நீ கொடுத்துடணும்...''

''சரி... ஸார்...''

''ஆனா நீங்க அஞ்சு லட்சத்தையும் சமூக நல காரியங்களுக்காகச் செலவு பண்ணிட்டதா கணக்குக் காட்டிடணும்.''

''ஸார்... இதைப் பத்தியெல்லாம் நீங்க சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. இது மாதிரியான விஷயங்கள் எங்களுடைய சமூக நல அமைப்புக்குப் புதுசு இல்லை...''

[illegible] நித்தியானந்தம் சிரித்தார்.

''[illegible]...! இந்த விஷயத்தை உனக்குப் [illegible] வைக்க சிரமப்பட [illegible]இருக்குமோன்னு நினைச்சோம்... [illegible] வாங்கிக்கம்மா...'' சொன்னவர், [illegible]யைப் பார்க்க, அவர் மேஜையின் [illegible]றையைத் திறந்து செக் புக்கை எடுத்தார்.

''[illegible] யார் பேருக்கு எழுதணும்மா...?''

''[illegible]ட்டி ஃபார் கேரிங் அண்ட் ஷேரிங்.''

[illegible] செக்கை எழுத ஆரம்பித்த விநாடி-[illegible]யானந்தத்தின் ஜிப்பா பாக்கெட்டில் [illegible] குட்டியாய் எட்டிப் பார்த்துக் [illegible]ந்த செல்போன் ரிங்டோனை [illegible]டது. செல்லை எடுத்து காதுக்கு [illegible] மலர்ந்தார்.

''[illegible] ஸாரா...?''

''[illegible]''

''[illegible]ங்க...''

[illegible]

[illegible] திறந்து உண்மையைச் [illegible]ன்னா... ஒரு கெட்ட நாள் பார்த்து [illegible] போட்டுட வேண்டியதுதான்.''

[illegible]

''[illegible] அப்புறமா பேசறேன்...'' பிரஸிடெண்ட் [illegible] அணைத்து பாக்கெட்டுக்குள் போட்டுக் [illegible] அதற்குள் செக்கை எழுதி முடித்திருந்த [illegible] வைகையிடம் நீட்டினார்.

''[illegible]ம்மா... செக்கை ஒரு தடவை சரி [illegible]...''

[illegible] செக்கை வாங்கி சரி பார்த்து தான் [illegible] போயிருந்த வானிடி பேகிற்குள் [illegible] கொண்டு எழுந்தாள்.

''[illegible] நன்றி ஸார்... இந்த உதவியை [illegible]டைய கேரிங் அண்ட் ஷேரிங் சமூக நல

அமைப்பு என்னிக்குமே மறக்காது.''

நித்தியானந்தம் தன்னுடைய வழுக்கை [illegible]
இரண்டு கைகளாலும் வாரிக் கொண்டு சிரித்தா[illegible]
''நன்றியெல்லாம் இருக்கட்டும்மா! நாளை க[illegible]
மறுநாள் மத்தியானம் ரெண்டு மணி[illegible]
உன்னோட சர்வீஸ் சென்டருக்கு வருவே[illegible]
பணம் இரண்டரை லட்சம் தயாராயிருக்கணும்.''

''இருக்கும் ஸார்...''

வைகை, அடையாரிலிருந்து புறப்பட்டு வீ[illegible]
வந்து சேர்ந்த போது மணி 8.25. சன் டி.வி.[illegible]
நிர்மலா பெரியசாமி மீண்டும் தலைப்[illegible]
செய்திகள் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். வா[illegible]
படியருகே அப்பாவின் தேய்ந்து போன ஹவா[illegible]
செப்பல்கள் இல்லாததால், அவர் இன்னு[illegible]
மளிகைக் கடையிலிருந்து திரும்பவில்லை என்[illegible]
தெரிந்தது. அம்மா உமையாள், சமையல்கட்[illegible]
எதையோ தாளித்துக் கொண்டிருந்தாள். யமு[illegible]
கூடத்தில் உட்கார்ந்து சப்பாத்திக்கு மாவு பிசை[illegible]
கொண்டிருக்க, துங்கபத்ரா அவளுடை[illegible]
அறையில் மேஜை விளக்கு வெளிச்சத்[illegible]
படித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

''அம்மா...! அக்கா வந்தாச்சு...'' யமுனா கு[illegible]
கொடுக்க, உமையாள் வேக வேக[illegible]
சமையலறையினின்றும் வெளிப்பட்டா[illegible]
நாற்பத்தைந்து வயது உடம்புக்குள் அ[illegible]
வயதுக்குரிய தளர்ச்சி.

''ஏண்டி லேட்டு...?''

''அடையார் வரைக்கும் ஒரு வேலை[illegible]
போயிருந்தேன்மா...''

''கையிலதான் செல்போன் வெச்சிருக்கி[illegible]
பக்கத்து வீட்டுக்கு போன் பண்ணி [illegible]
லேட்டாகும்னு சொல்லியிருக்கலாமே?''

''அம்மா! அக்காகிட்டே இருக்கிற செல்[illegible]

[illegible] சமூக சேவை... நாட் ஃபார் யூ...''
[illegible] கையில் புத்தகத்தோடு தன்னுடைய
[illegible]றும் வெளிப்பட்டாள். இருபது
[illegible] போன வருடம் குத்துவிளக்கு.
[illegible] கல்லூரி லேபில் அமிலம் பட்டதின்
[illegible] வலது பக்க கழுத்தில் சதை தீய்ந்து
[illegible] நசுங்கிய பாத்திரமாய்த் தெரிந்தாள்.
[illegible] அவளை நெருங்கி தோளில் கை
[illegible] ''இன்னிக்கு ஏதோ எக்ஸாம்னு
[illegible] எப்படிப் பண்ணியிருக்கே...?''
[illegible] பூந்து விளையாடியிருக்கேன்.''
[illegible] வரும்போதுதானே தெரியும்.''
[illegible]! ஒரு வாய் காப்பி தரட்டுமா?''
[illegible] கேட்டாள்.
[illegible]டாம்மா...! முகம் அலம்பிட்டு
[illegible] இன்னிக்கு என்ன டிபன்?''
[illegible] கிழங்கும்...! நீ முகம் அலம்பிட்டு
[illegible] ரெடியாயிடும்...''
[illegible] நிமிஷம்! வந்துடறேன்'' வைகை பின்
[illegible] இருந்த தன்னுடைய அறைக்குள்
[illegible] வானிடி பேகை ஆணியில்
[illegible]. சேலையைக் களைந்து வேறு
[illegible] சேலைக்கு மாறினாள். அதே விநாடி
[illegible] சிணுங்கியது. எடுத்து டிஸ்ப்ளேயில்
[illegible] யார் என்று பார்த்தாள். வாணி
[illegible] காதுக்கு ஒற்றினாள்.
[illegible]
[illegible] வைகை...! தயாநிதி
[illegible]யிலிருந்து செக்
[illegible]
[illegible] மேடம்... உடனே உங்களுக்கு
[illegible]னேன். உங்க போன் என்கேஜ்டா
[illegible]
[illegible]தானே?''

"ஆமாம் மேடம்..."

"நாம எதிர்பார்க்காத ஒரு பெரிய தொ[illegible]
இந்தத் தொகையை குறைந்தபட்சம் [illegible]
க்ரோனிக் ரீனல் ஃபெய்லியர் பேஷண்ட்[illegible]
உபயோகப்படுத்திக்கலாம்."

"மேடம்...! அந்த ட்ரஸ்ட் ஒரு '[illegible]
கண்டிஷன் போட்டிருக்காங்க..."

"கண்டிஷனா...?"

"ஆமா மேடம்... அவங்க கொடுத்த [illegible]
லட்ச ரூபாய் பணத்தில், ஃபிப்டி பர்[illegible]
அதாவது இரண்டரை லட்ச ரூபாய் ப[illegible]
அவங்களுக்குக் கொடுத்துடணுமாம்."

"என்ன அநியாயம் இது...?"

"அநியாயம்தான்..."

"சரின்னு நீ ஒத்துக்கிட்டியா...?"

"அவங்க சொன்னபோது ஒத்துக்கிட்[illegible]
ஆனா... அவங்களுக்கு ஒரு பத்துப் [illegible]
கொடுக்கப் போறதில்லை. அஞ்சு லட்ச[illegible]
நாமதான் செலவு பண்ணப் போறோம்..."

"ஏ... ஏதாவது பிரச்சனை வந்துட்டா...?"

"பிரச்னையா...? வரட்டுமே! மேடம் [illegible]
பிரச்னையெல்[illegible]
மத்தவங்களுக்கு பா[illegible]
எனக்கு பாதாம் அல்வா."

4

வைகை சொ[illegible]
கேட்டு டெலிபோனின் மறுமு[illegible]
இருந்த வாணி சுப்ரமண்யம் அதிர்ந்து போ[illegible]

"வேண்டாம் வைகை...! யார்கி[illegible]
நமக்கு எந்தவிதமான பிரச்னையும் வே[illegible]

[illegible] ட்ரஸ்ட் பீப்பிள் பண விஷயத்தில்
[illegible] சொல்லியிருக்காங்களோ, அதே
[illegible] நடந்துக்குவோம். வீணான மோதல்
[illegible] வேண்டாம்..."

[illegible] சிரித்தாள் "மோதல் வரும்தான்...
[illegible] அது அஹிம்ஸா மோதல்..."

"[illegible] மோதலா...? எனக்குப்
[illegible]"

"[illegible] இந்தப் பிரச்னையை நான் சரி
[illegible]றேன். அந்த ஐந்து லட்ச ரூபாயை
[illegible] காரியங்களுக்கு
[illegible]படுத்தலாம்கிறதை மட்டும் லிஸ்ட்
[illegible] வையுங்க, போதும்."

[illegible] நீ கொஞ்சம் வேகமாப் போற மாதிரி
[illegible]

"[illegible] அவங்ககிட்டயிருந்து செக்கை நான்
[illegible] போதே, பாதிப் பணத்தை
[illegible] கொடுக்கப் போறதில்லைன்னு
[illegible]ட்டேன்..."

"[illegible]யமாயிருக்கு வைகை."

"[illegible] தயாநிதி அறக்கட்டளை
[illegible] ஒரு 'பை பை' சொல்லிட்டுத்
[illegible] நாளைக்கு சாயந்திரம் நான் சர்வீஸ்
[illegible] வரும்போது அதைப் பத்திப்
[illegible] குட்நைட் மேடம்..."

[illegible] செல்போனை அணைத்து
[illegible] வைத்துவிட்டு அறையிலிருந்து
[illegible]. எண்ணெயில் பூரி மிதக்கும்
[illegible] வீட்டைத் தூக்கியது. அதற்கு
[illegible] கிழங்கு மசால் மணத்தது. அம்மா
[illegible] இருந்தால்தான், இப்படி ஒரு
[illegible] இருக்கும். வயிற்றுக்குள் பசி
[illegible], வைகை சமையலறைக்குள்
[illegible] எடுத்துக்கொண்டு

உட்கார்ந்தாள். அம்மாவுக்கு [illegible]
சமையலறையில் இருந்த துங்கபத்[illegible]
பார்த்ததும் கேட்டாள்.

''துங்கா...! உனக்கு எப்போ இ[illegible]
எக்ஸாம் முடியுது...?''

''அடுத்த வாரம்...''

''அதுக்கப்புறம் நீ ஃப்ரீயா?''

''ஃப்ரீதான்... ஏன்க்கா...?''

''வெளிநாட்டுலயிருந்து பிளாஸ்டிக் [illegible]
ஒருத்தர் எங்க ஹாஸ்பிடலுக்கு வந்து, ஒரு [illegible]
தங்கி பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி பண்ணப் போறா[illegible]
அப்பாய்ண்ட்மெண்ட் டேட் [illegible]
பண்ணிகிட்டு போய்ப் பார்க்கலாமா...?''

''அதெல்லாம் வேண்டாம்க்கா...''

''ஏண்டி வேண்டாம்...?''

''எனக்குப் பிடிக்கலை...''

அம்மா உமையாள், இரண்டு பூரிகளை [illegible]
எடுத்து வைகையின் தட்டில் [illegible]
கொண்டே துங்கபத்ராவிடம் சீறினாள், [illegible]
உன்னோட மனசுல நீ என்னதான் நினை[illegible]
இருக்கே... வைகை எப்போ டாக்டர்[illegible]
கூப்பிட்டாலும் 'எனக்குப் பிடிக்கலை[illegible]
வரலை'ன்னு சொல்றதே உனக்கு வாடி[illegible]
போச்சு...! உன்னோட கழுத்துக்குக் கீழே [illegible]
பட்டு, நிறம் மாறி சிதைஞ்சு போயிட்[illegible]
அந்த இடத்தை சரி பண்ணினால்தானே, [illegible]
ஒருத்தன் கையில் பிடிச்சுக் கொடுக்க மு[illegible]

''நான் இப்படியே இருந்துக்கறேன். [illegible]
எவன் கையிலும் பிடிச்சுக் [illegible]
வேண்டாம்.''

''ஏய்..!'' வைகை தன் இடதுகை சுட்[illegible]
உயர்த்தினாள். ''இந்தப் பெரிய மனு[illegible]
பேச்செல்லாம் என்கிட்டே வேண்டாம். [illegible]
வாரம் டாக்டர்கிட்டே அப்பாய்ன்[illegible]

[illegible] உனக்குத் தகவல் சொல்வேன். நீ
[illegible] வரணும்... வரமாட்டேன்னு
[illegible] பண்ணினே...''

[illegible] அக்கா... அப்படியெல்லாம்
[illegible] நான் ஏன் பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி
[illegible] சொல்றேன்னா... அதுக்கு
[illegible] செலவு ஆகுமாமே...?''

[illegible] ஆகும்...! 'கிட்டத்தட்ட' ஒரு லட்ச
[illegible] செலவாகும்'ன்னு எங்க ஹாஸ்பிடல்ல
[illegible] பிளாஸ்டிக் சர்ஜன் விஜயகுமார்
[illegible]ருக்கார். வெளிநாட்டு சர்ஜன் வந்து
[illegible]ணும்போது இன்னும் கூடுதலாய்
[illegible]ன்னும் எனக்குத் தெரியும்.''

[illegible] பணத்துக்கு நீ என்னக்கா
[illegible]...?''

[illegible] பற்றி நீ ஏண்டி
[illegible]...?''

[illegible]ாமே இருக்கறதுக்கு நான் என்ன
[illegible]லியிலா பிறந்திருக்கேன்...?''

[illegible]... உன் கடைசி புத்திரியோட
[illegible]

[illegible] வெறுமையாய்ச் சிரித்தாள்.
[illegible]திலேயும் நியாயம் இருக்கே...?
[illegible] சர்ஜரி பண்றேன்னு
[illegible] பணத்துக்கு என்ன பண்றது...?''

[illegible] ஹாஸ்பிடலில் நான் ஒர்க்
[illegible] எனக்கு ஃபிப்டி பர்செண்ட்
[illegible] உண்டு. ஆபரேஷன் செலவு
[illegible] ரூபாய்ன்னா, எனக்கு
[illegible]...''

[illegible] அம்பதாயிரத்துக்கு என்ன
[illegible]

[illegible] லோன் வாங்கலாமே...! அந்த
[illegible] என்னோட சம்பளத்துல

மாசா மாசம் பிடித்தம் பண்ணிக்குவாங்க."

கிச்சன் மேடையில் வேறு ஏதோ வே[illegible]
இருந்த யமுனா குரல் கொடுத்தாள்.

"அக்கா! நீ மாசச் சம்பளம் [illegible]
சொச்சத்தை மொத்தமா கொண்டு வரும் [illegible]
மாசக் கடைசி நாட்கள்ல மூச்சுத் தி[illegible]
இதுல பிடித்தம் வேறு பண்ணிட்டாங்க[illegible]
கோமா ஸ்டேஜ்தான்."

வைகை இரண்டு பூரிகளை முடித்து [illegible]
மூன்றாவது பூரியை தட்டில் வாங்கிக் [illegible]
சொன்னாள்.

"அதையெல்லாம் பார்த்தா... து[illegible]
ஆபரேஷனைப் பண்ண முடி[illegible]
துங்காவுக்கு ஒரு நல்ல மா[illegible]
அமையணும்ன்னா பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி ப[illegible]
ஆகணும். இனி யமுனாவோட மே[illegible]
வர்றேன்...! யமுனா...!"

'என்னக்கா...?"

"இன்னும் பதினஞ்சு நாள்ல நம்ம [illegible]
வாசலுக்கு ஒரு எஸ்.டி.டி. பூத் வந்து[illegible]
நல்லபடியா நிர்வாகம் பண்ண வே[illegible]
உன்னோட பொறுப்பு."

"டெலிபோன் டிபார்ட்மெண்ட்[illegible]
இன்னும் இன்டிமேஷன் வரலையேக்கா[illegible]

"ரெண்டு நாளைக்குள்ளே வரு[illegible]
நேர்லியே போய் கன்சர்ன் டிபார்[illegible]
ஆபீஸர்கிட்டே பேசிட்டு வந்துட்டேன்[illegible]

"டெபாஸிட் ஏதும் கட்ட வேண்டா[illegible]

"எல்லாமே கவர்ன்மெண்ட் எய்ட் [illegible]
நிவாரண நிதியிலிருந்து பணத்தை [illegible]
அவங்களே டெபாஸிட் பண்ணிடறா[illegible]
பூத்தை நல்லபடியா நிர்வாகம் ப[illegible]
போதும்."

வாசலில் செருப்புச் சத்தம் [illegible]

[illegible] சமையலறையிலிருந்தே எட்டிப்
[illegible] சொன்னாள்.

[illegible] வந்தாச்சு... கூடவே யாரையோ
[illegible] வந்திருக்கார்."

[illegible]

[illegible] கல்யாண புரோக்கர் மாதிரி
[illegible]

[illegible] அப்பா சீனிவாசனின் குரல்
[illegible] கேட்க, நகர முயன்ற
[illegible] கையமர்த்திவிட்டு வேகமாய்
[illegible] முடித்த வைகை, வாஷ்பேசினில்
[illegible] கழுவிக் கொண்டு கூடத்துக்குப்
[illegible]

[illegible] பார்த்த சீனிவாசன் "அம்மா
[illegible] என்று கேட்டார்.

[illegible] கிச்சன்ல கைவேலையாய் இருக்கா.
[illegible] சொல்லுங்கப்பா..."

[illegible] வந்தும்மா... இவர் கல்யாண
[illegible] நாராயணசாமி. வர்ற வழியில
[illegible] கையில நாலைஞ்சு வரன் இருக்கு.
[illegible] பொண்ணு வைகைக்கு
[illegible] ன்னு கேட்டார். அதான் கூட்டிட்டு
[illegible]

[illegible] நாராயணசாமி தன் சிதிலமான
[illegible] காட்டிச் சிரித்தார்.

[illegible] தன்னுடைய அப்பாவுக்குப் பக்கத்தில்
[illegible] இருந்த மடக்கு நாற்காலிக்குப் போய்
[illegible] புரோக்கரை ஏறிட்டாள்.

[illegible] வரப்போகிற மாப்பிள்ளை
[illegible] ன்னு அப்பா
[illegible]?"

[illegible] விழித்தார். "அப்படி ஏதும்
[illegible]

[illegible] போலிருக்கு. நான் சொல்றேன்.

கேட்டுக்கறீங்களா...? இந்தக் குடும்பத்துல பொறந்து நான் ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுட்டேன். அதனால இனிமே நான் வாழ்க்கைப்பட போகிற குடும்பம், ஒரு பெரிய பணக்கார குடும்பமாய் இருக்கணும். பங்களா, கார், எஸ்டேட்னு சகல வசதிகளோடும் இருக்கணும். இது என்னோட ஃபர்ஸ்ட் சாய்ஸ். என்னோட ரெண்டாவது சாய்ஸ் வரன் ஓரளவுக்கு வசதியா இருக்கிற பட்சத்தில் அவர் ஐ.ஏ.எஸ் படிச்சிருக்கணும். இல்லேன்னா வெளிநாட்டுக்குப் போய் படிச்சிட்டு வந்த ஒரு டாக்டராய் இருக்கணும்.''

புரோக்கர் அதிர்ச்சியாய் எச்சில் விழுங்கினார்.

''என்ன சீனிவாசன்! உங்க பொண்ணு இப்படி பேசுது...?''

''பொண்ணு உங்களை தமாஷ் பண்ணுது...'' சீனிவாசன் சிரிக்க, வைகை படபடத்தாள்.

''அப்பா...! இது தமாஷ் இல்லை... என்னோட லட்சியம்... இதை இந்த புரோக்கர் கிட்டே மட்டும் இல்லை; நீங்க பார்க்கிற எல்லா புரோக்கர்கள்கிட்டேயும் சொல்லி வையுங்க... எதையுமே பெரிசா நினைக்கணும். அதையே அடையணும்ன்னு நினைக்கிறவ நான்.''

புரோக்கர் எழுந்து கொள்ள, சீனிவாசன் மகளைக் கொஞ்சம் பயத்தோடும் வியப்போடும் பார்த்தார்.

மறுநாள் காலை பத்து மணி.

அது விசிட்டர்ஸ் நேரம் என்பதால், ஹால்... ஹாஸ்பிடலின் எல்லா ஃப்ளோர்களிலும் ஜனங்கள் தெரிந்தார்கள். வைகை முதல் ஃப்ளோரில் இருந்த அக்கௌண்ட் செக்ஷனுக்குள் நுழைந்தாள். காத்திருந்த அவளுடைய கொலீக் அர்ச்சனா கேட்டாள்.

''வைகை! நீ எங்கே போயிட்டே...? சீஃப் டாக்டரோட மகன் ஆதித்யா உன்னைக் கூப்பிட்டார்.''

''எப்போ?''

''பத்து நிமிஷத்துக்கு முன்னாடி...''

''சரி நான் போய் பார்த்துட்டு வந்துடறேன்...''

வைகை அறையை விட்டு வெளியேறி, அந்த நிமிஷம் முடிவதற்குள்ளாக லிஃப்டில் பயணித்து நான்காவது மாடியில் இருந்த ஆதித்யாவின் அறைக்குள் நுழைந்தாள்.

ரிவால்விங் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அரை வட்டம் போட்டபடி, ஒரு ஃபைலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆதித்யா நிமிர்ந்தான்.

'ஒரு ஆணுக்குக் கூட இவ்வளவு அழகாய், சிவப்பாய் சதைப்பிடிப்போடு உதடுகள் இருக்குமோ...?'

''ஸாரி ஸார்... நீங்க கூப்பிட்ட போது நான் சீட்ல இல்லை...''

''நோ ப்ராப்ளம்... ப்ளீஸ் ஸிட்டட்.''

வைகை உட்கார்ந்தாள். ஆதித்யா தன் மேஜை மேல் இருந்த ஒரு கடிதத்தை எடுத்து அவளிடம் கொடுத்தபடியே சொன்னான்.

''இந்தியன் மெடிக்கல் கவுன்ஸில் நம்ம ஹாஸ்பிடலுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தது. அதற்கான பதில் கடிதத்தை டிராஃப்ட் பண்ணியிருக்கேன். இது எனக்கு புது அனுபவம். என்னோட வரிகள் சரியாயிருக்கான்னு நீங்க ஒரு தடவை பார்த்துடறது பெட்டர்னு என்னோட மனசுக்குப் பட்டது. பார்த்துடறீங்களா...?''

''ஷ்யூர் ஸார்...'' சொன்ன வைகை, லெட்டரை முழுமையாய்ப் படித்துவிட்டு நிமிர்ந்தாள்.

''ஒரு சின்ன கரெக்ஷன் ஸார்.''

''சொல்லுங்க.''

'வி ரிக்வெஸ்ட் யூ...'ன்னு இருக்கிற

இடத்துல 'வி சஜஸ்ட் யூ'ன்னு மாத்திடலாம் [illegible] இங்கே நாம ரிக்வெஸ்ட் பண்ண வேண்டி[illegible] அவசியமே இல்லை...''

''ஃபைன்! நீங்களே மாத்திடுங்க...''

ஆதித்யா சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே மேஜை மீதிருந்த இண்ட்டர்காம் இனிமையா[illegible] ஒலித்தது.

ரிசீவரை எடுத்து ''யெஸ்'' என்றான் ஆதித்[illegible] மலர்ச்சியில் இருந்த அவனுடைய முக[illegible] மறுமுனையில் ஒலித்த பேச்சை[illegible] கேட்டு, கொஞ்சம் கொஞ்சமா[illegible] அதிர்ச்சிக்குப் போயிற்று.

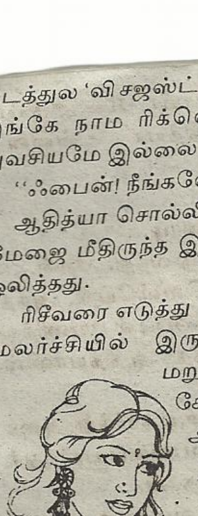

5

இண்ட்டர்காமில் மேலு[illegible] சில விநாடிகள் பேசிவிட்[illegible] ரிசீவரை அதனிடத்துக்குக் கொடுத்[illegible] ஆதித்யாவின் முகம் வியர்வைப் பூச்சுக்[illegible] உட்பட்டிருந்தது.

''மிஸ் வைகை...''

''ஸார்...''

''நீங்களும் நானும் உடனே அக்கௌண்[illegible] செக்‌ஷனுக்குப் போகணும்...''

''ஸார்... எனிதிங் ராங்...?''

''ஐ.டி.பீப்பிள் வந்திருக்காங்க...''

வைகையின் உதடுகளில் சின்னப் புன்னகை[illegible]

''ஐ.டி.பீப்பிள்தானே...? வரட்டுமே...!''

''என்ன வைகை... அவங்க நம்மோ[illegible] உட்கார்ந்து டீ சாப்பிட வரலை. தே ஹேவ் க[illegible] ஃபார் எ ரெய்ட்'' ஆதித்யா படபடக்க வைகையின் புன்னகை பெரிதாயிற்று.

''[illegible]...! வரி ஏய்ப்பு செய்யறவங்கதான் [illegible]ளைப் பார்த்துப் பயப்படணும். நம்ம [illegible]டலோட அக்கவுண்ட்ஸ் எல்லாமே [illegible]ல் கிளியரா இருக்கு. நாம எதுக்காகப் [illegible]ணும்?''

''அக்கவுண்ட்ஸ் சரியாய் இருந்தாலும் அவங்க [illegible]தெட்டு கேள்விகளைக் கேட்டு ஒரு வழி [illegible]டுவாங்களே? அப்பா வேற ஊர்ல [illegible]...''

''[illegible]... அவங்க கேட்கப் போகிற அந்த [illegible]தெட்டு கேள்விகளுக்கும் என்கிட்டே [illegible] இருக்கு. நீங்க எதுவும் பேச வேண்டாம். [illegible] பேசிக்கறேன். லெட் அஸ் கோ. அவங்க [illegible] பண்ணிட்டிருப்பாங்க... ஸார்...''

''உங்களால அவங்களை ஃபேஸ் பண்ண [illegible]?''

''[illegible] டோண்ட் வொர்ரி ஸார்... ஐ கேன்...''

[illegible] காலியாகக் காத்திருக்க, அதில் நுழைந்து [illegible]ண்ட் ஃப்ளோரிலிருந்த அக்கவுண்ட் [illegible]னுக்கு வந்தார்கள். செக்‌ஷன் ஊழியர்கள் [illegible] ஓரமாய் நிறுத்தப்பட்டிருக்க, ஆஷ் க்ரே [illegible] சபாரி அணிந்த ஐந்து பேர் இறுகிய [illegible]களோடு தெரிந்தார்கள். ஆதித்யாவைப் [illegible]த்ததும் வழுக்கைத்தலை நபர் ஒருவர் [illegible]த்தில் வந்தார். தன்னுடைய ஐ.டி.கார்டை [illegible]விட்டு சன்னமான குரலில் கேட்டார்.

''[illegible]டர் ஆதித்யா...?''

''[illegible]...''

''சென்ற வருடம் நீங்கள் ரிடர்ன் ஃபைல் [illegible]தில் எங்களுக்கு சில சந்தேகங்கள். அந்த [illegible]கங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள [illegible]நக்கிறோம். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு [illegible]'' அவர் ஆங்கிலத்தில் பேச, வைகையும் [illegible]த்தில் குறுக்கிட்டாள்.

''எக்ஸ்யூஸ் மீ...! அவர் வெளிநாட்டிலிரு[illegible]
நேற்றைக்குத்தான் வந்திருக்கிறார். நீங்[illegible]
ஏதாவது சந்தேகம் கேட்க வேண்டுமென்றா[illegible]
என்னைத்தான் கேட்க வேண்டும்...''

''நீங்கள்...?''

''ஐயாம் வைகை... அஸிஸ்டென்[illegible]
அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீஸர்...''

''தென் நோ பிராப்ளம்... இங்கே மொத்த[illegible]
பதினொரு பீரோ இருக்கிறது. அதற்கான சாவிக[illegible]
வேண்டும்...''

''ஒன் மினிட் ஸார்...'' சொன்ன வை[illegible]
தன்னுடைய மேஜைக்குப் போ[illegible]
இழுப்பறையைத் திறந்து சாவிக் கொத்து ஒன்[illegible]
எடுத்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்தா[illegible]
''ஒவ்வொரு பீரோவுக்கும் ஒரு நெம்பர். அ[illegible]
நெம்பர் சாவியிலும் என்க்ரேவ் செய்யப்பட்டிரு[illegible]
கிறது ஸார். நீங்கள் நிதானமாய் ஒவ்வொ[illegible]
பீரோவையும் திறந்து, தேவைப்பட்ட ரிக்கார்ட்[illegible]
களையும் ஃபைல்களையும் பார்க்கலாம்.''

வழுக்கைத்தலை சாவிக்கொத்தை வாங்கி[illegible]
கொண்டு, வைகையைப் பார்த்து புன்ன[illegible]
செய்தது.

''பொதுவாக நாங்கள் சோதனைக்குப் போகு[illegible]
இடங்களில் எங்களைப் பார்த்ததுமே பேச வா[illegible]
வராமல் வியர்த்து வழிவார்கள். சாவிக் கொத்தை[illegible]
கேட்டால் 'மானேஜர் எடுத்துக் கொண்டு போ[illegible]
விட்டார்' என்றோ, 'காணாமல் போய் விட்ட[illegible]
என்றோ சொல்வார்கள். ஆனால் நீங்க[illegible]
கொடுக்கும் ஒத்துழைப்பு என்னை வியக்[illegible]
வைக்கிறது.''

வைகை தன் தோள்களை இலேசாய் குலுக்கி[illegible]
சிரித்துவிட்டுச் சொன்னாள், ''ஸார்...! இது ஒ[illegible]
மாஜி மந்திரியின் ஆடம்பர பங்களா கிடையா[illegible]
ஹாஸ்பிடல். சேவையை மட்டும் மனத்தி[illegible]

[illegible] கொண்டு செயல்படும் உயர்தர
[illegible] ஏழைகளும் நடுத்தர வர்க்கமும்
[illegible] எட்டிக்கூடப் பார்க்க முடியாது என்கிற
[illegible] தவிர, வேறு எந்தக் குறையும்
[illegible] ஹாஸ்பிடல். கணக்கு வழக்குகளில்
[illegible] தப்பு பண்ணினாலும், நாங்கள்
[illegible] மாட்டோம். நீங்கள் உங்களுடைய
[illegible] தொடங்கலாம் ஸார்.''

[illegible] சாவிக் 'கொத்தோடு பீரோக்களை
[illegible] போக, இரண்டு பேர் அவரைத்
[illegible]ந்தார்கள். மீதி இருந்த இரண்டு பேர்களில்
[illegible] அலமாரியை நோக்கிப் போக,
[illegible]ருவர் 'வேஸ்ட் பின்'னுக்குப் பக்கத்தில்
[illegible] குத்துக்காலிட்டு உட்கார்ந்து, அதில் கசக்கி
[illegible]டிருந்த காகித உருண்டைகளைப்
[illegible] பார்க்க ஆரம்பித்தார். வைகை
[illegible]ப் பக்கத்தில் போய் குனிந்தாள்.

[illegible] ஸார்... குப்பையில் ஏதாவது
[illegible] கிடைக்கும் என்று
[illegible]கிறீர்களா...?''

[illegible] புன்னகை செய்தார். ''இது எங்களுடைய
[illegible] சோதனை முறைகளில் ஒன்று.
[illegible] சொன்னது போல சில இடங்களில்
[illegible] கோமேதம் மட்டுமல்ல, வைரமே
[illegible]ருக்கிறது.''

[illegible] இடத்தில் அதையெல்லாம் நீங்கள்
[illegible] முடியாது ஸார். இந்த
[illegible] பின்'னை முடித்ததும் சொல்லுங்கள்,
[illegible] செக்ஷனில் இன்னமும் மூன்று
[illegible] பின்'கள் இருக்கின்றன. அதையும்
[illegible] பார்த்து விடுங்கள்.''

[illegible] அதிகாரி முறைத்ததை
[illegible]படுத்தாமல் ஆதித்யாவிடம் வந்தாள்
[illegible] ஆதித்யாவின் நெற்றியில்

சொதசொதவென்று வியர்வை. இடது கையி
கசக்கி வைத்திருந்த கர்ச்சீப், பத்து விநாடிகளுக்கு
ஒரு முறை நெற்றிக்குப் போய் காரின் வைப்ப
போல் அழித்து விட்டு வந்தது.

''ஸார்... பி... கம்ஃபர்டபிள்... இவ்வள
ரெஸ்ட்லஸ்ஸா நீங்க இருக்க வேண்டியதே
இல்லை...''

''நோ வைகை... ஐ... ஃபீல் கில்டி. ஐ-டி
விஷயத்தில் நாம நேர்மையா இருக்கோம்...
டேக்ஸ் ஒழுங்கா 'பே' பண்ணியிருக்கோம்.
இப்படி அதிரடியா ரெய்ட் வர்றது நமக்கு
அவமானம் இல்லையா?''

''இது அவமானம் கிடையாது ஸார். கல்லடி.''

''கல்லடியா...?''

''ஆமா ஸார்...! 'காய்த்த மரம்தான் கல்ல
படும்'னு சொல்வாங்க... தமிழ்நாட்டிலேயே
நெம்பர் ஒன் ஹாஸ்பிடல் நம்முடைய ஹன்
ஹாஸ்பிடல்தான். பேஷண்ட்டுகளின் 'க்யூரேட்'
மற்ற ஹாஸ்பிடல்களைக் காட்டிலும் இங்குதான்
அதிகம் என்கிற உண்மையை நம்முடைய
எதிரிகளால் ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியலை.
அந்த அஜீர்ணத்தின் வெளிப்பாடுதான் இந்த
ரெய்ட்.''

''இங்கே அக்கௌண்ட்ஸெல்லாம் சரியா
இருக்குமா வைகை? எதையாவது தோண்டி
துருவி எடுத்துடப் போறாங்க...!''

வைகை புன்னகை செய்தாள். ''ஸார்... இங்கு
எல்லாமே துல்லியம். யாரும் எதையும்
தோண்டவும் முடியாது. துருவவும் முடியாது.''

சோதனையில் அரை மணிநேரம் கரைந்திருந்த
போது, ஏழாம் எண் பீரோவுக்குப் பக்கத்தில்
நின்றிருந்த வழுக்கைத் தலை, ''மிஸ் வைகை''
என்று திரும்பிப் பார்த்துக் கூப்பிட்டது. கையில்
கம்ப்யூட்டர் பிரசவித்த பிரிண்ட் அவுட் தாள்கள்

''எஸ்...'' பக்கத்தில் போனாள் வைகை.
வழுக்கை இப்போது தமிழில் பேசியது.

''போன வருஷம் இந்த ஹாஸ்பிடலில்
மொத்தம் 721 பைபாஸ் சர்ஜரி நடந்திருக்கு
இல்லையா?''

''ஆமா ஸார்.''

''அதாவது சராசரியாக நாள் ஒன்றுக்கு ரெண்டு
சர்ஜரி.''

''எஸ்...''

''பட்... இந்த ஸ்டேட்மெண்ட்ல 711
சர்ஜரிக்குத்தான் பில் பண்ணியிருக்கு. மீதி பத்து
சர்ஜரிக்கு பில் பண்ணலை ஏன்...?''

''அந்த பத்து சர்ஜரியும் ஃப்ரீயா
செய்யப்பட்டது ஸார்.''

''அவங்க யார் யார் என்கிற விபரங்களை
அட்ரஸோடு தர முடியுமா...?''

''ரக்ஷா, நேயம், நிழல், கருணாலயா போன்ற
முதியோர் இல்லங்களில் இருக்கிற பத்துப்
பேருக்கு செய்யப்பட்டிருக்கு. இதை நீங்க
அங்கேயே போய் க்ராஸ் செக் பண்ணிக்கலாம்.''

''வருஷா வருஷம் இந்த ஃப்ரீ சர்வீஸ்
உண்டா?''

''தேவையைப் பொறுத்து உண்டு.''

''இந்த ஹாஸ்பிடல் பார்மஸிக்கு
மருத்துவமனை சப்ளை பண்ற பார்மசூடிகல்ஸ்
கம்பெனிகளின் லிஸ்ட் வேணுமே?''

''ஒரு நிமிஷம்...'' சொன்ன வைகை பக்கத்தில்
இருந்த கம்ப்யூட்டருக்கு முன்னால் போய்
உட்கார்ந்து, கீ போர்டின் பட்டன்களைத்
தட்டினாள். அடுத்த சில விநாடிகளில் பிரசவமான
பிரிண்ட் அவுட் தாளைக் கிழித்து அவருடைய
கையில் கொடுத்தாள்.

அதற்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட மூன்று மணி
நேரம்.

பீரோக்களில் இருந்து வெளிப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான ஃபைல்கள் புரட்டப்பட்டு சந்தேகப் பார்வையோடு கேட்கப்பட்ட எல்லா கேள்விகளுக்கும் ஒரு வினாடி கூட யோசிக்காமல் நெற்றியைக் கீறாமல் வைகை பதில் அளிக்க ஆதித்யா பிரமிப்பில் உறைந்து போனான்.

ஐ.டி.அதிகாரிகள் இரண்டரை மணிக்கு மேல்தான் புறப்பட்டார்கள். ஆதித்யாவின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு வழக்கை சொன்னது.

''ஸாரி ஸார்! உங்களுடைய ஹாஸ்பிடலைப் பற்றி எங்களுக்குக் கிடைத்த எல்லாத் தகவல்களும் பொய்யானது. கணக்கு வழக்குகளில் எந்த இடத்திலும் ஒரு சிறிய தவறு கூட இல்லை.''

பக்கத்தில் வந்து நின்ற வைகை சிரித்தாள்.

''ஸார்...! மூன்று மணி நேரம் உங்களுக்கு வேஸ்ட். அரசியல்வாதி வீட்டுக்கோ இல்லேன்னா சினிமா நடிகை வீட்டுக்கோ போயிருந்தா, சில கோடிகளை உருட்டிக்கிட்டு போயிருக்கலாம்.''

''நியாயம்தான்!... வரட்டுமாம்மா எம்.சி...?''

வைகை திகைத்தாள்.

''ஸார்... என்னோட பேர் எம்.சி. கிடையாது வைகை.''

''தெரியும். நாங்க உங்க பேரை எம்.சி.ன்னு மாத்திட்டோம்...''

''எம்.சின்னா...?''

''மொபைல் கம்ப்யூட்டர்.''

ஹாஸ்பிடல் காண்ட்டீனில் எதிரெதிரே உட்கார்ந்து பப்ஸை மென்று, டீ குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் வைகையும் அர்ச்சனாவும். நேரம் சாயந்தரம் நாலரை.

''வைகை! இன்னிக்கு 'டாக் ஆஃப் த ஹாஸ்பிடல்' நீதான்... ரெண்டு டாக்டர்ஸோ... நர்ஸோ... சந்திச்சுகிட்டா உன்னைப்பத்திதான் பேசறாங்களாம்...''

வைகை புன்னகை செய்தாள்.

''அக்கௌண்ட்ஸ் செக்ஷனில் வேலை பார்க்கிற நான் ஐ.டி.பீப்பிளை ஃபேஸ் பண்ணினேன். அது என்னோட கடமை. அக்கௌண்ட்ஸ் எந்த முறைகேடும் இல்லாமே கிளியரா இருந்தது. பார்த்தாங்க. போயிட்டாங்க. இதுல என்னோட அட்வென்ச்சர் என்ன இருக்கு அர்ச்சனா...? ஐ டிட் மை ட்யூட்டி...''

''இருந்தாலும் அவங்களை தைரியமா ஃபேஸ் பண்ணினியே! அந்தத் துணிச்சல் எத்தனை பேருக்கு வரும்...? சீஃப் டாக்டரோட சன் ஆதித்யா அந்த மூணு மணி நேரத்துல அப்படியே ஆடிப் போயிட்டார். இன்னும் ஒரு வாரத்துக்கு ஹாஸ்பிடல் பக்கமே எட்டிப் பார்க்க மாட்டார்னு நினைக்கிறேன்.''

''நானும் உங்ககூட ஜாய்ன் பண்ணிக்கலாமா, மிஸ் வைகை...?'' தனக்குப் பின்னால் குரல் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள் வைகை.

இளஞ்செழியன் தோளில் தொங்க விட்ட ஜோல்னாப் பையோடு, மார்புக்குக் குறுக்கே கைகளைக் கட்டியபடி நின்றிருந்தான்.

''ஓ... இளஞ்செழியன்... வாங்க! எங்கே இவ்வளவு தூரம்... ஹாஸ்பிடல்ல யாரையாவது பார்க்க வந்தீங்களா...?''

''இந்த ஹாஸ்பிடலில் எனக்குத் தெரிஞ்ச ஒரே ஆள் நீங்கதான்... உங்களைத்தான் பார்க்க வந்தேன்...''

''என்ன விஷயம்...? உட்காருங்க...'' சொன்ன வைகை அர்ச்சனாவிடம் திரும்பினாள். ''அர்ச்சனா! இவர் 'மெட்டியோசை'

பத்திரிகையின் ப்ரைம் ரிப்போர்ட்
இளஞ்செழியன்.''

இருவரும் ''ஹலோ...'' சொல்லிக் கொண்டபின் அர்ச்சனா கேட்டாள், ''பத்திரிகை எப்படி போயிட்டிருக்கு...?''

''அமோகம்...! வாரத்துக்கு ஆறு லட்சம் காப்பீஸ். ஹாட் கேக் ஸேல்... பெண்களுக்கான பத்திரிகைகளில் மெட்டியோசைக்குத்தான் முதலிடம்.''

''கேட்கவே ஆச்சரியமாயிருக்கு... இந்த இண்ட்டர்நெட் யுகத்துல ஒரு பத்திரிகை இவ்வளவு விக்குதா...?''

''எங்களுக்கும் அதே ஆச்சரியம்தான்..''

''சொல்லுங்க இளஞ்செழியன்! என்ன விஷயமா என்னைப் பார்க்க வந்திருக்கீங்க...?''

''அது... வந்து...'' என்று இளஞ்செழியன் தயங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதே, வைகையின் இடது கையில் இடம் பிடித்திருந்த செல்போன் நீலநிறத்தில் ஒளிர்ந்து சிணுங்கியது.

காதுக்கு ஒற்றினாள்.

''ஹலோ...''

''யாரு வைகையா?'' ஆண் குரல் உரிமை எடுத்துக் கொண்டு கேட்டது.

''ஆமா... நீங்க...?''

''நான் நித்தியானந்தம் பேசறேம்மா. தயாநிதி அறக்கட்டளையின் தலைவர்.''

''ஓ... நீங்களா...! சொல்லுங்க ஸார்.''

''நாங்க கொடுத்த செக்கை பேங்க்ல போட்டுட்டியாம்மா?''

''போட்டாச்சு சார்.''

''எங்க பங்குக்குரிய பணம் எப்ப கிடைக்கும்...?''

''நாளைக்குக் காலையில் பதினொரு மணிக்கு பேங்குக்குப் போய் பணத்தை எடுத்துக்கிட்டு நானே உங்க இருப்பிடத்துக்கு வர்றேன் ஸார்...''

...தேம்மா...''

...யெல்லாம் மறக்க முடியுமா ஸார்? ...க் காலையில் பதினொரு ...கெல்லாம் பணத்தோடு உங்க முன்னாடி ...ன்.'' சொல்லிவிட்டு செல்போனை ...த்தாள் வைகை. அர்ச்சனா கை கழுவ ...சினுக்குப் போயிருக்க, எதிரில் ...ருந்த இளஞ்செழியன் கேட்டான்.

...ல யாருங்க...?''

...மாய் நிமிர்ந்தாள் வைகை. ''லுக் மிஸ்டர் ...செழியன்! இது உங்களுக்குத் ...யில்லாதது.''

...ன் நாற்பத்தைந்து டிகிரி கோணத்தில் ...ச் சாய்த்து சிரித்தான்.

...கூட பேசினது தயாநிதி அறக்கட்டளையின் தலைவர் நித்தியானந்தம். சரியா மிஸ் வைகை...?''

6

வைகை சுவாசிக்க ஒரு விநாடி திணறிவிட்டு ...யனை ஏறிட்டாள்.

...தயாநிதி அறக்கட்டளையின் தலைவர் ...ந்தம் கிட்டேதான் பேசினேன்னு ...எப்படித் தெரியும்...?''

... இப்போ அங்கிருந்துதானே ...

...அங்கிருந்துதான் வர்றீங்களா...?''

...போன வருஷம் மெட்டியோசை ...தயாநிதி அறக்கட்டளையும்

இணைந்து நடத்திய மங்கையர் மறும[illegible]
விழாவில் ஐம்பது இளம் விதவைகளுக்கு [illegible]
மிஷின் வழங்கினோம். அது சம்பந்தமா அ[illegible]
சைடிலிருந்து ஒரு 'பேமெண்[illegible]
வரவேண்டியிருந்தது. கேட்கப் போனேன். [illegible]
படிகள் ஏறும்போதே உங்க பெய[illegible]
சொஸைட்டி ஃபார் கேரிங் அண்ட் ஷே[illegible]
பெயரும் அவங்க பேச்சுல அடிபட்டது. 'இன்[illegible]
ஒரு மணி நேரம் கழிச்சு அந்த வைகைக்கு போ[illegible]
பண்ணி விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்தணும்'[illegible]
ஒருத்தர் சொல்ல, இன்னொருத்[illegible]
'காலையிலேயே போன் பண்ணியி[illegible]
லாமே'ன்னு சொல்லிட்டிருந்தார்.''

''அப்புறம்...?''

''துண்டு துண்டா சில வார்த்தைகள் கா[illegible]
விழுந்தது... அதை வெச்சு விஷயத்தை ஓரளவு[illegible]
யூகம் பண்ணிட்டேன்...''

''என்ன யூகம் பண்ணீங்க...?''

''உங்க சோஷியல் சர்வீஸ் அமைப்பு[illegible]
தயாநிதி அறக்கட்டளை அஞ்சு லட்ச ரூபா[illegible]
கொடுத்திருக்காங்க... அதுல ஃபிப்டி பர்ச[illegible]
கமிஷன் எதிர்பார்க்கிறாங்க... சரியா...?''

''சரிதான்...'' வைகை மையமாய் தலைய[illegible]
வாஷ்பேசினுக்குப் போய் கை கழுவிக் கொ[illegible]
வந்த அர்ச்சனா, ''வைகை! நீ பேசிட்டு வா! நா[illegible]
செக்‌ஷனுக்குப் போறேன்... ஒரு ஸ்டேட்மெ[illegible]
காப்பியை அஞ்சு மணிக்குள்ளே தயார் பண்[illegible]
ஆர்த்தோ டிபார்ட்மெண்ட்டுக்கு அனுப்பணு[illegible]
என்றாள்.

''சரி... நீ போ அர்ச்சனா...! நான் ஒரு [illegible]
நிமிஷத்துக்குள்ளே வந்துடறேன்...''

அர்ச்சனா காண்ட்டீனிலிருந்து இற[illegible]
போக, இளஞ்செழியன் சொன்னான். ''அ[illegible]
தயாநிதி அறக்கட்டளை கிட்டத்தட்ட ஒ[illegible]

[illegible]க் கும்பலின் கூடாரம். மூணு பேரும்
[illegible] பர்சன்ட் கமிஷன் வாங்கியே
[illegible]மா சொத்து சேர்த்துட்டாங்க...''

''[illegible] அவங்களுக்கு கமிஷன் கொடுத்தீங்களா
[illegible]செழியன்?''

''[illegible]னே... கொடுக்காம இருக்க முடியுமா...?
[illegible] 'டச்' பண்ணினவங்க யாரும் கமிஷன்
[illegible]காமே இருந்துட முடியாது.''

''[illegible] அவங்களுக்கு கமிஷன் கொடுக்கப்
[illegible]லை.''

''[illegible]எ... என்ன... சொன்னீங்க...?''

''[illegible]ன் கொடுக்கப் போறதில்லை...''

இ[illegible]செழியன் தன் வலது கை கட்டை
[illegible]யும், நடு விரலையும் இணைத்து ஒரு
[illegible]க்குப்' போட்டான். ''ஹலோ! மிஸ்.
[illegible] அந்த அறக்கட்டளை நபர்கள் மூணு
[illegible] நல்லவங்க கிடையாது. அவங்க உடம்புல
[illegible] 'A' க்ரூப் ரத்தமும் கிடையாது 'B' க்ரூப்
[illegible] கிடையாது 'V' க்ரூப் ரத்தம்.''

''[illegible] க்ரூப் ரத்தமா...?''

''[illegible] வயலன்ஸ் க்ரூப்...''

''அவங்க உடம்புல ஓடறது எந்த வகை
[illegible] இருந்தாலும் சரி. எனக்கு பயம்
[illegible].''

''[illegible]கை! இது வீண் பிடிவாதம்... வம்பை
[illegible] கொடுத்து வாங்காதீங்க...''

''[illegible] விலை கொடுத்து வாங்கினது
[illegible] இளஞ்செழியன். அந்த
[illegible]ளை ஆட்கள்...! அவங்க கொடுத்த
[illegible] ரூபாயை, எந்தெந்த சமூகக்
[illegible]க்கு உபயோகப்படுத்திக்கிறதுன்னு
[illegible] அமைப்போட பிரஸிடெண்ட்டும்
[illegible]ட்டோம்...''

இளஞ்செழியன் வைகையை ஒரு பயப்

பார்வை பார்க்க, அவள் சிரித்தாள். ''உங்க[illegible] ஒரு விஷயம் தெரியுமா? நான் பிறந்த[illegible] எங்கப்பா எனக்கு வைச்ச பேரு தைரியல[illegible] நான்தான் காலேஜ் படிக்கும்போது என்[illegible] பேரை 'வைகை'ன்னு மாத்திக்கிட்டேன்.''

''சரி... அவங்களால உங்களுக்கு பிரச்[illegible] வந்தா அதை எப்படி சமாளிக்கப் போறீங்க[illegible] போலீஸுக்குப் போவீங்களா...?''

''உங்க கேள்வியே தப்பு...''

''கேள்வி தப்பா... எப்படி...?''

''அவங்களால எனக்கு எந்தப் பிரச்னை[illegible] வராது...''

''அது... எப்படி... நீங்க கமிஷன் தரலை[illegible] அவங்களுக்குக் கோபம் வருமே...?''

''கோபம் வராது...''

''நீங்க பேசறது எனக்குப் புரியலை வை[illegible]

''நாளைக்குப் புரியும்'' சொல்லிக் கொ[illegible] வைகை கிளம்ப முயல, மறுபடியும் அவளு[illegible] செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எ[illegible] டிஸ்ப்ளேயைப் பார்த்துவிட்டு உற்சாக[illegible] குரல் கொடுத்தாள் வைகை.

''சொல்லுங்க ராஜா ஷெரீப்...! மீண்டும் [illegible] டோனர்ஸ் அஸோசியேஷனுக்கு [illegible] பிரஸிடெண்ட்டா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்[illegible] பேப்பர்ல போட்டோவோடு பார்த்[illegible] மனசுக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷமாய் இ[illegible] 'க்ரீட்' பண்ண உங்க செல்லை [illegible] பண்ணினேன். அட் ப்ரசன்ட் 'நாட் ரீச்சபி[illegible] மெஸேஜ் வந்தது. ஏதாவது வெ[illegible] போயிருந்தீங்களா?''

''ஆமா... கோயமுத்தூர்ல '[illegible] செட்டர்ஸ்'ன்னு ஒரு சமூக அமைப்பு [illegible] சேமிப்பு வாரம்' கொண்டாடினாங்க. போய்[illegible] வந்தேன்...!''

[illegible] நைஸ்...!''

[illegible]...! நான் இப்ப உங்களுக்கு போன் [illegible] ஒரு அவசரத் தேவைக்காக...''

[illegible]ங்க... என்ன விஷயம்...?''

[illegible]க்குத் தெரிஞ்ச நண்பர்கள் [illegible]த்தில் யாருக்காவது 'A1 நெகட்டிவ்...' [illegible] இருக்கா...?''

[illegible] நெகட்டிவ்...?''

[illegible]... ஒரு ஆக்ஸிடெண்ட் கேஸ். [illegible] ஒரு ஆபரேஷன் பண்ண வேண்டிய [illegible]. இன்னும் ரெண்டு மணி [illegible]க்குள்ளே 'ப்ளட்' வேணும். எங்க ப்ளட் [illegible] லிஸ்ட்ல ரெண்டு பேருக்கு [illegible] A-1 நெகட்டிவ் க்ரூப். அதுல ஒருத்தர் [illegible] பிஸினஸ் விஷயமா மும்பை [illegible]ர். இன்னொருத்தர் 'ப்ளட்' கொடுத்து [illegible] தான் ஆகியிருக்கு.''

[illegible] ஹாஸ்பிட்டல்கள்ல என்கொயர் [illegible] ங்களா?''

[illegible]ட்டேன்...! உங்க ஹாஸ்பிடல் [illegible] எல்லா இடத்திலும் ட்ரை [illegible]டேன். பட் எங்கேயும் அந்த ப்ளட் க்ரூப் [illegible] இல்லை...''

[illegible] யூனிட் ப்ளட் வேண்டியிருக்கும்?''

[illegible]தைக்கு ஒரு யூனிட் போதும்...''

[illegible] ஹாஸ்பிடல்...?''

[illegible] நர்ஸிங் ஹோம்...''

[illegible] மணி நேரத்துக்குள்ளே 'டோனர்' [illegible] இருக்கணும் இல்லையா?''

[illegible]

[illegible] வொர்ரி ராஜா ஷெரீப்... இன்னும் [illegible]க்குள்ளே A-1 நெகட்டிவ் க்ரூப் [illegible] சபரி நர்ஸிங் ஹோமில் [illegible]

''தேங்க்யூ... வைகை...''

வைகை செல்போனை அணைத்துவிட்டு
வேனிடி பேகின் 'ஜிப்'பைப் பிரித்து, ஒரு
பாக்கெட் டயரியை எடுத்துப் பக்கங்க
புரட்ட, இளஞ்செழியனின் குரல் கேட்டது.

''அப்ப... நான் கிளம்பட்டுமா மிஸ் வை

''ம்... கிளம்புங்க... என்னைப் பத்தி
கவலையும் படாமே, உங்க ரிப்போர்
வேலையைப் பாருங்க...''

''நான் கிளம்பட்டுமான்னு சொன்
வீட்டுக்கு இல்லைங்க... சபரி நர்
ஹோமுக்கு...''

வைகை டயரியிலிருந்து நிமிர்ந்தாள்.

''சபரி நர்ஸிங் ஹோமுக்கா... எதுக்கு?''

''எனக்கு A-1 நெகட்டிவ் க்ரூப் ப்ளட்.''

''க்ரேட்...!'' வைகை தன் இர
கண்களையும் அகல விரித்து, எதிர்பாராத
விநாடியில் இளஞ்செழியனின் கையைப் ப
குலுக்கினாள்.

ஏதோ ரகசியம் பேசுகிற தினுசில் சென்
விடிந்து கொண்டிருக்க, கடற்கரைச் சாலை
டாக்டர் சர்வேஸ்வரனும், ஆதித்யாவும் 'ஜா
சூட்'களில் வியர்வை மினுமினுக்க நட
கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு பேர்களு
இடையில் ஒரு வேண்டாத மௌனம் நீடித்
ஆதித்யா கலைத்தான்.

''என்னப்பா...! நான் கேட்டதுக்கு பதி
காணோம்?''

சர்வேஸ்வரன் பெருமூச்சோடு ஆதித்
ஏறிட்டார்.

''நீ கலிபோர்னியாவிலிருந்து வந்து இன்
ரெண்டு நாள் கூட ஆகலை... அதுக்குள்
மறுபடியும் அங்கே போறதைப் பத்தி

டே! நான் இதை எதிர்பார்க்கலை...''

...! நானே இதை எதிர்பார்க்கலை...
சக்சஸ்ஃபுல்லான ஃபைவ் ஸ்டார்
ல், நான் 'கோட்' பண்ணியிருந்த
வருது. அதை வாங்கிப் போட்டு
பண்றதுல என்ன தப்பு? ஹோட்டல்
மெண்ட்ல எனக்கு எவ்வளவு
இருக்குன்னு உங்களுக்குத்தான்
...!''

ஹோட்டலை எடுத்து நடத்தறதைப் பத்தி
எந்த ஆட்சேபணையும் கிடையாது.
கவலையெல்லாம் நீ
னியாவிலேயே செட்டில் ஆயிடக்
கிறதுதான்...''

சிரித்தான். ''அப்பா இன்னிக்கு
டெலிகம்யூனிகேஷன்
ஜியில் இந்த உலகம் ஒரு சின்ன
மாறிடுச்சு... வீடியோ டெலிபோன்
நினைச்ச நேரம் என்னை நீங்க
ம், பேசலாம். நேர்ல பார்க்கணும்ன்னு
சில மணி நேர விமானப் பயணம்
...''

...ந்தாலும்...''

அப்பா... வெளிநாட்டில் ஒரு ஃபைவ்
ஹோட்டலை வெற்றிகரமாய்
ங்கறது என்னோட பல வருஷக்
அந்த கனவு கைகூடப் போகிற நேரத்தில்
போர்டை மாட்டிடாதீங்க...''

கொண்டிருந்த சர்வேஸ்வரன் நின்றார்.
நீ கலிபோர்னியாவுக்கு எப்ப
ணும்?''

நியமிச்ச பவர் ஏஜெண்ட் அந்த
யா ஹோட்டல் டைரக்டர்ஸோடு
டிருக்கார். ரேட் முடிவாயிட்டதால,

இனிமேல் டாக்குமெண்டேஷன் வேலைகள்தா
பாக்கி... அந்த வேலைகள் முடிய எப்படிய
மூணு மாச காலமாயிடும்...''

''ஸோ... நீ மூணு மாசம் கழிச்சுத்தா
கலிபோர்னியாவுக்குப் புறப்ப
வேண்டியிருக்கும்...?''

''ஆமா...''

''நீ கலிபோர்னியாவுக்குப் போய் செட்டில
விரும்பினா... நான் சொல்லப் போகிற ஒ
நிபந்தனைக்கு நீ கட்டுப்படணும்.''

''நிபந்தனையா...?''

''யெஸ்...! நீ ஒரு கல்யாணத்தை
பண்ணிக்கிட்டுத்தான் கலிபோர்னியாவுக்கு
புறப்படணும்...''

''அப்பா... அது... வந்து.''

''ஐ டோண்ட் வாண்ட் எனி எக்ஸ்ப்ளனேஷ
நீ கல்யாணத்தைப் பண்ணிகிட்டு, உ
ஒய்ஃபோடு கலிபோர்னியா போறதாக இருந்தா
என் கையில் பச்சைக் கொடி. இல்லேன்
சிவப்புக் கொடி. என்ன சொல்றே...? நீ 'எஸ்'ன்
சொன்னா, இன்னிக்கே உன்னோ
கல்யாணத்துக்காக பிள்ளையார் சுழியை
போட்டுடுவேன். நம்ம ஸ்டேட்டஸுக்கு ஏ
மாதிரி நிறையப் பெண்கள் இருக்காங்க... ஹை
கோர்ட் சீஃப் ஜஸ்டிஸ் சாரங்கபாணியோ
பெண்ணை, போன வாரம் ஒரு கல்யாணத்
பார்த்தேன். பெண் உண்மையிலே
மஹாலட்சுமிதான். பார்த்துடலாமா?''

''அ...ப்...பா...'' ஆதித்யா குரலை இழுத்தா

''என்ன...?''

''அந்த மஹாலட்சுமியை யாராவது ஒ
சீனிவாசன் கட்டிக்கட்டும். எனக்கு...''

''உனக்கு...?''

''எனக்கு வைகை வேணும்.''

7

சர்வேஸ்வரன் திகைத்துப் போய் மகனைப் பார்த்தார். இரண்டு விழிகளுமே கலவர ஸ்தலங்களாக மாறியிருந்தன.

"ஆதித்...! நீ என்ன சொல்றே...! வைகை உனக்கு வேணுமா...?''

"எஸ்...! ஐ... வாண்ட் டு மேரி ஹர்.''

இரண்டு பேருக்கும் இடையில் சில விநாடிகள் வரைக்கும் வேண்டாத மௌனம் நிலவ, ஆதித்யா அந்த மௌனத்தைக் கலைத்தான்.

"என்னப்பா... பேச்சையே காணோம்?''

"கேட்டதை ஜீரணம் பண்ணிட்டிருக்கேன்.''

"அப்பா...! வைகையை நீங்க எனக்கு அறிமுகப்படுத்திய அன்னிக்கே அவ மேல எனக்கு ஒரு ஈர்ப்பு வந்தது. ஏதோ அவளைப் பல வருஷம் பார்த்த உணர்வு. அவளோட பேச்சு, நடத்தை எல்லாமே எனக்குள்ளே சூறாவளியை உண்டு பண்ணியிருந்தது. வருமான வரி அதிகாரிகளை அவள் டீல் பண்ணிய அந்த புத்திசாலித்தனம், என் மனசுக்குள்ளே பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, வைகை கிட்டயிருந்த அந்த மனித நேய உணர்வு, என்னை வெகுவாகவே இம்ப்ரஸ் பண்ணியிருந்தது. வைகை எனக்கு லைஃப் பார்ட்னரா வந்துட்டா... இந்த உலகத்திலேயே அதிர்ஷ்டமான மனிதன் நான்தான்னு எல்லாருக்கும் அப்ளை பண்ணலாம்னு இருக்கேன்.''

"அந்தப் பெண் வைகை உம் மனசுக்குள்ளே

இப்படி தடாலடியா நுழைஞ்சு இடத்தை
பிடிச்சிருப்பான்னு நான் கொஞ்சம்
நினைச்சுப் பார்க்கலை. நம்ம வீட்டு
வரப்போகிற மருமகளை, என்னோட
ஸ்டேட்டஸுக்குத் தகுந்த மாதிரி எதிர்பார்த்தேன்
அதுல ஒரு சின்ன சிராய்ப்பு.''

''அப்பா...! இதுல உங்களுக்கு விருப்பம்
இல்லாத பட்சத்தில், இந்தக் கல்யாண
விஷயத்துக்கு இங்கேயே ஒரு முற்றுப்புள்ளி
வைச்சுடுவோம்...''

சர்வேஸ்வரன் புன்னகை செய்தார்.
''பார்த்தியா... இந்த டுயல் ரோல்தான்
வேண்டாங்கிறது...! கின்னஸுக்கு அப்ளை
பண்ணப் போகிற உன்னோட சந்தோஷத்துக்கு
குறுக்கே நிக்க... நான் தயாரில்லை ஆதி
இன்னிக்கே வைகைகிட்டே பேசிடறேன்.
இல்லே, வைகைகிட்டே நீயே பேசினாலும் சரி''

''நீங்களே பேசிடுங்கப்பா...''

காலை ஒன்பது மணி.

ஹாஸ்பிடலுக்கு கைனடிக் ஹோண்டாவில்
போய்க் கொண்டிருந்த வைகை, ஆள் நடமாட்டம்
அதிகம் இல்லாத அந்த சாலைக்குள் வண்டியை
நுழைத்து, எதிர்ப்பட்ட பப்ளிக் டெலிபோன்
பூத்துக்கு முன்பாக நிறுத்தி ஸ்டாண்ட்
போட்டாள்.

பூத்துக்குப் பக்கவாட்டில் ஒரு சிமெண்ட்
திட்டின் மேல் உட்கார்ந்திருந்த அந்த நடுத்தர
வயது நபர் கும்பிட்டபடியே எழுந்து வந்தார்.

''வணக்கம்மா...!''

வைகை புன்னகை செய்தாள்.

''சொன்ன நேரத்துக்கு வந்துட்டீங்களே
வீராசாமி...!''

''நீங்க சொல்லி நான் வரா

...ணாம்மா...?''

...க்குள்ளே யாரும் இல்லையே...?''

...ல்லீங்கம்மா...''

...ருவரும் பூத்துக்குள் நுழைந்தார்கள்.
...டிக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டார்கள்.
...ன் சொல்லிக் கொடுத்தது எல்லாம்
... இருக்கா வீராசாமி...? இல்லே மறுபடி
...தடவை சொல்லிக் கொடுக்கணுமா?''

''வேண்டாம்மா... நீங்க ஒரு தடவை சொல்லிக்
...த்தே மனசுக்குள்ளே பதிஞ்சு
...ருக்கு...'' சொல்லிக் கொண்டே வீராசாமி
...ல் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ரிசீவரை
... கொண்டு, ஒரு ரூபாய் நாணயத்தின்
...டு லைனை உயிர்ப்பித்து, டயலில்
...த் தட்டினார். மறுமுனையில் ரிங் போய்
...டுக்கப்பட்டது.

...மி குரல் கொடுத்தார்.

...தி அறக்கட்டளைங்களா?''

...''

...கட்டளைத் தலைவர் நித்தியானந்தம்
...ங்களா...?''

...யானந்தம்தான் பேசறேன். நீங்க யாரு?''

... வணக்கம்ங்க. நான் வீராசாமி
...ங்க.''

...யா... எந்த வீராசாமி...?''

...மென் வீராசாமிங்கய்யா... லஞ்ச
...கண்காணிப்புப் பிரிவு கட்டடத்தில்
... வேலை பார்த்துட்டிருக்கேன்யா...
... எங்க குப்பத்தில் நெருப்பு பிடிச்சு
...லாம் எரிஞ்சு போனபோது, உங்க
... ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுத்தீங்க...
... சொல்றதுக்காக, பத்து பேரோடு
... ட்ரஸ்ட் கட்டடத்துக்கு
...ய்யா...''

''அப்படியா... சரி... சரி... என்ன வி...
மறுபடியும் ஏதாவது உதவி ...
பண்ணக்கூடிய நிலைமையில் நாங்க இ...

''அய்யா...! உங்ககிட்டே ...
கேக்கிறதுக்காக நான் போன் பண்ணலை...

''பின்னே...?''

''உங்களுக்கு உதவி பண்ணத்தான்...''

''என்னது...! எனக்கு உதவியா...?''

''ஆமாங்கய்யா...! நீங்க உங்க ட்ரஸ்ட் ...
ஊருக்கு எவ்வளவோ நல்லது பண்...
உங்களுக்குன்னு ஒரு ஆபத்து வரும்...
அதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டியது என்...
கடமைன்னு நினைச்சுத்தான் ...
பண்ணினேன்.''

''எனக்கு ஆபத்தா...! என்ன சொல்றே... ...

''அய்யா...! நேத்து சாயந்தரம் அஞ்சு ...
சுமாருக்கு டெல்லியிலிருந்து சி.பி.ஐ. அதி...
மூணு பேர் லஞ்ச ஊழல் கண்கா...
ஆபீஸுக்கு வந்தாங்க. இங்கே இ...
அதிகாரிகள்கிட்டே ராத்திரி பத்து ...
வரைக்கும் பேசிக்கிட்டிருந்தாங்க. அ...
என்னைக் கூப்பிட்டு டீ, காபி, டிபன் வா...
வரச் சொன்னாங்க. நானும் போய் வா...
வந்து கொடுத்தேன். அந்த நேரத்துல அ...
பேசின சில வார்த்தைகள் என்னோட கா...
விழுந்தது. பல்வேறு வகையான மோசடி...
பண்ணி, லட்சக்கணக்கில் பண...
சுரண்டறதாகவும், அதைக் கண்டுபிடிக்...
ரகசியமான ஏற்பாடு...
பண்ணியிருக்கிறதாகவும் பேசிக்கிட்டா...
அவங்க அப்படிப் பேசும்போது 'தயாநிதி ட்...
பேரும் என்னோட காதுல விழுந்ததுங்க...
ராத்திரி நான் ட்யூட்டியில் இருந்ததால உங்க...
போன் பண்ண முடியலைங்க.''

...வையில் நித்தியானந்தம் பதற்றமானார்.
... ஆபீஸர்ஸ் வேற என்ன
...டாங்க...?''

... என்னாலே எதையும் கேட்க
...ங்கய்யா காபி, டீ, சிகரெட் எடுத்துட்டு
... போகும் போது, துண்டு துண்டா சில
...தைகள் வந்து காதுல விழும். தயாநிதி ட்ரஸ்ட்
... பேரை ரெண்டு மூணு தடவை
...னாங்கய்யா...! எனக்கு மனசு
...தான் உங்களுக்கு போன் பண்ணினேன்.
...! இதை உங்க மனசுல வெச்சுக்கிட்டு
... ஜாக்கிரதையா இருக்கணுமோ...
... ஜாக்கிரதையா இருந்துக்கோங்கய்யா...
...த்தை முன்னிட்டும் என்னோட பேரை
... சொல்லிடாதீங்கய்யா... நான்
...டிக்காரன். மெமோ குடுத்து வீட்டுக்கு
...டாங்கன்னா, என்னோட குடும்பம்
...க்கு வந்துடும்.''

... படபடவென்று பேசிவிட்டு ரிசீவரை
... தொங்க விட்டார். திரும்பி
...யைப் பார்த்துச் சிரித்தார்.

... சொல்லிக் கொடுத்த மாதிரியே
...ம்மா...''

''... நன்றி வீராசாமி...''

''...! என்னங்கம்மா நீங்க...
...லாம் போய் நன்றி சொல்லிக்கிட்டு...!
... பொண்ணுக்குப் பண்ணின உதவியை
... இது ஒண்ணும்...''

''...லும்... உங்க வேலையைப் பணயம்
... பொய் பேசியிருக்கீங்களே!''

''... பொறுத்தவரைக்கும் இது பொய்
...ம்மா...! பிரம்மாஸ்திரம்...! இந்த
...திரம் கண்டிப்பா அந்த இரண்டரை

லட்ச ரூபாயைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்கும்[illegible]

வைகை ஹாஸ்பிடலைத் [illegible]
தன்னுடைய செக்ஷனுக்குள் நுழைந்த[illegible]
மணி ஒன்பதரை.

''குட் மார்னிங் அர்ச்சனா...''

கம்ப்யூட்டரோடு ரகசியம் [illegible]
கொண்டிருந்த அர்ச்சனா திரும்பினாள்.

''ஓடு... ஓடு...'' என்றாள்.

''ஓடறதா... எங்கே...?''

''சீஃப் டாக்டர் சர்வேஸ்வரன் '[illegible]
வந்தாச்சா வந்தாச்சா'ன்னு இதுவரை ஆறு த[illegible]
இண்ட்டர்காம்ல கேட்டுட்டார்...''

வைகை நெற்றி நிறைய ஆச்சரியப்பட்ட[illegible]

''ஆறு தடவை...?''

''ஆமா... ஆமா...''

''அப்போ ஓடக் கூடாது. [illegible]
வேண்டியதுதான்.'' வைகை தன் தோளில் [illegible]
பிடித்திருந்த வேனிடி பேக்கை நாற்கா[illegible]
முதுகில் மாட்டிவிட்டு, நடக்க முயன்ற [illegible]
பேக்கில் இடம்பிடித்திருந்த செல்[illegible]
மெலிதாகச் சிணுங்கிக் கூப்பிட்டது. [illegible]
அதை எடுத்து இடது காதில் பொரு[illegible]
கொண்டே, வேகமாய் லிஃப்ட்டை [illegible]
நடந்தாள்.

''ஹலோ...''

''யாரு வைகையா?''

''ஆமா...''

''நான் தயாநிதி அறக்கட்டளை த[illegible]
நித்தியானந்தம் பேசறேன்மா...''

''ஓ...! நீங்களா... குட் மார்னிங் ஸார்...! [illegible]
நான் உங்களை மறந்துடலை. பத்து ம[illegible]

[illegible] திறந்ததுமே பணத்தை எடுத்துக்கிட்டு
[illegible] இடத்துக்கே வந்துடறேன்... நான்
[illegible] மாட்டேனோ'ங்கிற சந்தேகமே
[illegible] வேண்டாம் ஸார். இந்த வைகை
[illegible]ஞ்சாலும்...''

[illegible]னந்தம் குறுக்கே குரலை நுழைத்தார்.
[illegible] நிமிஷம்... நான் சொல்றதைக்
[illegible]...''

[illegible]லுங்க ஸார்... பணத்தை எடுத்துட்டு
[illegible] இடத்துக்கு வரணுமா...?''

[illegible]ல்லேம்மா...''

[illegible]...?''

[illegible] இரண்டரை லட்ச ரூபாய் பணமே
[illegible] வேண்டாம்.''

[illegible]...! பணம் வேண்டாமா... ஏன்

[illegible] செக்ரட்டரியும் ட்ரஷரரும் யோசனை
[illegible]ர்த்தோம். தர்ம காரியங்களுக்குப்
[illegible]த்தில் கையை வைக்கிறது எங்க
[illegible] சரியாப்படலை. அதனால அஞ்சு
[illegible] உங்க சமூக அமைப்புக்கே
[illegible]லாம்னு முடிவு பண்ணிட்டோம்.''

[illegible] நிஜமாத்தான் சொல்றீங்களா?''

[illegible]...! அந்த அஞ்சு லட்சத்தையும்
[illegible] சமூக நலப்பணிகளுக்கு
[illegible]டுத்திக்கிட்டேங்கிற விபரங்களைத்
[illegible] சான்றிதழோடு எங்களுக்குக்
[illegible] போதும்...''

[illegible] வெரிமச் ஸார்'' வைகை
[illegible] அணைத்து இடுப்பின் மறைவில்
[illegible]டே ''வாழ்க வீராசாமி'' என்றாள்.
[illegible] கதவுக்கு வெளியே இருந்த

காலிங்பெல் பட்டனை அழுத்திவிட்டு
காத்திருக்க, 'உள்ளே வரலாம்'
அடையாளமாக கதவில் பொருத்திய
பச்சை நிறத்தில் ஒளிர்ந்தது. கதவை
கொண்டு உள்ளே போனாள் வைகை.

''குட் மார்னிங் டாக்டர்...''

''வாம்மா வைகை...''

''ஸாரி... டாக்டர்... நான்
பதினைந்து நிமிஷம் லேட். வழியில் ஒரு
வேலை இருந்தது...''

''நோ ப்ராப்ளம்... உட்காரும்மா...!''

வைகை உட்கார்ந்தாள். கேட்டா
அர்ஜெண்ட் மேட்டர் டாக்டர்?''

''எஸ்...! பட்... பர்சனல்...''

''சொல்லுங்க டாக்டர்.''

சர்வேஸ்வரன் சுழல் நாற்காலியில்
வட்டம் அடித்துவிட்டு, தீவிரப்
பார்த்தபடி கேட்டார்.

''உனக்கு அதிர்ஷ்டத்துல நம்பிக்கை
வைகை?''

''உண்டு டாக்டர்...! இல்லேன்னா
பெரிய ஹாஸ்பிடலில்
அக்கௌண்ட்டண்ட்
கிடைச்சிருக்குமா...?''

''இந்த ஹாஸ்பிடலில்
கிடைச்சதையே அதிர்ஷ்டமா
உனக்கு, இன்னொரு அதிர்ஷ்டமும்
போகுது... உன்னால ஊகிக்க
வைகை...?''

''முடியுது டாக்டர்...''

''எங்கே சொல்லு பார்க்கலாம்.''

''உங்க சன் ஆதித்யா, என்னைக்

பண்ணிக்க விரும்புகிறார்...
அதைத் தானே சொல்றீங்க
டாக்டர்...?''

8

டாக்டர் சர்வேஸ்வரன்
சுவாசிக்கச் சில விநாடிகள்
, ஆயிரக்கணக்கான ஆச்சரியக்
முகம் முழுக்கப் பரப்பி வைத்துக்
வைகையை ஏறிட்டார்.

மகன் ஆதித்யா உன்னைக்
பண்ணிக்க விரும்பற விஷயம்
டியே தெரியுமாம்மா?''

சின்னதாய் புன்னகை செய்தாள்.
'கெஸ்' பண்ணியிருந்தேன் டாக்டர்.''

எப்படி...?''

புன்னகை பெரிதாயிற்று. ''ஒரு
அவ மனசையும்
க்கு பல வருஷங்கள்
ஆனால் ஒரு ஆணைப் புரிஞ்சுக்க
போதும். இது வில்லியம் வேர்ட்ஸ்
ஒரு பொன்மொழி. உங்க சன்
டாவது தடவை பார்க்கும்போதே,
களில் என்னை விரும்பற ஒரு
தெரிஞ்சுது. கூடிய சீக்கிரமே
வந்து 'ஐ லவ் யூ' சொல்வார்ன்னு
ஆனா அந்தக் கட்டத்தையும்
கல்யாணத்துல வந்து நிப்பார்ன்னு
. நான் இவ்வளவு உறுதியாப்
இன்னொரு காரணமும் இருக்கு
இந்தக் கல்யாண விஷயத்துல

என்ன பதிலைச் சொல்லப் போ
தெரிஞ்சுக்கிறதுக்காக, உங்க சன் மிஸ்
இதே அறையில் அந்தப் பெரிய ஷெ
பின்னாடி மறைஞ்சு நின்னுட்டிருக்
பீரோ நிலைக் கண்ணாடியில்
தெரியுது... டாக்டர்...''

''கிரேட்!'' என்றபடி கர்ச்சிப்பால்
ஒற்றியபடி வெளியே வந்தான்
நாற்காலிக்குப் போய் சாய்ந்தபடியே

''அப்பா...! திஸ் ஈஸ் வைகை...''

சர்வேஸ்வரன் மையமாய்
ஆட்டிவிட்டு வைகையை ஏறிட்டார்.

''சரி... உன்னோட பதில் என்னம்மா

''எதுக்கு டாக்டர்?''

''எனக்கு மருமகளா வர
சம்மதமாம்மா? உன்னோட சம்ப
தெரிஞ்சுகிட்ட பின்னாடிதான், உன்
வந்து உன்னைப் பெத்தவங்ககிட்டே மு
பெண் கேட்கணும்...''

''ஸாரி டாக்டர்... என்னோட கல்யா
இப்போ எந்த அவசரமும் இல்லை...
என்னோட ரெண்டு தங்கைகளுக்கும் க
நடக்கணும். அதுக்கப்புறம்தான் என்
கல்யாணம்.''

''என்னம்மா வைகை... வீட்டுக்கு மூ
. உனக்கு மொதல்ல க
நடக்கிறதுதானே முறை?''

''ஸாரி டாக்டர்...! எங்க வீட்ல அந்த
கொஞ்சம் மாறுது. என்னோட
யமுனாவுக்கு, கால் இலேசாய் ஊனம்
அடுத்த தங்கை துங்கபத்ராவுக்கு க
அமிலம் பட்டு அந்தப் பகுதி ச
போயிருக்கிறதும் உங்களுக்குத் தெரியு
ரெண்டு ஊனங்களுக்கும் கல்யாணச் ச

நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்குன்னு
தெரியாது. அந்த விலையைக் கொடுத்து,
க்குக் கல்யாணம் பண்ணி வைக்காமே,
ணம் இல்லை.''

வரன் வைகையைக் கையமர்த்தினார்.
பாரம்மா...! உன்னோட சிஸ்டர்ஸ்
பேரோட கல்யாணத்தைப் பத்தின
உனக்கு வேண்டாம். மொதல்ல
கல்யாணம் நடக்கட்டும்.
றம் அவங்களுக்கு ஏற்ற
ளைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து,
த்தைப் பண்ணி வைப்போம்.''

டாக்டர்! இந்த வைகையோட கழுத்தில்
ஏறிட்டா, அவளுக்கு அவளோட
அம்மாவும், ரெண்டு தங்கைகளும்,
பிடுவாங்க...! என்னால உரிமை
எதுவும் பண்ண முடியாது.
யமுனாவுக்கும், துங்கபத்ராவுக்கும்
நடக்கணும். அதுக்கப்புறம்தான்
கல்யாணத்தைப் பத்தி நினைச்சுப்
நான் இப்படி ஒரு முடிவோடு
என் வீட்ல இருக்கிறவங்களுக்கே
என்னோட அப்பா கல்யாணத்
வீட்டுக்குக் கூட்டி வந்து, என்னோட
பேச்சை எடுக்கும் போதெல்லாம்
நல்ல படிச்ச மாப்பிள்ளைதான்
பணக்கார மாப்பிள்ளைதான்
சொல்லி, அந்தத் தரகர்களை மிரள
வீட்டுப் பக்கமே வராதபடி பண்ணி
...''

வரன் புன்னகை செய்தார். ''நீ எந்த
அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னியோ,
இப்போ கைக்கு எட்டுகிற தூரத்தில்
வைகை...! என்னோட மகன் உன் மேல

ஆசைப்பட்டான்கிற ஒரே
காரணத்துக்காகத்தான் உன்னைத்தேடி இ
பெரிய அதிர்ஷ்டம் வந்திருக்கு...''

''ஸாரி! இதை என்னோட அதிர்ஷ்ட
நினைக்கலை டாக்டர்... என்
குறிக்கோள்களுக்கு குறுக்கே வந்த ஒரு
பிரேக்கராத்தான் இதை நினைக்கிறேன்...''

ஆதித்யாவின் முகம் ஒரு கருங்கல்லை
இறுகிப் போக, சர்வேஸ்வரன் முகம் சி

''என்னம்மா சொன்னே... ஸ்பீட் பிரே
உன்னைத் தேடி வந்து இருக்கிற இந்த அதி
எப்பேர்ப்பட்டதுன்னு உனக்குத் தெரியலை
தரப் போகிற அட்சய பாத்திரத்தை வேண்
சொல்லிட்டு, பிச்சை எடுக்கத்தான் போ
நீ சொல்றது எனக்கு ஆச்சர்யமாயிருக்கும்

வைகை ஏதோ பேச முற்பட, அதுவ
ஒன்றும் பேசாமல் இருந்த ஆ
குறுக்கிட்டான்.

''ஒரு நிமிஷம் மிஸ் வைகை...! அ
கொஞ்சம் ஹார்ஷா பேசிட்டார்ன்னு நி
றேன். அதிர்ஷ்டம், அட்சய பாத்திரம் பே
வார்த்தைகள் அவரோட ஆர்வ மிகு
காரணமாய் வெளிப்பட்டது. அதை நீங்க
எடுத்துக்க வேண்டாம். நீங்க என்னோட
பார்ட்னராய் வரணும்ன்னு நான் விரும்
இதுல உங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை
வேண்டாம். என்னைப் பொறுத்தவரைக்கு
ஒரு அப்ளிகேஷன்தான். இந்த அப்ளிகே
ஏத்துக்கறதும் ஏத்துக்காததும், உங்க விரு
வேணும்னா யோசனை பண்ணி முடிவு சொ
ரெண்டு நாள் அவகாசம் எடுத்துக்கு
ஒன்னும் அவசரம் இல்லை...''

''நான் ஆல்ரெடி யோசனை பண்ணி

முடிவு...?''
அட்சய பாத்திரம் வேண்டாம் ஸார்''
சொல்லிவிட்டு, விருட்டென்று எழுந்து
கதவைத் திறந்து கொண்டு
றினாள்.
வரன் இறுகிப்போன முகத்தோடு
பார்த்தார்.
ஒரு திமிர் பார்த்தியாடா...?''
வைகை...''
கொண்டு என்ன பண்ணலாம்

இஷ்டப்படி ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து
''

ஒரு ப்ரெய்ன் ஸ்கேன் எடுத்துப்
நல்லது... வைகை!''
...?''
உண்மையிலேயே மூளை இருக்கா...
இடத்துல மண் உருண்டை ஏதாவது
தெரிஞ்சுக்கத்தான்.''
இந்தக் கோபம்... அர்ச்சனா?''
கோபம் இல்லை... உலக மகா ஆத்திரம்.
நாலு அறை அறையலாம்ன்னு
மிஸஸ் ஆதித்யாவாய் மாறி,
யாவுக்குப் பறக்கிற வாய்ப்பைக்
விட்டுட்டு, இப்படி ஒரு ரூபாய்
பொட்டலத்தோடு என்
வந்து சாவகாசமா
ட்டிருக்கியே... உன்னை என்ன
சொல்லு...?''
ரயில் கூட்டம் அவ்வளவாக
, அர்ச்சனா சத்தம் போட்டே

வைகையைத் திட்டினாள். வைகை
வேர்க்கடலையை கவனமாய் உடைத்து
போட்டுக் கொண்டே கோபத்தில்
அர்ச்சனாவைப் பார்த்துப் புன்னகை

''நான் செஞ்சது தப்புன்னு
வர்றியா...?''

''சேச்சே...! அது தப்பு கிடை
வடிகட்டின முட்டாள்தனம். இன்னும்
மேலே போய் சொல்லணும்னா,
கெட்டத்தனம்.''

''புலம்பாதே, அர்ச்சனா!''

''முடியலையே...! நீ அப்படி பட்ட வர்த்த
பேசிட்டு வந்ததுக்குப் பதிலா,
பண்ணிச் சொல்றேன்னு சொல்லி
வந்திருக்கலாமே...?''

''அதுல யோசனை பண்ண என்ன இருக்கு

''வைகை... நீ ஒரு நல்ல வாய்ப்பை
பண்ணிட்டே! நீ ஆதித்யாவைக் கல்யாண
பண்ணியிருந்தா, உன்னோட ஸ்டேட்
'க்ராஃபிக் சார்ட்'ல எவரெஸ்ட் உச்சி
போயிருக்கும். அதுக்கப்புறம் உன்னோட
சிஸ்டர்ஸ் ரெண்டு பேருக்கும்
ஃபேமிலியிலிருந்து வரன்கள் வந்திருப்பாங்க

''நானும் அந்த பாயிண்ட்டை யோசிச்
அர்ச்சனா. பட்...''

''என்ன பட்... சொல்லு...''

''நான் ஆதித்யாவை வேண்டாம்
சொன்னதுக்கு என்னோட சிஸ்டர்ஸ் மட்
காரணமில்லை.''

''பின்னே...?''

''என்னோட காதலும்...''

அர்ச்சனாவின் விழிகள் 'ஸ்டில்' போ
மாதிரி உறைந்தன.

...என்ன சொன்னே... காதலா...!''

...னா உதட்டைக் குவித்து விசில்
...ள். பின் தலையைச் சாய்த்து கேட்டாள்.
...ர் அந்த பாக்கியவான்...?''
...ஞ்செழியன்...''
...அந்த மெட்டியோசை பத்திரிகையின் ப்ரைம்
...ட்டர்தானே...?''
...ஆமா...''
...இதை எதிர்பார்க்கலை வைகை...! எந்த
...ணும் உன்னோட மனசை சலனப்படுத்த
...துன்னு நினைச்சேன்.''
...க்கே இது ஆச்சர்யம்தான்...
...க்குள்ளே ஹார்மோன்கள் பண்ற
...ளை, என்னாலே கட்டுக்குள் கொண்டு
...யலை... ஐ... ஃபெய்ல்ட்... அர்ச்சனா...''
...ரி வைகை! உன்னோட மனசுக்குள்ள
...விட்டிருக்கிற காதலைப் புரிஞ்சுக்காமே,
...ட்டுக்கு உன்னைக் கன்னாபின்னான்னு
...டேன். ஆனா இந்த ஆதித்யா என்ன...
...ட்லே உன்னை விரும்பினாலும் சரி,
...ஃபுல் போர்டைக் காட்டிட வேண்டியது

வைகை பெருமூச்சு விட்டாள். ''கடந்த பத்து
...ளாய் சீஃப் டாக்டர் சர்வேஸ்வரன்
...ட்டே சரியா முகம் கொடுத்துப் பேசறது
...லை. பட் ஆதித்யா அப்படியில்லை. நான்
...ரக் கல்யாணம் பண்ணிக்க 'நோ'ன்னு
...தைப் பொருட்படுத்தாமே, சகஜமாப்
...ர். நான் கவனிக்கலைன்னாலும் கூப்பிட்டு
...ர்னிங் சொல்றார். இந்த நிலைமையில்
அந்த ஹாஸ்பிடலில் நான் வேலை பார்க்கிறதை
...ஃபில் பண்றேன். வேற வேலை

ஒண்ணைத் தேடிக்கிட்டு இதை விட்டுடலாமுனு பார்க்கிறேன். நீ என்ன சொல்றே அர்ச்சனா?''

அர்ச்சனா வைகையின் தோளைத் தட்டினாள்.

''நோ... நோ... இந்த வேலையை விட்டுட்டுப் போற எண்ணமே வேண்டாம். சீஃப் டாக்டருக்கு உன் மேல் வருத்தம் இருக்கலாமே தவிர, கோபம் இருக்காது. நாளாக நாளாக அந்த வருத்தமும் போயிடும். என்னைக் கேட்டா, உன்னோட காதல் விவகாரத்தை எடுத்த எடுப்பிலேயே டாக்டர்கிட்டே சொல்லியிருக்கலாம்.''

அர்ச்சனா சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே வைகையின் வானிடி பைக்குள் இருந்த செல்போன் குரல் கொடுத்தது.

வைகை புன்னகை செய்தாள்.

''இது இளஞ்செழியன்தான்.''

''எப்படி சொல்றே...?''

''சரியா ஆறரை மணிக்கு போன் பண்றேன்னு சொல்லியிருந்தார். இப்போ மணி ஆறரை'' வைகை சொல்லிக் கொண்டே வானிடி பேகிலிருந்து செல்போனை எடுத்து காதுக்கு ஒற்றினாள்.

''ஹலோ...''

மறுமுனையில் ஓர் ஆண்குரல் பதற்றமாய் ஒலித்தது.

''வைகைங்களா?''

''ஆமா...''

''நான் இளஞ்செழியனோட ஃப்ரெண்ட் நவநீதகிருஷ்ணன் பேசறேன். நீங்க உடனே புறப்பட்டு வடபழனியில் இருக்கிற வாணி ஹாஸ்பிடலுக்கு வர முடியுமுங்களா?''

''என்ன விஷயம்?''

''இளஞ்செழியனுக்கு ஒரு சின்ன ஆக்ஸிடெண்ட்.''

9

வைகையின் இருதய மையத்தில் ஸ்லோமோஷனில் இடி இறங்கியது போன்ற உணர்ச்சி.

''என்ன சொன்னீங்க... இளஞ்செழியனுக்கு ஆக்ஸிடெண்டா...?''

''பயப்படாதீங்க... மிஸ் வைகை...! பயப்படற அளவுக்கு எதுவும் இல்லை. உங்களை மீட் பண்றதுக்காக நானும் இளஞ்செழியனும் ஸ்கூட்டர்ல வேகமாக வந்துட்டிருந்தோம்... வடபழனி கங்கையம்மன் கோயில் வீதியில் வரும் போது, ஒரு குழந்தை குறுக்கால வரவும் இளஞ்செழியன் திடீர் பிரேக் போட, ஸ்கூட்டர் 'ஸ்கிட்'டாகிக் குப்புற விழுந்து - பில்லியன்ல உட்கார்ந்துட்டிருந்த நான் தப்பிச்சுட்டேன். இளஞ்செழியனுக்கு மட்டும் கை கால்ல அடி. வலது கையில் ஒரு ஃப்ராக்ச்சர்...! ஃப்ராக்ச்சரும் சீரியஸா இல்லை. பென்ஸில் லைன் ஃப்ராக்ச்சர்தான்...!'' இளஞ்செழியனின் நண்பன் நவநீதகிருஷ்ணன் மறுமுனை டெலிபோனில் இயல்பான குரலில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும், வைகைக்குள் பதற்றம் அதிகரித்தது.

''எந்த ஹாஸ்பிடல்ன்னு சொன்னீங்க...?''

''வடபழனியில் வாணி நர்ஸிங் ஹோம். ஆர்த்தோ வார்டு''

''உடனே புறப்பட்டு வர்றோம்.''

வாணி நர்ஸிங்ஹோமின் ரிசப்ஷன் கவுண்ட்டரில் ஆர்த்தோ வார்டு எந்த மாடியில்

என்று விசாரித்துக் கொண்டிருந்த போது ...
இளைஞன் பக்கத்தில் வந்து நின்றான்.

''மிஸ் வைகை... நான் நவநீதகிருஷ்ணன்...''

வைகையும் அர்ச்சனாவும் திரும்பினார்கள். நெற்றியிலும் முழங்கையிலும் இரண்டு பிளாஸ்டர்கள் பெருக்கல் குறி போட்டிருக்க அந்த இளைஞன் புன்னகை செய்தான்.

''சீரியஸா எதுவும் இல்லையே...?''

''நோ... நோ...! நீங்களே வந்து பாருங்க... கையில் மாவுக்கட்டு போட்டுக்கிட்டு ஃபேவா... டி.வி. பார்த்துட்டிருக்கான். ரெண்டு மூணு நாள்ல வீட்டுக்குப் போயிடலாம்னு டாக்டர் சொல்லிட்டார்.''

ஆர்த்தோ வார்டின் முதல் அறையிலேயே கட்டிலில் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்த இளஞ்செழியன் பார்வைக்குக் கிடைத்தான்.

வைகையைப் பார்த்ததும் டி.வி.யை அணைத்து விட்டுப் புன்னகை செய்தான் இளஞ்செழியன்.

''நல்லவேளை... தலையில் அடிபடலை...''

''பட்டிருந்தாலும் எனக்கு எந்த பாதிப்பும் இருந்திருக்காது மிஸ் அர்ச்சனா...''

''ஏன்...?''

''எனக்குத்தான் மூளையே இல்லையே.''

அர்ச்சனா சிரித்தாள். வைகை சிரிக்காமல் இளஞ்செழியனை முறைத்தாள்.

''என்ன...? ஜோக்கடிச்சு பேசிட்டிருக்கிறதா நினைப்பா...? நானும் கொஞ்ச நாளா உங்களை வாட்ச் பண்ணிட்டுத்தான் வர்றேன்... நீங்க டூ வீலரை ரொம்பவும் வேகமா ஓட்டறீங்க...?''

நவநீதகிருஷ்ணன் குறுக்கிட்டான். ''கரெக்டா சொன்னீங்க வைகை. நானும் எத்தனையோ தடவை படிச்சுப் படிச்சு சொல்லிட்டேன். அவன் கையில் எந்த டூ வீலர் கிடைச்சாலும், அது

...கோட்டா ராக்கெட்தான். இன்னிக்கு ...லையில்கூட உங்க மேட்டர் விஷயமா ...த்திரிபவனுக்கு போகும் போது, அடையார் ...லுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு அம்பாஸிடர் காரில் ...தியிருக்க வேண்டியவன் எப்படியோ ...பிச்சுட்டான்...''

''நான் ஒழுங்காத்தான் போனேன்... அந்த அம்பாஸிடர் கார்காரன்தான் ராங் சைடில் வந்தான்.''

வைகை குழப்ப முகத்தோடு அவனைக் ...மர்த்தினாள்.

''வெயிட்.. வெயிட்... என்னோட மேட்டர் விஷயமா சாஸ்திரிபவனுக்குப் போனீங்களா...?''

''ஆமா...''

''எ... என்ன மேட்டர் அது...?''

''அது... அது... வந்து... 'மஹிளா ...னதி'க்காக.''

''மஹிளா உன்னதியா...? அப்படீன்னா...!''

''அது ஒரு அவார்டுங்க வைகை...! மத்திய ...ரசு கொடுக்கிறது. அந்த விருதுக்குப் பேரு ...'மஹிளா உன்னதி'. 'பெண்களில் ...உன்னதமானவள்.' 'மெட்டியோசை' சார்பா, ...உங்களை சிபாரிசு பண்ணத்தான் ...சாஸ்திரிபவனுக்குப் போய், அங்குள்ள ஹ்யூமன் ...வெல்ஃபேர் சேர்மனைப் பார்த்தேன். உங்களைப் ...பற்றி எல்லா டீடெய்ல்ஸும் ஃபேக்ஸ் மூலமா ...டெல்லிக்குப் போயாச்சு.''

''இதெல்லாம் தேவையா இளஞ்செழியன்...?''

''வைகை! சத்தம் இல்லாமே நீங்க சோஷியல் ...சர்வீஸ் பண்ணிட்டு வர்றீங்க. வீட்ல ஆயிரத்தெட்டு ...பிரச்னைகள் இருந்தாலும், அதையெல்லாம் ...ஓரமாய்த் தள்ளி வெச்சுட்டு, இதுவரைக்கும் ...ஆயிரம் பேருக்கு கவுன்ஸிலிங் பண்ணி

அவங்களையெல்லாம் தற்கொ
முயற்சிகளிலிருந்து காப்பாற்றி
வாழ்க்கைக்குத் தயார் பண்ணியிருக்கே
இதெல்லாம் வெளியுலகத்துக்குத் தெரி
வேண்டாமா...? இந்த 'மஹிளா உன்னதி' விரு
பெண்களுக்குத் தரப்படுகிற விருதுகளில் மிக
பெரிய விருது. அந்த விருது உங்களுக்கு
கிடைக்கணும். இந்தியா முழுவதற்கும் உ
பெயர் தெரியணும்ன்னு விரும்பறேன்... அ
தப்பா...?''

சீஃப் டாக்டர் பஞ்சாபகேசனும் இரண்டு உத
டாக்டர்களும் உள்ளே வந்தார்கள்.

''ப்ளீஸ்... எல்லாரும் அஞ்சு நிமி
வெளியே போய் இருங்க.''

வைகையும் அர்ச்சனாவும் வெளி
வந்தார்கள். அர்ச்சனா வைகையின் கை
மிருதுவாய்ப் பற்றினாள்.

''ஸாரி வைகை...''

''எதுக்கு ஸாரி...''

''உன்னுடைய காதலையும் இளஞ்செழிய
யும் அண்டர் எஸ்டிமேட் பண்ணினதுக்காக...''

''இப்ப என்ன சொல்றே...?''

''இந்த ஒரு இளஞ்செழியன் ஆ
ஆதித்யாக்களுக்கு சமம்...''

''இன்னொரு தடவை சத்தம் போட்
சொல்லு...''

நாட்கள் நான்கு கரைந்து போயிருக்க
அன்றைக்கு சனிக்கிழமை, மத்தியானம் மூ
மணி.

அர்ச்சனா அரை நாள் விடுப்பில் வீட்டுக்கு
போயிருக்க, வைகை மட்டும் தனியா
கம்ப்யூட்டருக்கு முன்பாய் உட்கார்
அக்கௌண்ட் ஸ்டேட்மெண்ட்டுகளை பிரி

எடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பின்பக்கம் ஷூ சத்தம் கேட்டது.

திரும்பினாள்.

ப் டாக்டர் சர்வேஸ்வரன்.

டா.. டாக்டர்...'' நாற்காலியைப் பின்னுக்குத்
க் கொண்டு எழுந்தாள்.

நாளைக்கு சண்டே... உனக்கு வேற ஏதாவது
கேஜ்மெண்ட்ஸ் இருக்காம்மா...?''

வைகைக்கு வாணி நர்சிங்ஹோமில் இருக்கும்
ஞ்செழியனைப் பார்க்கப் போக
வண்டியிருந்தாலும், அதைப் பற்றிச்
சொல்லாமல், 'இல்லை' என்பது போல்
யாட்டினாள்.

எந்த என்கேஜ்மெண்ட்டும் இல்லை
டர்...''

அப்படீன்னா... நாளைக்கு சாயந்திரம் ஆறரை
சுமாருக்கு நம்ம பங்களாவுக்கு
ம்மா... ஆதித்யாவுக்கு கல்யாண
தார்த்தம்.''

ரொம்ப சந்தோஷம் டாக்டர்...''

ஹைகோர்ட் சீஃப் ஜஸ்டிஸோட பொண்ணு.
ஸ்வர்ணா. ஆதித்யாவுக்கும் பொண்ணைப்
பிடிச்சிருந்ததால உடனடியா நிச்சயதார்த்தம்.
ணம் இந்த மாசக் கடைசியில் இருபத்து
தேதி. மண்டபம் கூட ஃபிக்ஸ்
பாச்சு. ராகவேந்திரா கல்யாண மண்டபம்.
ணம் முடிஞ்ச அடுத்த நாளே, ஆதித்யாவும்
களும் கலிபோர்னியாவுக்குப் புறப்பட்டுப்
டறாங்க.''

கட்கவே ரொம்பவும் சந்தோஷமாயிருக்கு
டர்.''

நீ கண்டிப்பா நிச்சயதார்த்தத்துக்கு வரணும்.
ஆதித்யா உன்கிட்டே ஸ்பெஷலா சொல்லச்
சொன்னான்.''

''வர்றேன் டாக்டர்...''

''ஹாஸ்பிடல்ல வேற யாருக்கும் அழைப்பில்லை. உனக்கு மட்டும்தான்.''

''தேங்க்யூ வெரிமச் டாக்டர்.''

டாக்டர் தலையசைப்போடு புறப்பட்டுப் போய்விட, வைகை நிம்மதிப் பெருமூச்சொன்றை வெளியேற்றி விட்டு, நாற்காலியில் சாய்ந்து செல்போனை எடுத்துக் கொண்டு வாணி நர்சிங் ஹோமை தொடர்பு கொண்டாள்.

''மிஸ்டர் இளஞ்செழியன்... பேஷண்ட் ஆர்த்தோ வார்டு, ரூம் நெம்பர் ஃபோர்.''

''ஒன் மினிட்...''

வைகை காத்திருந்தாள். மனசு முழுக்க சந்தோஷம் புகை போல் பரவியிருந்தது.

இரண்டு நிமிஷ நிசப்தத்துக்குப் பிறகு அந்த ரிசப்ஷனிஸ்டின் குரல் கேட்டது.

''பேஷண்ட் பேர் என்ன சொன்னீங்க... இளஞ்செழியனா...?''

''ஆமா...''

''அவர் இப்போ ஐ.ஸி.யூனிட்ல இருக்காரே...''

''எ... எ... என்னது... ஐ.ஸி.யூனிட்டா...? இன்னும் இரண்டு நாள்ல டிஸ்சார்ஜாகி வீட்டுக்குப் போகிற பேஷண்ட் அவர். நல்லா பார்த்து சொல்லுங்க...''

''இதோ! பக்கத்துல ஸ்டாஃப் நர்ஸ் இருக்காங்க. நீங்களே பேசிக்குங்க...''

வைகை தவிப்போடு காத்திருக்க, அந்த ஸ்டாஃப் நர்ஸின் குரல் கேட்டது.

''நீங்க சொல்ற பேஷண்ட் இளஞ்செழியன் ஒரு மணி நேரத்துக்கு முன்னாடி வரை நல்லாத்தான் இருந்தார். சிரிச்சுப் பேசிக்கிட்டுத்தான் இருந்தார். திடீர்னு...''

''திடீர்னு...?''

''ரத்தமா வாந்தி எடுத்தார். டாக்டர் வந்து

பார்க்கிறதுக்குள்ளே கொலாப்ஸ் ஆயிட்டார். ஐ.ஸி.யூக்கு கொண்டு போயிருக்காங்க...''

10

வைகை வடபழனியில் இருந்த வாணி நர்சிங் ஹோமுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபோது, சீஃப் டாக்டர் எங்கோ புறப்பட்டுப் போகும் அவசரத்தில் இருந்தார். வைகையைப் பார்த்ததும் முகம் இறுகிப் போனவராய், தனக்கு எதிரேயிருந்த நாற்காலியைக் காட்டினார்.

''உட்காரும்மா...''

வைகை உட்கார்ந்ததும் கேட்டார். ''ஐ.ஸி. யூனிட்டுக்குப் போய் இளஞ்செழியனைப் பார்த்தியாம்மா...?''

''இல்ல டாக்டர்... மொதல்ல உங்களைப் பார்த்துட்டுப் போலாம்ன்னு வந்தேன். எப்படி டாக்டர் திடீர்ன்னு அவருக்கு இரத்த வாந்தி...? நல்லா ஹெல்த்தியாத்தானே இருந்தார்?''

''அதுதாம்மா எனக்கும் ஆச்சர்யம்... ரெண்டு மணி நேரத்துக்கு முந்தி நான் ரவுண்ட்ஸ் போனபோதுகூட, இளஞ்செழியன் சந்தோஷமான மூடில் டி.வி. பார்த்துட்டிருந்தார். அதுக்கப்புறம் அவருக்கு இருமல் வந்திருக்கு... தொடர்ந்து இருமிட்டிருந்தவர் திடீர்ன்னு ரத்தமாய் வாந்தி எடுத்துட்டார். உடனே ஸ்கேன் பண்ணிப் பார்த்தோம்... கல்லீரலில் ஒரு வீக்கம் இருந்ததைக் கண்டுபிடிச்சோம்...''

வைகையின் கண்களில் கலவரம் பரவிக் கொண்டிருக்க, டாக்டர் தொடர்ந்தார்.

''இளஞ்செழியன் ஸ்கூட்டரிலிருந்து கீழே விழுந்த போதே வயிற்றில் அடிபட்டிருக்கு. தலையை மட்டும் ஸ்கேன் பண்ணிப் பார்த்தோம். வயிற்றை ஸ்கேன் பண்ணலை. பெரிய தப்புப் பண்ணிட்டோம். அவர் ஒரு தடவையாவது வயிறு வலிக்குதுன்னு சொல்லியிருந்தா, நிச்சயம் ஸ்கேன் பண்ணியிருப்போம். அவர் சிரிச்சுப் பேசி ஜாலியா இருந்ததாலே, நாங்களும் கொஞ்சம் அசட்டையாய் இருந்துட்டோம்.''

''டாக்டர்...! லிவர்ல வீக்கம் இருந்தா அதை ட்ரீட்மெண்ட்டால குணப்படுத்திடலாம் இல்லையா...?'' வைகை கேட்ட கேள்விக்கு உடனடியாய் பதிலளிக்காமல் மௌனமாய் இருந்த டாக்டர், தன் இடது கை விரல்களால் நரை கிராப்பை கவலையாய்க் கோதியபடி வைகையைப் பார்த்தார்.

''நீயும் இளஞ்செழியனும் 'காதலர்கள்'ன்னு அவரோட ஃப்ரண்ட் நவநீதகிருஷ்ணன் சொன்னார். உண்மையாம்மா?''

''உண்மைதான் டாக்டர்.''

''இளஞ்செழியனுக்கு அப்பா... அம்மா...?''

''யாரும் கிடையாது டாக்டர். சொந்தம்ன்னு சொல்லிக்க கிராமத்துல மாமா ஒருத்தர் இருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கார்.'' சொன்ன வைகை, டாக்டரின் பார்வையை ஊடுருவியபடி கேட்டாள்.

''டாக்டர்...! என்னோட கேள்விக்கு நீங்க இன்னும் பதிலே சொல்லலை... லிவர்ல வீக்கம் இருந்தா, அதை ட்ரீட்மெண்ட் கொடுத்து குணப்படுத்திடலாம் இல்லையா...?''

''ஸாரிம்மா வைகை...! இளஞ்செழியனின் கண்டிஷன் கொஞ்சம் சீரியஸ்தான். அவரோட உடல்நிலையைப் பார்த்தா, உனக்கு ஃபால்ஸ் ஹோப் கொடுக்க விரும்பலை. ஹார்ட்ல ஏதாவது

ப்ராப்ளம் இருந்தால் கூட ஆபரேஷன் மூலமா ரெக்டிஃபை பண்ணிடலாம். பட், லிவர்ல ஒரு ப்ராப்ளம் வந்தா சிரமம்தான்...! விபத்து நடந்த அன்னிக்கே ஸ்கேன் எடுத்துப் பார்த்திருந்தா, ஒருவேளை குணப்படுத்தியிருக்கலாம். இப்போ லிவரோட நாற்பது சதவிகிதம் செயலிழந்து போயிருக்கு. பொதுவாய் ரத்தக் குழாய்களில் 'திமு திமு'ன்னு ஓடி வர்ற ரத்தத்தை லிவர் ஒரு ஸ்பான்ஞ்ச் போல உறிஞ்சி வெச்சுகிட்டு தேவையான ரத்தத்தை மட்டும் இதயத்துக்கு அனுப்பும். இளஞ்செழியனின் பழுதுபட்ட லிவர் அந்த வேலையைச் செய்யாததினாலே இதயத்துக்குள் அதிகமா பாய்கிற ரத்தத்தின் காரணமாய் இளஞ்செழியனுக்கு மூச்சுத் திணறலும் ஏற்பட்டிருக்கு... இது அவருக்கு ஒரு பின்னடைவு.''

முகம் இருண்டு போய் கண்களில் நீர் மல்கினாள் வைகை. ''டாக்டர்...! நீங்க சொல்றதைப் பார்த்தா, அவரைக் காப்பாத்த முடியாது போலிருக்கே...?''

''நோ... நோ...! நீ ஏம்மா அப்படி நினைக்கிறே! இளஞ்செழியனோட கண்டிஷன் கொஞ்சம் சீரியஸ்னுதான் சொன்னேன். பட், உடனடியா உயிருக்கு ஆபத்துன்னு சொல்லலை. லிவர்ல எந்த ப்ராப்ளம் வந்தாலும், அதைக் குணப்படுத்தக் கூடிய 'க்யூர் ரேட் ஃபிப்டி பர்ஸண்ட்'தான். இளஞ்செழியனுக்கு இப்பத்தான் ட்ரீட்மெண்ட்டை ஆரம்பிச்சிருக்கோம். இந்த ட்ரீட்மெண்ட்டை உடம்பு ஏத்துக்கிட்டா, அவர் பழைய நிலைமைக்குத் திரும்பலாம்.

''டாக்டர்...! நான் ஒரு விஷயம் சொன்னா நீங்க தப்பா நினைக்கக் கூடாது...''

''சொல்லும்மா...! நீ எதையும் தப்பா சொல்ல மாட்டேன்னு எனக்குத் தெரியும்.''

''டாக்டர்! நான் ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடலில் ஒர்க் பண்றேன். உங்களுக்கே தெரியும்... சிட்டியில் இருக்கிற ஹாஸ்பிடல்களில் 'நெம்பர் ஒன் ஹாஸ்பிடல் அது தான். சென்ட்ரல் மினிஸ்டர்ஸ்கூட அங்கே வந்துதான் ட்ரீட்மெண்ட் எடுத்துக்கறாங்க. ஹாஸ்பிடலுக்கு நிறைய வெளிநாட்டு டாக்டர்கள் வந்து பேஷண்ட்டுகளைப் பார்த்து - குணப்படுத்த முடியாத கேஸ்களையும் குணப்படுத்திட்டுப் போயிருக்காங்க. அதனால...''

''எனக்குப் புரியுதும்மா... இளஞ்செழியனை ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடலுக்குக் கொண்டு போய், வெளிநாட்டு டாக்டர்கள் மூலமா ட்ரீட்மெண்ட் கொடுக்கலாமான்னு பார்க்கிறே... அதுதானே?''

''ஆமா டாக்டர்...''

''தாராளமாய்ப் பண்ணலாம்... நீ ஹாஸ்பிடலில் நிர்வாகத்துக்கிட்டே பேசிட்டு எனக்குத் தகவல் சொல்லும்மா... இளஞ்செழியனை அங்கே கொண்டு போயிடலாம். உடனடியா வேண்டாம். ரெண்டு நாள் இங்கே இருக்கட்டும்.''

இண்ட்டர்காம் முணுமுணுத்தது.

டாக்டர் ரிசீவரை எடுத்து மறுமுனைப் பேச்சை செவி மடுத்துவிட்டு, ரிசீவரை மறுபடியும் அதனிடத்துக்குக் கொடுத்தபடி வைகையைப் பார்த்தார்.

''ஐ.ஸி. யூனிட்டில் அட்மிட்டாகியிருக்கிற இளஞ்செழியனுக்கு கான்ஷியஸ் திரும்பியிருக்கிறதாகத் தகவல்.''

''போய்ப் பார்க்கலாமா டாக்டர்...?''

''வாம்மா... ரெண்டு பேருமே... போலாம்.''

ஐ.ஸி.யூனிட்டுக்குள் வைகையும் டாக்டரும் நுழைந்தார்கள்.

கழுத்து வரைக்கும் போர்த்தப்பட்ட பச்சை நிறப் போர்வையோடு இளஞ்செழியன் தெரிந்தான். ஸ்பிலிட் ஏ.ஸி. பதினெட்டு டிகிரி செல்ஷியஸ் குளிரை அறைக்குள் நிரப்பி வைத்திருந்தது. சோர்வாய் இருந்த இளஞ்செழியன் வைகையைப் பார்த்ததும் மலர்ந்தான். ''குட் ஈவினிங்'' என்றான்.

வைகை எதுவும் பேசாமல் கனத்த கவலை முகத்தோடு, இளஞ்செழியனுக்குப் பக்கத்தில் போய் நின்றாள்.

''உங்க உடம்புக்கு இப்போ எப்படியிருக்கு...?''

''பிரமோஷன் கிடைச்சிருக்கே...''

''பிரமோஷனா...?''

''ம்... பிரமோஷன்தான்... ஒரு மணி நேரத்துக்கு முந்தி ஏ.ஸி இல்லாத ஒரு சாதாரண ரூம்ல இருந்தேன்... இப்போ ஏ.ஸி இருக்கிற ஐ.ஸி யூனிட்டுக்கு வந்திருக்கேன்... இது பிரமோஷன்தானே...?'' சொல்லிவிட்டுச் சிரிக்கும் இளஞ்செழியனை, சிறிது கோபமாய்ப் பார்த்தாள் வைகை.

''பி... ஸீரியஸ் இளஞ்செழியன்...''

''நான் ஸீரியஸ்தான்...! டாக்டர் சொல்லியிருப்பாரே?''

வைகை பீறிட்டு வந்த அழுகையை அடக்கிக் கொண்டு, அவனுடைய தோளைத் தொட்டாள். ''தைரியமாயிருங்க இளஞ்செழியன்... உங்களைக் குணப்படுத்திடலாம்ன்னு டாக்டர் சொல்லியிருக்கார்...''

''ஒரு சமீபத்திய சர்வே என்ன தெரியுமா வைகை? வக்கீல்களுக்கு அடுத்தபடியாய் டாக்டர்கள்தான் நிறையப் பொய் சொல்றாங்களாம்.''

டாக்டர் குறுக்கிட்டார்.

''நோ... நோ... இளஞ்செழியன்! வாட் ஐயாம் ஸேயிங் ஈஸ் கரெக்ட்... உங்களுக்கு ஒண்ணுமில்லை...''

''டாக்டர்! நான் எடுத்தது பித்த வாந்தி இல்லை; ரத்தவாந்தி. மிஸ்டர் லிவர் 'கவலைக்கிடம்'ன்னு ஸ்கேன் ரிப்போர்ட் சத்தியம் பண்ணிச் சொல்லியிருக்குமே...?''

''கொஞ்சம் பிராப்ளம் இருக்கு. குணப்படுத்திடலாம். பயப்படற அளவுக்கு இல்லை...! என்ன சிரிக்கிறீங்க இளஞ்செழியன்?''

''மறுபடியும் பொய்.''

திங்கட்கிழமை காலை பதினொரு மணி.

ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடலின் அக்கவுண்ட் செக்ஷன். கம்ப்யூட்டரிலிருந்து பிரிண்ட் அவுட் எடுத்த தாள்களை ஃபைலில் கோத்துக் கொண்டிருந்த அர்ச்சனா, பில் இன்வாய்ஸ்களில் மூழ்கியிருந்த வைகையைத் தொட்டாள்.

''வைகை...! வாணி நர்ஸிங் ஹோமுக்கு போன் பண்ணியா? இளஞ்செழியன் எப்படியிருக்கார்...?''

''ஒரு மணி நேரத்துக்கு முன்னாடிதான் பேசினேன். இளஞ்செழியன் கொஞ்சம் ரெக்கவர் ஆயிருக்கார். ரத்தத்துல ஹீமோக்ளோபினோட அளவு ஒரு பாயிண்ட் ஏறியிருக்கு.''

''நம்ம ஹாஸ்பிடலுக்கு அவரைக் கொண்டு வர்றதைப் பத்தி யோசிச்சியா...? சீஃப் டாக்டர் இந்நேரம் ரூம்ல இருப்பார். போய் பேசிப்பாரேன்...''

''அவர் என்ன சொல்லுவாரோன்னு பயமாயிருக்கு.''

''இதுல பயப்பட என்ன இருக்கு...?''

''இளஞ்செழியனுக்கும் உனக்கும் என்ன

உறவுன்னு கேட்டா, நான் என்ன பதிலைச் சொல்றது...?''

''உண்மையைச் சொல்லு...'' அர்ச்சனா பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே - அக்கவுண்ட் செக்ஷனின் கண்ணாடிக் கதவைத் திறந்து கொண்டு ஆதித்யா உள்ளே வர, வைகையும், அர்ச்சனாவும் எழுந்து நின்றார்கள்.

''குட்மார்னிங் ஸார்...''

ஆதித்யா புன்னகை செய்தான். ''மிஸ் அர்ச்சனா...! உங்களுக்கு மட்டும்தான் குட்மார்னிங்... வைகைக்குக் கிடையாது.''

குழப்ப முகத்தோடு வைகை ஆதித்யாவை ஏறிட்டாள்.

''ஏன் ஸார்?''

''என்னோட கல்யாண நிச்சயதார்த்த ஃபங்க்ஷனுக்கு வரச் சொல்லி அப்பா உங்களைக் கூப்பிட்டாரா, இல்லையா...?''

''கூப்பிட்டார்...''

''ஏன் வரலை?''

''அது... வந்து...''

''வேற ஏதாவது பொய் சொல்லிடாதீங்க வைகை. நேத்து பூராவும் நீங்க வாணி நர்ஸிங் ஹோமில் இருந்தீங்க. சரியா...?''

''ஸ.. ஸார்...''

ஆதித்யா புன்னகை செய்தான். ''எனக்கு வேண்டிய டாக்டர் ஒருத்தர் அந்த ஹாஸ்பிடல்ல உங்களைப் பார்த்ததாக, நிச்சயதார்த்த ஃபங்க்ஷனில் சொன்னார். அங்கே யாருக்கு என்ன உடம்பு...?''

''அது... வந்து...''

அர்ச்சனா குறுக்கிட்டாள். ''நான் சொல்றேன் ஸார்.'' என்று ஆரம்பித்தவள், ஒரு இரண்டு நிமிட நேரத்தைச் செலவழித்து, இளஞ்செழியனைப் பற்றிச் சொன்னதும் ஆதித்யாவின் நெற்றியில்

வியப்பு வரிகள் ஜனித்தன.

''மை குட்னஸ்! என்ன வைகை நீங்க...? இளஞ்செழியன் 'ப்ளட் வாமிட்' பண்ணியிருக்கார். நம்ம ஹாஸ்பிடலுக்கு உடனடியாய்க் கொண்டு வந்து அட்மிட் பண்ணியிருக்க வேண்டாமோ...?''

''ரெண்டு நாள் இருக்கட்டும்ன்னு அந்த டாக்டர்தான் சொன்னார்.''

''நோ... நோ...! லிவர் டிஸ்ஆர்டர்களைச் சரி பண்ண, இங்கே ஒரு டாக்டர் பட்டாளமே இருக்கும்போது, அங்கே எதுக்காக ட்ரீட்மெண்ட் எடுக்கணும்...? அங்கே டாக்டர் யாரு...?''

வைகை பதில் சொல்ல வாயைத் திறந்த விநாடி, அவளுடைய செல்போன் அழைத்தது.

''மொதல்ல அதை அட்டெண்ட் பண்ணுங்க... வைகை.''

செல்போனை எடுத்து காதுக்குப் பொத்தினாள். மறுமனையில் ஒரு பெண் குரல் கேட்டது. குரலில் பதற்றம்.

''மிஸ் வைகை...?''

''ஸ்பீக்கிங்...!''

''வாணி நர்ஸிங் ஹோமிலிருந்து பேசறோம். நீங்க உடனடியா நர்ஸிங் ஹோமுக்குப் புறப்பட்டு வர முடியுமா...? மேட்டர் கொஞ்சம் அர்ஜெண்ட்!''

11

வைகை ஆதித்யாவோடும், அர்ச்சனாவோடும் வாணி நர்ஸிங்ஹோமுக்குப் போய்ச் சேர்ந்த போது, சீஃப் டாக்டர் ஐ.ஸி.யூனிட்டுக்குள் இருந்தார். பார்வைக்குக் கிடைத்த ஸ்டாஃப்

...ளை நிறுத்தினாள் வைகை.

''சிஸ்டர்... இப்போ இளஞ்செழியனோட நிலைமை எப்படியிருக்கு...?''

''காலையிலிருந்து நாலைஞ்சு தடவை ப்ளட் வாமிட் பண்ணிட்டார். உடனடியா ப்ளட் கொடுத்துப் பார்த்தோம். உடம்பு ஏத்துக்கலை. பல்ஸ் ரேட் சரியில்லை. ரத்த அழுத்தமும் மாறுமாறா இருந்தது. மறுபடியும் ஐ.ஸி.க்கு கொண்டு போக வேண்டியதாயிடுச்சு... சீஃப் டாக்டர் கொஞ்ச நேரத்துல வெளியே வருவார். வெயிட் பண்ணிக்கங்க...''

மூன்று பேரும் ஐ.ஸி. யூனிட்டுக்கு வெளியே இருந்த ஆரஞ்சு வண்ண பாலிமர் நாற்காலிகளில், இறுக்கமான முகங்களோடு உட்கார்ந்தார்கள். ஆதித்யா தன்னுடைய நெற்றியைத் தேய்த்துக் கொண்டு கோபத்தோடு பொருமினான்.

''தப்புப் பண்ணிட்டீங்க வைகை...! தமிழ்நாட்டிலேயே நம்பர் ஒன் ஹாஸ்பிடல் நம்முடைய ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடல். அந்த ஹாஸ்பிடலுக்கு நீங்க அஸிஸ்டெண்ட் அக்கௌண்ட்ஸ் ஆபீஸர். நீங்க எந்த ஒரு காரியத்தைப் பண்ணினாலும், அதுல புத்திசாலித்தனம் இருக்கறதைக் கண்கூடாப் பார்த்துட்டிருக்கேன்... அப்படிப்பட்ட உங்களுக்கு இளஞ்செழியனை ட்ரீட்மெண்ட்டுக்காக நம்ம ஹாஸ்பிடலுக்குக் கொண்டு வரணும்ன்னு ஏன் தோணலை?''

''இங்கே இருக்கிற சீஃப் டாக்டர்தான் 'ரெண்டு நாள் போகட்டும். அப்புறமா ஹன்ஸாவுக்குக் கொண்டு போயிடலாம்'னு சொன்னார்...''

''அவர் சொல்லிட்டா... அது வேதவாக்கா...? ஸாரி மிஸ் வைகை! ஐ குட் நாட் கண்ட்ரோல் மை ஃபீலிங்க்ஸ். உங்க விஷயத்தில் நான் அதிக உரிமை எடுத்துக்கிறதா நீங்க நினைக்கக்

கூடாது...''

வைகை பதில் பேசும் முன், அவளுடை
செல்போன் ரிங்டோனை வெளியிட்டது. எடுத்து
காதுக்கு ஏற்றினாள். மறுமுனையில் அவளுடை
தங்கை யமுனா பேசினாள்.

''அக்கா... கங்கிராட்ஸ்...''

''கங்கிராட்ஸா... எதுக்கு...?''

''உனக்கு அவார்டு கிடைச்சிருக்கு.''

''அவார்டா...?''

''ஆமாக்கா... பெண்களுக்கான 'மஹிள
உன்னதி' அவார்ட். 'சன் நியூஸ்'ல இப்பத்தான்
சொன்னாங்க... எதேச்சையா சேனல்
மாத்தும்போது, உன்னோட போட்டோவை
காட்டி அவார்ட் கிடைச்சதைப் பத்தி
சொல்லிட்டிருந்தாங்க. 'மனசுக்குள் மழை'
கவுன்சிலிங் மூலம் ஆயிரம் பேர்களை
தற்கொலை முயற்சியிலிருந்து காப்பாற்றி
அவங்க வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி உண்டாக்கி
சாதனைக்காக இந்த அவார்டாம். வெறும்
அவார்ட் மட்டும் இல்லேக்கா... பத்து லட்ச
ரூபாய் பரிசும் உண்டாம்.

''.....''

''நம்ம தெருவே இப்போ சந்தோஷத்துல
இருக்கக்கா!''

''.....''

''என்னக்கா, நான் பாட்டுக்குப் பேசிட்டு
போறேன். உன்கிட்டயிருந்து எந்த சந்தோஷ
சிக்னலும் இல்லையே...?''

''வீட்டுக்கு வந்ததும் பேசிக்கலாம்...''
மெல்லிய குரலில் சொல்லி, செல்போனை
அணைத்தாள் வைகை. அவளுடைய முகத்தை
பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆதித்யா கேட்டான்.

''என்ன வைகை... போன்ல யாரு...? ஏதோ
அவார்ட்ன்னு சொல்லிட்டிருந்தீங்க... யாருக்கு

அவார்ட்...?''

அந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில் விருது
விஷயத்தைச் சொல்வதா, வேண்டாமா என்று சில
விநாடிகள் யோசித்த வைகை, பின் இறுகிய
முகத்தோடு சொல்லி முடித்தாள்.

''க்ரேட்!'' என்றான் ஆதித்யா.

அர்ச்சனா உணர்ச்சி மேலிட்டு வைகையைக்
கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டாள். ஆதித்யாவை
பார்த்தபடி சொன்னாள்.

''வைகைக்கு இந்த அவார்ட் கிடைக்க,
இளஞ்செழியன் தன் பத்திரிகை 'மெட்டியோசை'
மூலமா எடுத்துக்கிட்ட கடைசி நேர
முயற்சிகள்தான் ஸார் காரணம்...''

''ஈஸிட்...?'' ஆதித்யா தன்னுடைய வியப்பை
வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்போதே -

ஐ.ஸி.யூனிட்டின் வெள்ளை பெயிண்ட் அடித்த
கதவு, மெல்லத் திறந்தது. இரண்டு உதவி
டாக்டர்களோடு, சீஃப் டாக்டர் வெளிப்பட்டார்.
வைகை கிட்டத்தட்ட டாக்டரை நோக்கிப்
பாய்ந்தாள்.

''டாக்டர்... அவர் இப்போ
எப்படியிருக்கார்...?''

''ஸ... ஸ... ஸாரிம்மா...''

''டா... டாக்டர்...''

''சிவியர் ப்ளட் வாமிட். எங்களால காப்பாத்த
முடியலை. உயிர் பிரிந்து அஞ்சு நிமிஷமாச்சு.''

வைகையின் பார்வை உறைந்தது.

'வைகையின் பார்வை உறைந்தது' என்கிற
வாசகத்தோடு அந்த டயரி முடிந்து போயிருக்க,
டயரியைப் படித்துக் கொண்டிருந்த டி.வி.சீரியல்
தயாரிப்பாளரான ரேணுகாதேவி, தனக்கு எதிரே
உட்கார்ந்திருந்த சீரியல் டைரக்டர் முல்லை
வாசனைப் பார்த்தாள்.

''உங்களுக்கு இந்த டயரி எப்படிக் கிடைச்சுதுன்னு சொன்னீங்க...?''

''பழைய புத்தகக் கடைக்குப் போய், லஷ்மி அம்மாவோட பழைய நாவல்கள் கிடைக்குமான்னு பார்த்துட்டிருந்தேன். புத்தகங்களுக்கு மத்தியில் இந்த டயரி கிடைச்சது. டயரியின் முதல் பக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த வரிகள், மனசை நெருடிப் பார்க்கவே வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து, படிச்சுப் பார்த்தேன். டயரியில் எழுதப்பட்டிருந்த சம்பவங்கள் என்னை ரொம்பவும் இம்ப்ரஸ் பண்ணவே, நீங்களும் படிச்சுப் பார்க்கக் கொண்டு வந்தேன்...''

ரேணுகாதேவி டயரியின் முதல் பக்கத்துக்கு வந்தாள். பச்சை நிற ஸ்கெட்ச் பேனாவால் எழுதப்பட்ட வரிகள் பார்வையை நிறுத்தின.

'அவளுடைய வாழ்க்கை ஒரு இருட்டு வானம் - அதில் கோடி கோடி மின்னல்கள். அந்த அற்பாயுள் மின்னல்களைக் காட்டிலும் - ஓர் அகல் விளக்கின் வெளிச்சம் நிரந்தரமானது என்று நினைத்தாள். நினைப்பு பொய்த்தது ஏன்...? விதியைக் கடவுள் கொஞ்சம் கண்டித்து வைக்க வேண்டும்.'

''வெரி... இன்ட்ரஸ்டிங்... இந்த டயரியில் எழுதப்பட்டிருக்கிற உண்மையான சம்பவங்களை அடிப்படையா வெச்சுக்கிட்டே ஒரு மெகா சீரியல் எடுக்கலாம் போலிருக்கே?''

''எடுக்கலாம் மேடம்...! ஆனா அதுக்கு முன்னாடி நாம வைகையை மீட் பண்ணணும்... வைகைக்கு வேண்டியவங்க யாரோ, இந்த டயரியை எழுதியிருக்காங்க. ரெண்டு வருஷத்துக்கு முந்தைய டயரிங்கிறதால பழைய புத்தகங்களோடு சேர்த்து எடைக்குப் போட்டிருக்கலாம். டயரியைப் பத்தி நாம வைகைகிட்டே எதுவுமே சொல்லக் கூடாது.''

''எப்ப போலாம்...?''

''இப்பவே கிளம்பலாம் மேடம்...''

''சரி... அவகிட்டே என்ன பேசப் போறோம்?''

''சமூக சேவை செய்யற ஒரு பெண்ணை மையமா வெச்சு, சீரியல் ஒண்ணைப் பண்ணப் போறோம்... உங்க அனுபவங்களைச் சொன்னா, கொஞ்சம் உதவியாய் இருக்கும்னு சொல்லலாம். வைகை பார்க்க லட்சணமா காமிராவுக்கேற்ற போட்டோ ஜெனிக் ஃபேஸாகயிருந்தா, சீரியலில் நடிக்க வைக்கவும் முயற்சி செய்யலாம்...''

''கிளம்புங்க...''

ரேணுகாதேவி எழுந்தாள்.

அடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில் ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடலின் வரவேற்பறையில், ரேணுகாதேவியும், முல்லைவாசனும் இருந்தார்கள். அரைவட்ட மேஜைக்குப் பின்னால், பாப் தலையோடு இருந்த ரிசப்ஷனிஸ்டிடம் விசாரித்தார்கள்.

''மிஸ் வைகையைப் பார்க்க முடியுமா...?''

''வைகை...?''

''எஸ்...''

''டாக்டர்... ஆர்... ஸ்டாஃப்...?''

''ஸ்டாஃப்...''

''எந்த செக்ஷன்...?''

''அக்கௌண்ட்ஸ்...''

''ஸாரி... அப்படி யாரும் அந்த செக்ஷனில் இல்லையே...!''

முல்லைவாசனும் ரேணுகாதேவியும், வியப்பாய் ஒருத்தரையொருத்தர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

'ஒரு டயரியில் எழுதப்பட்டிருந்ததை உண்மை என்று நம்பிக் கொண்டு வந்தது தப்போ...?'

ரேணுகாதேவி தயக்கமாய் ரிசப்ஷனிஸ்ட்டை ஏறிட்டாள்.

"அக்கௌண்ட் செக்ஷன்ல அர்ச்சனான்னு யாராவது வேலை பார்க்கிறாங்களா?"

"ஸாரி... அந்தப் பேரிலும் யாருமில்லை..." ரிசப்ஷனிஸ்ட் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே அந்தப் பக்கமாய் நடந்துபோன டாக்டர் ஒருவர் சட்டென்று நின்று திரும்பிப் பார்த்தார். பிறகு பக்கத்தில் வந்தபடி கேட்டார். "பேர் என்ன சொன்னீங்க... அர்ச்சனாவா?"

"ஆமா..."

"அந்தப் பொண்ணு வேலையை ரிஸைன் பண்ணி, ஒன்றரை வருஷத்துக்கு மேல் இருக்குமே...? இவங்க புது ரிசப்ஷனிஸ்ட். வேலைக்குச் சேர்ந்து ரெண்டு மாசம் கூட ஆகலை. அதான் அர்ச்சனாவைப் பத்தி தெரியலை... டோண்ட் மிஸ்டேக் ஹர்..."

முல்லைவாசன் கேட்டார்.

"டாக்டர்! அதே அக்கௌண்ட் செக்ஷனில் வைகைன்னு ஒரு பொண்ணு...?"

"ம்... இருந்தாங்க... அவங்க ரெண்டு வருஷத்துக்கு முந்தியே வேலையை ரிஸைன் பண்ணிட்டாங்க."

"இப்ப எங்கே இருக்காங்கன்னு தெரியுமா டாக்டர்?"

"ஸாரி... தெரியலை..."

"அவங்க வீட்டு அட்ரஸ் கிடைக்குமா...?"

"நீங்க யாரு...?"

"டி.வி.பீப்பிள்...! சமூக சேவையை மையமா வெச்சு ஒரு டி.வி.சீரியல் பண்ணப் போறோம். அது சம்பந்தமா வைகைகிட்டே பேசணும்."

"ஒரு நிமிஷம்..." சொன்ன டாக்டர், அங்கேயிருந்த இண்டர்காமை உபயோகப்படுத்தி, ஹாஸ்பிடலின் எங்கோ ஒரு மூலையில் இருந்த பர்சனல் ஆபீஸரைத் தொடர்பு

கொண்டார்.

"மிஸ்டர் ஸ்ரீகாந்த்... ரெண்டு வருஷத்துக்கு முந்தி, நம்ம ஹாஸ்பிடல் அக்கௌண்ட் செக்ஷனில் வேலை பார்த்த வைகையோட வீட்டு அட்ரஸைப் பழைய ஸ்டாஃப் ஃபைலைப் பார்த்துச் சொல்ல முடியுமா...?"

"ஸாரி... டாக்டர்...! வைகை இப்போ பழைய அட்ரஸில் இல்லை. புது அட்ரஸ் தெரியாது..."

12

"அர்ச்சனா...!" அறைக்கு வெளியே அம்மாவின் குரல் மெதுவாய்க் கேட்டது.

"என்னம்மா...?"

"உன்னைப் பார்க்க யாரோ ரெண்டு பேர் வந்திருக்காங்க..."

"யாரும்மா...?" அர்ச்சனா கேட்டுக் கொண்டே வெளியே வந்தாள். அம்மா கிசுகிசுத்தாள்.

"பேரு ரேணுகாதேவியாம்... அந்தம்மா கூட இன்னொருத்தரும் வந்திருக்கார். டி.வி.சீரியல் எடுக்கிறவங்களாம்."

'டி.வி. சீரியல் எடுக்கிறவங்களுக்கு இந்த வீட்ல என்ன வேலை...?' தனக்குள் கேள்வியை எழுப்பிக் கொண்டு கூடத்துக்குப் போனாள் அர்ச்சனா.

நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்திருந்த ரேணுகாதேவியும், முல்லைவாசனும் புன்னகை செய்தார்கள்.

"தொந்தரவுக்கு மன்னிக்கணும்... என் பேர்

ரேணுகாதேவி. டி.வி. சீரியல் தயாரிப்பாளர்
இவர் சீரியல் டைரக்டர் முல்லைவாசன்
நீங்கதானே அர்ச்சனா...?''

''ஆமா...''

''உங்ககிட்டே ஒரு ஐந்து நிமிடம் பேசணும்.''

அர்ச்சனா அவர்களுக்கு முன்னால் குழப்பத்துடன் உட்கார்ந்தாள்.

''என்ன விஷயம்...?''

ரேணுகாதேவி சில விநாடிகள் தயங்கிவிட்டு மெல்லிய குரலில் கேட்டாள்.

''உங்க ஃப்ரண்ட் வைகை இப்போ எங்கேயிருக்காங்கன்னு சொல்ல முடியுமா...?''

அர்ச்சனாவின் புருவங்கள் உயர்ந்தன.

''எதுக்காக வைகையைப் பத்தி கேட்கறீங்க...?''

''ரெண்டு வருஷத்துக்கு முந்தின ஒரு பழைய டயரி கிடைச்சது. ஒரு பழைய புத்தகக் கடையில் எதேச்சையாக கிடைச்ச அந்த டயரியைப் படிச்சுப் பார்த்த போது, அந்த டயரியில் வைகையின் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்கள் இருந்தது. உங்க பேரும் அதுல இருந்தது. டயரியில் எழுதப்பட்டிருந்த சம்பவங்கள் என்னையும் டைரக்டரையும் ரொம்பவும் பாதிச்சதாலே, வைகையையும், உங்களையும் மீட் பண்றதுக்காக, ஹன்ஸா ஹாஸ்பிடலுக்குப் போனோம். விசாரிச்சோம். நீங்க ரெண்டு பேருமே இப்போ அந்த ஹாஸ்பிடலில் வேலை பார்க்கலைன்னு சொன்னாங்க. வைகையோட வீட்டு அட்ரஸைக் கேட்டோம். 'வைகை பழைய அட்ரஸ்ல இல்லை'ன்னு சொல்லிட்டாங்க. புது அட்ரஸ் தெரியாததால, உங்ககிட்டே வந்தோம்.''

''அந்த டயரி இப்போ உங்ககிட்டே இருக்கா...?''

''ஆமா...''

''கொடுங்க... பார்க்கலாம்.''

டைரக்டர் முல்லைவாசன் தன் ப்ரீஃப் கேஸைத் திறந்து, உள்ளேயிருந்த டயரியை எடுத்துக் கொடுக்க, அர்ச்சனா அதை வாங்கிக் கொண்டே கேட்டாள்.

''இது யாரோட டயரின்னு உங்களுக்குத் தெரியுமா...?''

''தெரியாது.''

''இது என்னோட டயரி... கடந்த இரண்டு வாரகாலமா இதை நான் தேடிக்கிட்டு இருக்கேன். பழைய வார இதழ்களையும் பேப்பர்களையும் எடைக்குப் போடும்போது, அம்மா இதையும் சேர்த்துப் போட்டிருப்பாங்கன்னு நினைக்கிறேன். என்னோட அம்மாவுக்கு ரெண்டு கண்ணிலேயும் காட்ராக்ட் ஆபரேஷன் பண்ற வரைக்கும் இப்படிப்பட்ட குளறுபடிகள் எல்லாம் நடக்கும்.''

ரேணுகாதேவி கேட்டாள், ''இந்த டயரியில் உள்ள சம்பவங்கள் எல்லாம் நீங்க எழுதினதா அர்ச்சனா...?''

''ஆமா...! எனக்கு வைகையோட அணுகு முறைகளும், அவளுடைய துணிச்சலான நடவடிக்கைகளும் ரொம்பவும் பிடிக்கும். அதனால தினசரி ராத்திரி படுக்கப் போகும் போது, வைகை சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்களை ஒரு கதை மாதிரி டயரியில் எழுதி வெச்சுடுவேன்... அதுல எனக்கு ஒரு சந்தோஷம் கிடைச்சுது. ஆனா இளஞ்செழியன் எதிர்பாராத விதமா இறந்த பின்னாடி நான் டயரி எழுதறதை விட்டுட்டேன்... டயரி எப்படியோ பழைய புத்தகங்களோடு சேர்ந்து எடைக்குப் போயிடுச்சு.''

''வைகை இப்போ எங்கேயிருக்காங்கன்னு சொல்ல முடியுமா அர்ச்சனா...?''

''நீங்க வைகையை எதுக்காகப் பார்க்க

விரும்பறீங்க?''
''அந்தப் பெண்ணோட வாழ்க்கையில் நடந்த
சம்பவங்களை ஒரு டி.வி. சீரியலா பண்ணலாம்னு
எண்ணம். பிரச்னைகளை அஹிம்ஸா முறையில்
ஃபேஸ் பண்ணி வைகை ஜெயிச்சிருக்காங்க.
அதையேதான் சின்னத்திரையில் காட்ட
போறோம். டி.வி.சீரியலுக்குத் தலைப்பு கூட
வெச்சுட்டோம். 'கண்ணிலே நீர் எதற்கு'
வைகையே அந்த கேரக்டர்ல நடிச்சாலும்
எங்களுக்கு சந்தோஷம்தான்.''
''வைகை இப்போ படப்பையில் இருக்கா...
அங்கே ஓர் உடல் ஊனமுற்றோர் பள்ளிக்கூடம்
இருக்கு. அதுல டீச்சரா வேலை பார்க்கிறா.
அப்பாவும் அம்மாவும் கூட இருக்காங்க...''
''ஹாஸ்பிடல் வேலையை ஏன்
விட்டாங்க...?''
''இளஞ்செழியன் இறந்த பிறகு வைகையால
ஒரு நிதானமான வாழ்க்கையை லீட் பண்ண
முடியலை... ஹாஸ்பிடலின் அக்கவுண்ட்ஸ்
செக்ஷனில் நிறைய 'எரர்ஸ்' வந்தது. வேலை
ராஜினாமா எழுதிக் கொடுத்துட்டா. சொஸைட்டி
ஃபார் கேரிங் அண்ட் ஷேரிங் நடத்திட்டு வந்த
பிரஸிடெண்ட் வாணி . சுப்ரமணியம்
ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் போய் மகனோடு
செட்டிலாகிவிட, வைகை வேறு வழியில்லாமல்
படப்பையில் இருக்கும் உடல் ஊனமுற்றோர்
பள்ளியில் ஆசிரியை வேலைக்கு மனு போட்டா.
வைகைக்கு 'மஹிளா உன்னதி' அவார்ட்
கிடைச்சிருந்ததால, அந்தப் பள்ளியில் சுலபமா
வேலை கிடைச்சுது.''
முல்லைவாசன் குறுக்கிட்டுக் கேட்டார்.
''மஹிளா உன்னதி அவார்ட்டுக்கு பத்து லட்ச
ரூபாய் பரிசுப் பணம் கிடைச்சிருக்குமே?''
''கிடைச்சுது... அந்தப் பணத்தை வெச்சுத்தான்

யமுனா, துங்கபத்ரா ரெண்டு பேருக்கும் நல்ல
இடங்களில் மாப்பிள்ளைகள் பார்த்துக்
கல்யாணத்தைப் பண்ணி வெச்சா. யமுனா
இப்போ தன் புருஷனோடு ஷார்ஜாவிலும்,
துங்கபத்ரா தன் புருஷனோடு மலேஷியாவிலும்
சந்தோஷமாக வாழ்க்கை நடத்திக்கிட்டு
இருக்காங்க. யமுனாவுக்கு சமீபத்துல
வளைகாப்புகூட நடந்தது.''
''வைகைக்கு கல்யாணம்...?''
''வேண்டாம்ன்னு சொல்றா.''
''இளஞ்செழியனையே நினைச்
சுட்டிருக்காளா...?''
''அது மாதிரியும் தெரியலை... ஆரம்ப
நாட்களில் இருந்த பாதிப்பு இப்போ இல்லை...
ரெண்டு மாசத்துக்கு முந்தி ஒரு நாள் அவளை
சந்திச்சு நான் பேசிட்டிருந்தபோது,
இளஞ்செழியனைப் பத்தின பேச்சு வந்தது.
அப்போ அவ படுகாஷுவலா... 'அவருக்கு
முன்னாடி பஸ் கிடைச்சுது... போயிட்டார். நாம
பஸ்ஸுக்காக வெயிட் பண்ணிட்டிருக்கோம்.
அவ்வளவுதான்' என்றாள்.''
''ஸோ... இளஞ்செழியனை மறந்துட்டா.''
''அநேகமாய்...''
''நீங்க அவளைக் கடைசியாய் என்னிக்குப்
பார்த்தீங்க?''
''ரெண்டு மாசத்துக்கு முந்தி பார்த்ததுதான்.''
''படப்பையில் வைகைக்கு எங்கே வீடு...?''
''அரசு உடல் ஊனமுற்றோர் பள்ளிக்
கூடத்துக்கு எதிரிலேயே வீடு... நீங்க அவளை
எப்போ பார்க்கப் போறீங்க...?''
''இப்பவே...!''
அவர்கள் எழுந்து கொண்டார்கள்.

படப்பை.

அரசு உடல் ஊனமுற்றோர் பள்ளிக்கு எதிரில் ஒரு ஒற்றையடிப்பாதை பனை மரங்களுக்கு மத்தியில் போக, அதன் முடிவில் ஓர் ஓட்டு வீடு தெரிய, அதன் முன்பாய் நின்றார்கள் ரேணுகாதேவியும் முல்லைவாசனும்.

''இந்த வீடுதான்னு நினைக்கிறேன்...''

கிணற்றடியில் துணி துவைத்துக் கொண்டிருந்த உமையாளும், தென்னை மரத்துக்கு கற்றாழைகளை வெட்டி உரமாய்ப் போட்டுக் கொண்டிருந்த சீனிவாசனும், நித்திய கைவேலைகளை விட்டுவிட்டு எழுந்து வந்தார்கள்.

''யார் வேணுங்க...?''

''இங்கே வைகைன்னு...''

''எங்க பொண்ணுதான்...''

''பார்க்கணுமே...''

''உள்ளே வாங்க...'' சீனிவாசன் வேலிப் படலைத் திறந்து வைக்க, ரேணுகாதேவியும் முல்லைவாசனும் உள்ளே வந்தார்கள்.

''நீங்க...?''

''சென்னையிலிருந்து வர்றோம். டி.வி. பீப்பிள்...''

''வாங்க...'' வீட்டுக்குள்ளே சீனிவாசன் கூட்டிப் போனார்.

நாற்காலியொன்றில் ஒரு நான்கு வயது சிறுமியை உட்கார வைத்து, அவளுடைய மெலிந்து போன கறுத்த கால்களுக்கு எண்ணெய் போட்டுத் தேய்த்துக் கொண்டிருந்த வைகை திரும்பினாள்.

சீனிவாசன் சொன்னார். ''அம்மா... வைகை, இவங்க டி.வி. பீப்பிள். சென்னையிலிருந்து உன்னைப் பார்க்கிறதுக்காக வந்திருக்காங்க.''

வைகை எண்ணெய் பூசிய கைகளோடு அவர்களை ஏறிட்டாள்.

''ஒரு ஃபைவ் மினிட்ஸ் வெயிட் பண்ணுங்க... வந்துடறேன்.''

''மெதுவா வாம்மா... அவசரமில்லை...''

ரேணுகாதேவியும் முல்லைவாசனும் சீனிவாசன் எடுத்துப்போட்ட நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்தார்கள். முல்லைவாசன் கிசுகிசுத்தார். ''நாம எதிர்பார்த்ததைவிட, பொண்ணு லட்சணமாவே இருக்கா... ஹோம்லி ஃபேஸ். காமிராவோட எல்லா கோணத்துக்கும் எடுபடும்...''

''கண்களைப் பார்த்தீங்களா...? பேனா எடுத்து நாலு வரி கவிதை எழுதணும் போலிருக்கு...''

வைகை அந்தக் குழந்தையிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். ''நல்லா எண்ணெய் போட்டு விட்டிருக்கேன். நான் சொல்ற வரைக்கும் நாற்காலியை விட்டு இறங்கக் கூடாது. மூச்சா வந்தா என்கிட்டே சொல்லணும். என்ன தெரியுதா...?''

குழந்தை தலையாட்ட, வைகை எண்ணெய்க் கையை டவலால் துடைத்துக் கொண்டே அவர்களுக்கு முன்பாய் இருந்த நாற்காலியில் வந்து உட்கார்ந்தாள்.

''சொல்லுங்க... என்ன விஷயம்...?''

தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட ரேணுகாதேவி, அர்ச்சனாவின் டயரியைப் படித்த விவரத்தைச் சொல்லி முடிக்க, வைகை புன்னகை செய்தாள்.

''ஸோ...! இந்த நிமிஷம் என்னைப் பற்றின எல்லா விபரங்களும் உங்களுக்குத் தெரியும்...?''

''ஆமா...''

''சரி... இப்ப எதுக்காக என்னைப் பார்க்க வந்திருக்கீங்கன்னு தெரிஞ்சுக்கலாமா?''

''உங்க வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்களை மையமா வைச்சு, 'கண்ணிலே நீர் எதற்கு...?'

என்கிற தலைப்பில் ஒரு சீரியல் பண்ணலாம்னு இருக்கேன். இப்போ வீனஸ் டி.வி.யில் வந்துட்டிருக்கிற 'ஜான்ஸிராணி - 2004' என்னோட தயாரிப்பு தான்... பெண்களிடம் இந்த சீரியலுக்கு ஏகப்பட்ட வரவேற்பு.''

''ஸாரி...! டி.வி. சீரியல்களைப் பார்க்க எனக்கு நேரம் இல்லை...! என்னோட வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்களை வெச்சு, சீரியல் தயாரிக்கக் கூடிய அளவுக்கு அதுல ஒண்ணுமேயில்லை...''

முல்லைவாசன் குறுக்கிட்டார்.

''என்னம்மா அப்படி சொல்லிட்டீங்க...? நீங்க வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தம் இருந்த காரணத்தாலதான், உங்களுக்கு 'மஹிளா உன்னதி' அவார்ட் கொடுத்தாங்க. அவார்ட் சும்மா வந்துடுமா என்ன?''

''டி.வி. சீரியல்ங்கிறது ஒரு பொழுதுபோக்கு அம்சம். அதுல கொண்டு போய் என்னைத் திணிக்காதீங்க...''

ரேணுகாதேவி புன்னகை செய்தாள். ''நான் மற்ற டி.வி. சீரியல் தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து மாறுபட்டவள். இல்லேன்னா உங்களைத் தேடிக்கிட்டு இந்த படப்பைக்கு வந்திருக்க மாட்டேன். நீங்க சரின்னு சொன்னா நாளைக்கே ஸ்டுடியோவில் பூஜை. நீங்க வைகையாகவே நடிக்கப் போறீங்க. ஒரு நாளைக்கு உங்க சம்பளம் இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய். காலையில் பத்து மணிக்கு ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டுக்கு வந்துட்டு சாயந்திரம் ஆறு மணிக்கு வீட்டுக்குப் போயிடலாம். மொத்தம் முந்நூறு எபிசோட். சீரியல் பிக்கப் ஆயிட்டா, ஒரு நாளைக்கு உங்க சம்பளம் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய். என்ன சொல்றீங்க வைகை...?''

''கெட் அவுட்...'' என்றாள் வைகை.

13

''எங்களை வெளியே போகச் சொல்ற அளவுக்கு, நாங்க என்ன அப்படி தப்பாப் பேசிட்டோம் வைகை...! டி.வி.யில் நடிக்கக் கூப்பிட்டது தப்பா?''

''டி.வி.யில் நடிக்கக் கூப்பிட்டது தப்பில்லை...''

''பின்னே...?''

''பண்ணிக்கிட்டிருந்த தொழில்தான் தப்பு.''

''ஏய்... நீ... நீ என்ன சொல்றே...?''

''இதோ பார்... இனியும் உனக்கு மரியாதை கொடுத்துப் பேசிட்டிருக்க நான் தயாராயில்லை. காரை விட்டு இறங்கி உள்ளே வரும்போதே, நீ யாருங்கிறதை நான் தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். உன்னோட உண்மையான பேர் கமலாபாய். பிறந்தது, வளர்ந்தது சென்னையில். ஆனால் தொழில் பார்த்தது மும்பையில். வெறும் கமலாபாய்ன்னா யாருக்கும் அங்கே தெரியாது. 'காமாட்டிபுரா கமலாபாய்'ன்னாத்தான் எல்லாருக்கும் தெரியும். போட்டி காரணமாய் மும்பைக்கு டாட்டா சொல்லிட்டு, சம்பாதித்த லட்சக்கணக்கான பணத்தோடு சென்னை வந்தே...! சென்னையில் பழைய தொழிலை நடத்த முடியாதுன்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டு, ஒரு டி.வி. சேனல் எம்.டி.யைக் கைக்குள்ளே போட்டுகிட்டு, டி.வி. சீரியல் தயாரிப்பில் இறங்கிட்டே...''

ரேணுகாதேவியின் முகம் இப்போது குங்குமம் பூசிக் கொண்டாற்போல், கோபத்தில் ஜ்வுஜிவுத்துக் கொண்டிருக்க, வைகை

தொடர்ந்தாள். ''இதெல்லாம் எனக்கு எப்ப தெரிஞ்சதுன்னு, நீ ஆச்சர்யப்படலாம். ஒரு வருஷத்துக்கு முந்தி, ஒரு ஈவ் டீஸிங் கேஸ் விஷயமாய்ப் போலீஸ் கமிஷனரைப் பார்க்க போயிருந்தேன். அந்த சமயத்துல, மும்பை விபச்சார விடுதிகளிலிருந்து மீட்கப்பட்ட சில தமிழ்ப் பெண்கள் கிட்டே கமிஷனர் விசாரணை நடத்திக்கிட்டு இருந்தார். மேஜை மேல உன்னோட போட்டோ இருந்தது. அந்த பெண்கள் கிட்டே விசாரணை முடிஞ்சது கமிஷனர் எனக்கு அந்தப் போட்டோக்களை காட்டி, உன்னோட வரலாறைச் சொன்னார். நீ அப்ப ஒரு கட்சிக்கு, மகளிரணித் தலைவியா இருக்கிறதால, உன்னைக் கைது பண்ணவும் முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறதாக சொன்னார்.''

வைகை பேசப் பேச அவளைக் கையமர்த்தி ரேணுகாதேவி, இறுக்கமான முகத்தோடு பேச ஆரம்பித்தாள்.

''இதோ பார்...! நீ என்னைப் பத்தி சொன்னதெல்லாம் உண்மைதான். நான் ஒரு காலத்துல தப்பான தொழில் பண்ணிட்டிருந்தவதான். அதை நினைச்சு நான் இப்போ வருத்தப்படாத நாள் கிடையாது. அந்த பாவத்துக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தம் பண்ணத்தான் பெண்மைக்கு மரியாதை தர்ற மாதிரியான டி.வி. சீரியல்களை தயாரிச்சுட்டிருக்கேன். ஏதோ என்னோட ஆத்ம திருப்திக்காக, சில நல்ல காரியங்களைப் பண்ணிட்டு வர்றேன். எனக்கு பின்னாடி என்னோட சொத்துக்கள் பூராவும் சென்னையில் இருக்கிற பதினாறு அநாதை விடுதிகளுக்குப் போய்ச் சேரணும்ன்னு ஓர் உயில் எழுதி, அதை என்னோட பேங்க் லாக்கர்ல வெச்சிருக்கேன். உனக்கு சந்தேகமாயிருந்தா

இப்பவே என்கூட புறப்பட்டு வா காட்டறேன்... நான் மும்பையில் பண்ணிட்டிருந்தது மகா பாவமான காரியம்தான். எனக்குள் இருந்த 'காமாட்டிபுரா கமலாபாய்' என்னிக்கோ செத்துப் போயிட்டா... நான் இப்போ அந்த சாக்கடைத் தொழிலிலிருந்து மீண்டு வந்திருக்கிற புது மனுஷி... ரேணுகாதேவி.''

பொங்கிக் கொண்டிருந்த பாலில், இரண்டு சொட்டு நீர் விழுந்த தினுசில் சட்டென்று வடிந்து போன வைகை, ரேணுகாதேவியின் கைகளை நெருங்கி மெல்லப் பற்றிக் கொண்டாள்.

''ஸாரி...! நீங்க இப்படி ஒரு புது அவதாரம் எடுத்திருப்பீங்கன்னு நான் நினைக்கலை... ஏதோ ஆத்திரத்துல 'படபட'ன்னு பேசிட்டேன்...''

அதுவரைக்கும் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்த டைரக்டர் முல்லைவாசன் குறுக்கிட்டார்.

''வைகை! உங்களுக்கு இன்னும் ஒரு தகவலைச் சொன்னா ஆச்சர்யமாயிருக்கும். அம்மாவுக்கு சொந்தமான மாட்டுப் பண்ணை ஒண்ணு தாம்பரத்துல இருக்கு. அங்கே கறக்கிற ஆயிரம் லிட்டர் பாலும், அந்த ஏரியாவில் இருக்கிற அநாதை விடுதிகளுக்கும், குப்பத்துக் குழந்தைகளுக்கும் போய்க்கிட்டிருக்கு...''

ரேணுகாதேவி புன்னகை செய்தாள். ''கோயில்களுக்குப் போய் பாலாபிஷேகம் பண்ணி, என்னோட பாவத்தைப் போக்கிக்க முடியாதுன்னு எனக்கு நல்லாவே தெரியும். அதனால்தான் அநாதைக் குழந்தைகளோட பசிக்கிற வயிறுகளை, பாலால அபிஷேகம் பண்ணிட்டிருக்கேன்...''

வைகையின் கண்களில் நீர் பனித்தது. ரேணுகாதேவி எழுந்து நின்று, வைகையின் தோளைத் தொட்டபடி கேட்டாள்.

''இப்ப சொல்லும்மா வைகை... நான்

தயாரிக்கவிருக்கிற 'கண்ணிலே நீர் எதற்கு?' சீரியலில் நடிக்க உனக்கு சம்மதமா...? நீ எவ்வளவு பணம் கேட்டாலும் நான் தரத் தயாராய் இருக்கேன்...''

''அது... வந்து... வந்து...''

''இனியும் என்ன தயக்கம்...?''

வைகை தன்னுடைய அம்மா உமையாளைப் பார்க்க, அவள் ரேணுகாதேவியை ஏறிட்டாள்.

''வைகை சீரியலில் நடிக்க முடியாதுன்னு நினைக்கிறேன்.''

''ஏன்...?''

''அவளுக்குக் கல்யாணம் நிச்சயமாகியிருக்கு.''

''நிஜமாவா?''

ரேணுகாதேவி வியப்பும் மகிழ்ச்சியுமாய் வைகையைப் பார்க்க, உமையாள் தொடர்ந்தாள்.

''இளஞ்செழியன் எதிர்பாராத விதமாய் இறந்ததும், நொறுங்கிப் போன வைகைகிட்டே, ஒரு வருஷத்துக்கு நாங்க கல்யாணப் பேச்சை எடுக்கலை. அதுக்கப்புறம் பேச்சு எடுத்த போதெல்லாம், தனக்குக் 'கல்யாணமே வேண்டாம்'னு சொல்லிட்டிருந்தா. போன மாசத்துல ஒரு நாள் 'ப்ராணேஷ்'னு ஒரு சாஃப்ட்வேர் என்ஜினியர் தன்னோட அம்மாவைக் கூட்டிக்கிட்டு வந்து, வைகையைப் பெண் கேட்டார். அந்த ப்ராணேஷை முன்னாடியே வைகைக்குத் தெரியும். மூணு வருஷத்துக்கு முந்தி தாழ்வு மனப்பான்மையாலும், வேலை கிடைக்காத விரக்தியாலும் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்ட ப்ராணேஷுக்கு, 'மனசுக்குள் மழையா?' கவுன்ஸிலிங் மூலம் வாழ்க்கையில் பிடிப்பையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது வைகைதான். இன்னிக்கு ப்ராணேஷ் நல்ல

வேலையில் இருக்கும் சாஃப்ட்வேர் இன்ஜினியர். வைகை கல்யாணத்துக்கு ஒத்துக்கிட்டது இன்றளவும் எங்களுக்கு ஆச்சர்யம்தான்...''

''எப்போ கல்யாணம்...?''

''இன்னும் மூணு மாசம் இருக்கு... ப்ராணேஷோட அப்பா துபாய்ல இருக்கார். அவரோட காண்ட்ராக்ட் ஒர்க் மூணு மாசத்துல அங்கே முடிஞ்சுடுமாம்... அவர் சென்னைக்கு வந்த ஒரு வாரத்துக்குள்ளே கல்யாணம். ஏதாவது ஒரு கோயில்ல வெச்சு சிம்பிளா நடத்திடலாம்னு இருக்கோம்.''

ரேணுகாதேவி வாயெல்லாம் பல்லாகச் சிரித்தாள்.

''வைகை, சீரியல்ல நடிக்கிறது முக்கியமில்லை. கல்யாணம்தான் முக்கியம். நாங்க சீரியலுக்கு வேற யாராவது ஒரு நடிகையைப் போட்டுக்கிறோம். வைகையோட கல்யாணத்துக்கு எங்களுக்கு அழைப்பு உண்டா?''

''கண்டிப்பா உண்டு...''

அடுத்தநாள் காலை பதினொரு மணி.

பள்ளியில் மதிய உணவு ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த வைகை, அர்ச்சனா வருவதைப் பார்த்ததும், ஓடிப்போய் அவளை எதிர்கொண்டாள்.

''வா... அர்ச்சனா...! நானே உன்னோட வீட்டுக்கு வரலாம்ன்னு இருந்தேன். நீயே வந்துட்டே!''

''சரி... மொதல்ல என்னோட வாழ்த்துக்களை வாங்கிக்க. அப்புறமா திட்டறேன்...''

''எதுக்காக வாழ்த்து...? எதுக்காகத் திட்டு...?''

''உனக்குக் கல்யாணம் நிச்சயமாகியிருக்காமே... அதுக்காக வாழ்த்து-

அதை மொதல்ல என்கிட்ட சொல்லாமே அந்த டி.வி. ப்ரொட்யூஸர் ரேணுகாதேவிகிட்டே சொன்னதுக்காக, இப்பத் திட்டப் போறேன்..."

"ஸாரி... அர்ச்சனா... ரேணுகாதேவி கிட்டே சொல்ல வேண்டிய நிலைமை... சொல்லிட்டேன்..."

"நீ கல்யாணம் பண்ணிக்க ஒத்துக்கிட்டதை இன்னமும் என்னால நம்ப முடியலை வைகை. உன்னோட ஸ்டீல் இதயத்தை அசைச்சுப் பார்த்துட்ட அந்த ப்ராணேஷ், உண்மையிலேயே கிரேட்தான். அதுக்காகவே அவருக்கு ஒரு அர்ஜுனா அவார்ட் தரலாம். அவரோட போட்டோ உன்கிட்டே இருக்கா...?"

"இல்லை..."

"மறுபடியும் உன்னை எப்பப் பார்க்க வருவார்?"

"அடுத்த சண்டே வர்றதா சொல்லியிருக்கார்."

"நான் அவரைப் பார்க்க வரலாமா...?"

"தாராளமா..." சிரித்த வைகை சொன்னாள்.

"அர்ச்சனா! நான் இந்தக் கல்யாணத்துக்கு ஒத்துக் கிட்டதுக்குக் காரணம் என்னோட அம்மாதான். எனக்குக் கல்யாணம் நடக்கணும்ங்கிறதுக்காக அம்மா மேற்கொள்கிற விரதங்களைப் பார்த்தா பயமாயிருக்கு. வாரத்துல நாலு நாள் சாப்பிடறதே கிடையாது. காலையில அஞ்சு மணிக்கு எந்திரிச்சு, பச்சைத் தண்ணியில தலைக்குக் குளிச்சிட்டு, பக்கத்துல இருக்கிற மாரியம்மன் கோயிலுக்குப் போய், அங்கப்பிரதட்சிணம் வேற பண்றாங்க... ஒவ்வொரு அமாவாசைக்கும் திருவேற்காடு அம்மன் கோயிலுக்குப் போய், மண் சோறு சாப்பிடறதும், ஒவ்வொரு பௌர்ணமிக்கும் மாங்காடு அம்மன் கோயிக்குப் போய்..."

"அம்மா...!"

பின் பக்கம் குரல் கேட்டு, வைகை திரும்பினாள். பள்ளியின் ப்யூன் நின்றிருந்தான்.

"என்ன வேலுசாமி...?"

"உங்களைப் பார்க்கிறதுக்காக மணிமேகலைன்னு ஒரு அம்மா வந்து, ஆபீஸ் ரூம்ல காத்துட்டிருக்காங்க..."

வைகையிடம் இலேசாய்ப் பதற்றம். "இப்ப வர்றேன்னு போய்ச் சொல்லு வேலுசாமி..."

ப்யூன் நகர்ந்து போனதும் அர்ச்சனா கேட்டாள்,

"என்ன வைகை... எதுக்காக இந்த டென்ஷன்... யார் அந்த மணிமேகலை...?"

"ப்ராணேஷோட அம்மா..."

14

அர்ச்சனா வியப்புடன் வைகையை ஏறிட்டாள்.

"ப்ராணேஷோட அம்மா, இப்ப எதுக்காக உன்னைப் பார்க்க வந்திருக்காங்க வைகை... கல்யாண ஏற்பாடுகளைப் பத்திப் பேசவா?"

வைகை புன்னகை செய்தாள். "நான் அப்படி நினைக்கலை. ஏன்னா கல்யாண ஏற்பாடுகளைப் பத்திப் பேசறதாயிருந்தா, அவங்க என்னோட அப்பாவையும். அம்மாவையும் பார்க்க வீட்டுக்குப் போயிருப்பாங்க. என்கிட்டே ஏதோ பர்சனலாப் பேசறதுக்காக வந்திருக்காங்கன்னு நினைக்கிறேன். அர்ச்சனா! நீ ஒரு பத்து நிமிஷம் இங்கே இரு... நான் போய் பேசிட்டு வந்துடறேன்."

அர்ச்சனா தலையை ஆட்ட, வைகை அந்த

அறையை விட்டு வெளியேறி, வேகநடை போட்டாள். ஒரு நிமிட நடை. வரவேற்பறை வந்தது.

வரவேற்பறையில் இருந்த ஒரு பெஞ்சில் உட்கார்ந்து, ஜன்னல் வழியே வெளியே பார்வையைப் பதித்திருந்த ப்ராணேஷின் அம்மா மணிமேகலை, வைகையின் நடைச் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினாள். முகம் ஒரு கல்லைப் போல் இறுகியிருந்தது.

''வாங்கம்மா...''

''உனக்கு இப்போ, ஏதாவது அவசர வேலை இருக்கா வைகை?''

''இல்லேம்மா... என் ஃப்ரண்ட் ஒருத்தி சென்னையிலிருந்து வந்திருந்தா... அவ கிட்டதான் பேசிட்டிருந்தேன். ஏன்... என்ன விஷயம்...?''

''உன்கிட்டே கொஞ்சம் பேசணும்...''

வைகை புன்னகை செய்தாள். ''தாராளமா பேசலாம். சொல்லுங்க... என்ன விஷயம்?...''

மணிமேகலை சில விநாடிகள் தயங்கிவிட்டு, பேச்சை ஆரம்பித்தாள். ''நான் ஒரு விஷயம் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா பொய்யான்னு கேட்டுத் தெரிஞ்சுக்கலாம்னு வந்தேன்...''

''என்ன கேள்விப்பட்டீங்க...?''

''அது... வந்து...''

''எதுவாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை சொல்லுங்க...''

''உன் உடம்புல இப்போ ஒரு கிட்னிதான் இருக்காமே... உண்மையா...?''

வைகை முகம் நிறையப் புன்னகை செய்தாள். புன்னகை மாறாமல் கேட்டாள். ''உங்களுக்கு இதை யார் சொன்னது...?''

''சொன்னவங்க யாருங்கிறது இப்போ

முக்கியமில்லை. நான் கேள்விப்பட்டது உண்மையா... பொய்யா...?''

''உண்மைதான்...! மூணு வருஷத்துக்கு முன்னாடி, லஞ்ச ஊழல் கண்காணிப்புத்துறை கட்டடத்தில் வாட்ச்மேன் வேலை பார்க்கும் வீராசாமியின் ஒரே மகளான மல்லிகாவுக்கு, ரெண்டு கிட்னியும் செயலிழந்து போய், கிட்னி ட்ரான்ஸ்பிளாண்ட்டேஷன் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டபோது, அந்தப் பொண்ணுக்கு நான்தான் கிட்னி கொடுத்தேன்.''

''அந்த விஷயம் உன்னோட அப்பா, அம்மாவுக்குத் தெரியுமா...?''

''தெரியும்...''

''என்னோட மகன் ப்ராணேஷுக்கு உன்னைக் கல்யாணம் பேச வந்தபோது, இந்த கிட்னி தான விஷயத்தை ஏன் சொல்லலை...?''

''எதுக்காக சொல்லணும்? அது என்ன கிரிமினல் குற்றமா...? நான் இதுவரைக்கும் பத்து தடவை ரத்ததானம் பண்ணியிருக்கேன். பொண்ணு பார்க்க வர்றவங்ககிட்டே அதையெல்லாம் சொல்லிட்டிருக்க முடியுமா என்ன...?''

''சாமர்த்தியமா பேசிட்டிருக்கிறதா நினைப்பா...?''

''ஓ...! இப்படிப் பேசறதுக்குப் பெயர்தான் சாமர்த்தியமா...?''

''வைகை...! உன்னைப் பத்தி நான் ரொம்பவும் உயர்வா நினைச்சுட்டிருந்தேன். அந்த நினைப்பில் இப்போ மண்.''

''இதோ பாருங்கம்மா... உங்க நினைப்பில் நான் மண்ணையும் போடலை, பொன்னையும் போடலை. என்னோட கிட்னி தான விஷயம் எனக்கு ஒரு பெரிய விஷயமாவே படலை. அதனால, அதை நான் சொல்லலை...''

மணிமேகலை சில விநாடிகள் மௌனமாய் இருந்துவிட்டு, வைகையை ஏறிட்டாள்.

''இந்தக் கல்யாணத்துல எனக்கும் ப்ராணேஷோட அப்பாவுக்கும் இஷ்டமில்லை...''

''ப்ராணேஷுக்கு...?''

''அவனுக்கு இன்னமும் உன்னோட கிட்னி தான விஷயம் தெரியாது. தெரிஞ்சா, அவனோட ரியாக்ஷன் எப்படியிருக்கும்னு என்னாலே கெஸ் பண்ண முடியலை. ஒருவேளை இதைப் பெரிய விஷயமா எடுத்துக்காமே, அவன் உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க முன் வரலாம். அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு, கல்யாணம் நடக்கிறதுல எனக்கும் ப்ராணேஷோட அப்பாவுக்கும் உடன்பாடில்லை...''

''மொத்தத்துல இந்தக் கல்யாணம் நடக்கக் கூடாதுன்னு சொல்ல வர்றீங்க... இல்லையா...?''

''ஆமாம்...''

''சரி...! நான் இப்ப என்ன பண்ணணும்...?''

''நீ ப்ராணேஷுக்கு போன் பண்ணி, நாளைக்கு உன் வீட்டுக்கு வரச் சொல்லணும்...''

''சொல்லி...?''

'' 'எனக்கு இந்தக் கல்யாணத்துல விருப்பம் இல்லை... என்னோட அப்பா அம்மா சொன்னாங்களேன்னு ஒத்துக்கிட்டேன். இப்ப யோசனை பண்ணிப் பார்க்கும் போது, கல்யாணம் என்னோட லட்சியங்களுக்கு ஒரு தடைக்கல்லாய் இருக்குமோன்னு தோணுது. ஸோ... நீங்க வேற ஒரு பெண்ணைப் பார்த்துக் கல்யாணம் பண்ணிக்குங்க'ன்னு சொல்லணும்.''

''அவர் கேட்பாரா...?''

''ப்ராணேஷ் மறுத்துப் பேச முடியாத அளவுக்கு நீ ஸ்ட்ராங்கா சொல்லணும்...''

''சரி...''

இப்ப சரின்னு சொல்லிட்டு, நாளைக்கு
...ப்பிடக் கூடாது..''
...வகை புன்னகை செய்தாள். ''நாளைக்கு
...ணேஷோடு நீங்களும் வாங்க. உங்க
...கிட்டே எவ்வளவு ஸ்ட்ராங்கா பேசறேன்னு
...ளே பாருங்க...''
...ணிமேகலை மெல்ல நடந்து வந்து
...கையின் கையைப் பற்றினாள்.
...வைகை! என் பேர்ல உனக்கு எந்த கோபமும்
...லையே...? இன்னிக்குக் காலையில் பத்து
...வரைக்கும் உன்னை எனக்கு ரொம்பவும்
...ச்சிருந்தது. உன்னை என்னோட
...களாத்தான் நினைச்சுட்டிருந்தேன்...
...... நீ ஒரு கிட்னி டோனர்னு
...ஞ்சப்புறம்...''
...வைகை புன்னகைத்தாள். ''இதோ
...ங்கம்மா... உங்க பேர்ல எனக்கு
...ஞ்சம்கூட கோபம் கிடையாது. வீட்டுக்கு
... போகிற மருமகள் ஒரு கிட்னி டோனரா
...க்கிறதை நீங்க மட்டும் இல்லை... வேற எந்த
...யாரும் விரும்ப மாட்டாங்க... உங்க
...ர்வுகளை நான் புரிஞ்சுக்கிட்டேன். நீங்க
...யமா வீட்டுக்குப் போங்க. நான் இன்னிக்கு
...ந்தரமே ப்ராணேஷுக்கு போன் பண்றேன்.
...மாவைக் கூட்டிக்கிட்டு, நாளைக்குக்
...லயில் ஒரு பத்து மணி சுமாருக்கு என்னோட
...டுக்கு வாங்க... உங்ககிட்டே ஒரு
...யமான விஷயத்தைப் பத்தி பேசணும்'னு
...றேன்.''
...போன்ல எதையும் பேசிடாதே வைகை...!''
...எனக்குத் தெரியாதா என்ன...?''

அர்ச்சனா ஆவேசப்பட்டாள்.
...என்னடி... இது அநியாயம்? நீ ஒரு கிட்னி

டோனர்ங்கிறதுக்காகக் கல்யாணம் வேண்டா
சொல்றதா...? எங்கே அந்த அம்மா... இ
இருக்காங்களா... இல்ல போயிட்டாங்க

"போய்ட்டாங்க..."

"நீ என்னைக் கூப்பிட்டிருக்கணும்...! அ
அம்மாவை நாலு வார்த்தை 'நற
கேட்டிருப்பேன்... வாழ்க்கை
விரக்தியடைஞ்சு மனசு வெறுத்துப் போ
தற்கொலை பண்ணிக்க இருந்த ப்ராணேஷு
புனர் ஜென்மம் கொடுத்தவள் நீ... அ
நன்றியுணர்ச்சி கொஞ்சமாவது வேண்டா
தனக்கு வரப்போகிற மருமகள் ஒரு கி
டோனர்ன்னு தெரிஞ்சதுமே பெருமை
வேண்டாமோ...? எனக்குத் தெரி
சொந்தக்காரப் பெரியவர் ஒருத்தர்
கிட்னியோடு எண்பது வயசு வரை
வாழ்ந்தார். ஒரு கிட்னி கொடுத்துட்டா, ஆ
நாட்கள்ல பாதி போயிடுமா என்ன?"

"அர்ச்சனா... கொஞ்சம் பேசா
இருக்கியா?"

"எனக்குக் கோபம் கோபமா வருது..."

"ஆறுவது சினம்..."

"வைகை...! உன்னோட வாழ்க்கை
நினைக்கும்போது, எனக்குள்ளே இரு
கடவுள் நம்பிக்கை காணாமப் போயிடறது
யாருக்கும் எந்தக் கெடுதலையும் பண்ண
ஆயிரம் பேர்களை தற்கொலையிலிரு
காப்பாத்தியிருக்கே. ஒரு ஏழைப் பெண்ணு
கிட்னி டொனேட் பண்ணியிருக்கே... ஆ
மாசத்துக்கொரு தடவை வாலண்ட்ரியா போ
ப்ளட் டொனேட் பண்ணியிருக்கே
எத்தனையோ மெடிக்கல் கேம்ப்களை நடத்
ஏழை மக்களுக்கு இலவச இருதய பை
சர்ஜரிகளை ஏற்பாடு பண்ணிக் கொடுத்திருக்

உனக்குக் கீழே இருந்த ரெண்டு தங்கைகளோட ஊனங்களையும் சரிப்படுத்தி, விருதுப்பணம் பத்து லட்சத்தையும் செலவு பண்ணி, அவங்களுக்கு நல்ல வரன்களைப் பார்த்துக் கல்யாணம் பண்ணி வெச்சிருக்கே... பார்த்துக்கிட்டிருந்த நல்ல வேலையையும் ரிசைன் பண்ணிட்டு இந்த கிராமத்துக்கு வந்து, உடல் ஊனமுற்றோர் பள்ளியில் டீச்சரா வேலை பார்த்துக்கிட்டிருக்கே... எல்லாருக்கும் நீ நல்லது பண்ணியிருக்கிறேங்கிறே ஒரே ஒரு காரணத்துக்காகவாவது அந்தக் கடவுள் உனக்கு நல்லது பண்ணியிருக்க வேண்டாமா?"

வைகை தோள்களைக் குலுக்கினாள். "நடப்பதெல்லாம் நன்மைக்கே...!"

"இந்த விட்டேத்தியான பதில் எல்லாம் உதவாது. ப்ராணேஷும் அவரோட அம்மாவும் நாளைக்குக் காலையில் உன்னோட வீட்டுக்கு வரும்போது நீ ஒண்ணும் பேசாதே... நான் அவங்ககிட்டே பேசிக்கறேன்... நான் கேட்கிற கேள்விக்கு அவங்க பதில் சொல்லட்டும்."

"அர்ச்சனா...! ப்ளீஸ்.. இந்த விஷயத்துல நீ தலையிடாதே! நான் ஹேண்டில் பண்ணிக்கிறேன்..."

"வைகை... நான் என்ன சொல்ல வர்றேன்னா..."

"ஸாரி... அர்ச்சனா... இந்த விஷயத்துல நீ மட்டும் இல்லை... வேறு யாரும் தலையிடறதையும் நான் விரும்பலை..."

"இதுதான் உன்னோட முடிவா...?"

"தீர்க்கமான முடிவுன்னே வெச்சுக்கலாம்..." வைகை சொல்ல, அர்ச்சனா கோபமாய் எழுந்தாள்.

அர்ச்சனா கோபமாய் கிளம்பிப் போன பிறகு,

வைகை பள்ளியில் மேலும் ஒரு மணி நேரம் இருந்து, பணிகளைக் கவனித்துவிட்டு, மதிய உணவுக்காக வீட்டை நோக்கி நடந்தாள்.

சரியாய் மூன்று நிமிட நடை.

வைகை வீட்டை நெருங்கி வேலிப் படலைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே போனாள். வாசற்படியேறி கதவைத் தட்டப்போன விநாடி, வீட்டுக்குள் கேட்ட பேச்சுக்குரலால் அப்படியே நின்றாள்.

வீட்டுக்குள் அம்மா உமையாளும், அப்பா சீனிவாசனும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பேச்சில் அவளுடைய பெயர் அடிபடவே, உன்னிப்பானாள். உமையாளின் குரல் கேட்டது அழுகை கலந்த குரல்.

''வைகை விஷயத்துல நீங்க நடந்துக்கறது கொஞ்சம்கூட சரியில்லீங்க...''

''என்ன சரியில்லை...?''

''என்ன சரியில்லைன்னு என்னையே கேக்கறீங்களா...? அவ டி.வி. சீரியல்ல நடிக்கணும்ங்கிறதுக்காக அவளுக்கு நடக்கவிருக்கிற கல்யாணத்தை நிறுத்தறது எந்த வகையில் நியாயம்...?''

''என்ன உமை... நீ புரியாமே பேசிட்டிருக்கே. அந்த ரேணுகாதேவி பெரிய கோடீஸ்வரி. அவ வீடு தேடி வந்து நடிக்கக் கூப்பிடறா...! 'ஒரு நாளைக்கு சம்பளம் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் தர்றேன்'னு சொல்றா...! பேசாமே ஒத்துக்க வேண்டியதுதானே...? கல்யாணத்தைக் காரணம் காட்டி, அந்தத் தங்கமான வாய்ப்பை வேண்டாம்ன்னு சொன்னது, என்னோட மனசுக்கு சரியா படலை... அதான் ப்ராணேஷோட அம்மா மணிமேகலைக்கு பப்ளிக் டெலிபோனிலிருந்து போன் பண்ணி வேற யாரோ பேசற மாதிரி பேசி, 'வைகைக்கு ஒரு

[illegible]ட்னி இல்லை'ங்கிற விஷயத்தைச் சொன்னேன். கல்யாணம் நின்னா நின்னு போகட்டுமே... இப்ப என்ன?''

உமையாள் அழுகைக்குரலில் வெடித்தாள். ''என்னங்க... நான் உங்களை ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா...?''

''கேளு...''

''வைகை, நாம பெத்த பொண்ணாயிருந்தா, இப்படியொரு காரியத்தைப் பண்ணியிருப்பீங்களா...?''

15

''வைகை நாம பெத்த பொண்ணாயிருந்தா, இப்படியொரு காரியத்தைப் பண்ணியிருப்பீங்களா?'' - உமையாள் கேட்ட கேள்விக்கு சீனிவாசன் சிரித்தார்.

''உமை! நாம பெத்த பொண்ணா வைகை இல்லாததனாலத்தான் இந்த அண்டர்ஸ்டாண்டிங். வேலை. அவ நம் பொண்ணாயிருந்தா, 'டி.வி. சீரியல்ல நடி'ன்னு உத்தரவு போட்ட மாதிரி சொல்லியிருப்பேன்...! இது எப்பேர்ப்பட்ட வாய்ப்பு... ஒரு நாளைக்கு சம்பளம் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்ன்னா... ஒரு மாசத்துக்கு எவ்வளவு வரும்ன்னு கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பாரு... மயக்கமே வந்துடும்... சீரியல் மட்டும் பிக்கப் ஆயிடுச்சுன்னு வெய்யி, ஒரு வருஷத்திலே வைகை கோடீஸ்வரி.''

''கல்யாணம் நின்னு போயிட்டா மட்டும் வைகை டி.வி. சீரியலில் நடிக்க ஒத்துக்குவாளா என்ன...?''

''அதுக்கப்புறம் அவ மனசைக் கரைக்கிறது ஈஸி. ரேணுகாதேவியும் நாலைஞ்சு தட்வை வந்து பேசினா, வைகை கண்டிப்பா ஒத்துக்குவா...''

''நீங்க என்னதான் சொன்னாலும் இதெல்லாம் சரின்னு என்னோட மனசுக்குப் படலைங்க... நமக்குக் கல்யாணமாகி அஞ்சு வருஷம் குழந்தை இல்லாததனால, கருணாம்பிகா அநாதை விடுதிக்குப் போய் அங்கே ஆறுமாசக் குழந்தையாய் இருந்த வைகையைத் தத்து எடுத்து வளர்த்தோம். வைகை வீட்டுக்கு வந்த வேளை... அடுத்தடுத்த ரெண்டு வருஷத்துக்குள்ளேயே யமுனாவும், துங்கபத்ராவும் பொறந்தாங்க... இருந்தாலும் வைகைதான் இந்த வீட்டுக்கு மூத்த பெண். நியாயப்படி பார்த்தா, அவளுக்குத்தான் மொதல் கல்யாணம் நடந்து இருக்கணும். அதாவது நாம நடத்தி வெச்சிருக்கணும்...''

''அவதான் 'கல்யாணமே வேண்டாம்'னு சொல்லிட்டாளே?''

''அவ... சொன்னா, விட்டுடறதா...?''

''உமை! நீ இப்போ என்ன சொல்ல வர்றே?''

''என் வயித்துல பொறந்த ரெண்டு பொண்ணுகளுக்கும் பத்து லட்ச ரூபாயை செலவு பண்ணி, நல்ல வரன்களாய்ப் பார்த்துக் கல்யாணத்தைப் பண்ணி வைச்சா வைகை. இன்னிக்கு வைகைக்கு ஒரு நல்ல வரன் வந்து வாய்ச்சு, கல்யாணம் முடியற நிலைமையில் இருக்கும்போது, அதைக் கெடுக்க நினைக்கிறது மிகப் பெரிய பாவம்...''

''இந்த ப்ராணேஷ் இல்லேன்னா, வைகைக்கு வேற மாப்பிள்ளையே கிடைக்காதா என்ன...? வைகை மட்டும் சீரியல்ல நடிக்க ஆரம்பிக்கட்டும். பெரிய பெரிய இடங்களிலிருந்தே வரன்கள் வரும்...''

''உங்களுக்கு ஒரு உண்மை தெரியலைங்க...

...ன்ன...?''

...இளஞ்செழியனின் திடீர் மரணத்தால ...க்கப்பட்டு, இனிமே கல்யாணமே ...டாம்ன்னு தீர்மானமாய் சொல்லிட்டிருந்த ...கை, ப்ராணேஷைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க ...க்கிட்டது, சாதாரண விஷயமில்லை. ...ணேஷ்கிட்டயிருந்த ஏதோ ஒண்ணுதான் ...ளை ஈர்த்திருக்கு. அந்த ஈர்ப்பு நாளைக்குப் ...ய பெரிய இடங்களிலிருந்து வர்ற ...கள்கிட்டே இருக்குமா...?''

''இதோ பார் உமை...! வாழ்க்கையில் நமக்கு ...ப்புகள் வரும்போது அதை கெட்டியாப் ...க்கணும்.''

...சற்படியில் நின்று எல்லாவற்றையும் ...டுக் கொண்டிருந்த வைகை, அதற்கு மேலும் ...திருக்கப் பிடிக்காமல், கதவை மெல்லத் ...னாள்.

...னிவாசன் போலி வியப்போடு கேட்டார்.

''என்னம்மா வைகை...! இன்னிக்கு அரை ...ள் நேரத்துக்கு முன்னாடியே ஸ்கூலிலிருந்து ...டே...?''

''ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பத்தி ...கிட்டே பேசணும்... அதுக்காகத்தாம்பா...''

''சொல்லும்மா... என்ன விஷயம்...?''

''அப்பா...! ப்ராணேஷோட அம்மாவுக்கு ...னை மருமகளாக்கிக்கறதுல ...டமில்லையாம். இந்தக் கல்யாணத்தை ...க்கணுமாம்.''

''அட... ஏம்மா...?''

''அந்தம்மாவுக்கு என்னைப் பத்தின ஒரு ...யம் தெரிஞ்சுடுச்சு.''

''எந்த விஷயம்...? நீ எங்களுக்குப் பிறந்த ...ண்ணில்லை என்கிற விஷயமா...?''

''நல்லவேளை...! நம்ம மூணு பேருக்கு

மட்டுமே தெரிஞ்ச அந்த வி
ப்ராணேஷோட அம்மா காதுக்குப் போக
போயிருந்தா, அந்த அம்மா இன்னமும் அப்
ஆயிருப்பாங்க... இது என்னோட கி
விஷயம். மூணு வருஷத்துக்கு முந்தி ஒரு
கல்லூரி மாணவிக்கு நான் கிட்னி தா
பண்ணின விஷயத்தை, யாரோ அந்த அ
காதுல போட்டுட்டாங்க போலிருக்கு...
கிட்னியோடு இருக்கிற என்னை மருமகளாக்
அந்த அம்மாவுக்கும் அவரோட கணவருக்
இஷ்டமில்லையாம்.''

''பார்றா அநியாயத்தை...!'' சீனிவா
நன்றாகவே நடித்தார். உமையாளின் மு
பாறையாய் இறுகிப் போயிருந்தது.

வைகை தொடர்ந்தாள். ''ப்ராணேஷ்கிட்
நான் கிட்னி தான விஷயத்தைச் சொல்
கல்யாணத்துல இஷ்டமில்லைன்னு பொது
சொல்லி கல்யாணத்தை நிறுத்தணுமா
அதுவும் அந்த அம்மா முன்னாடி
சொல்லணுமாம்...''

சீனிவாசன் போலியாய் ஆவேசப்பட்டார்.

''சொல்லிரும்மா...! 'உங்க வீட்டு
மருமகளாய் வர எனக்கும் துளிக்
இஷ்டமில்லை'ன்னு மூஞ்சியில அடிச்ச மா
சொல்லிடும்மா!''

உமையாள் அழுகையை மென்று விழுங்
கொண்டிருக்க, வைகை அதை கவனிக்காத
போல், சீனிவாசனிடம் திரும்பினாள்.

''அப்பா...! நான் என்ன காரணத்
சொல்றது...? கிட்னி தான விஷயத்தைப் ப
பேசக்கூடாதுன்னு, அந்த
சொல்லியிருக்காங்க...''

''வேற ஒரு காரணம்தான் கைவசம் இரு
அதைச் சொல்லம்மா...''

''எதுப்பா...?''

''ரேணுகாதேவியோட டி.வி. சீரியலில் நடிக்கப் போறேன்னு சொல்லும்மா. ஆள் அந்த நிமிஷமே இடத்தைக் காலி பண்ணிடுவான்.''

''அப்பான்னா... அப்பாதான்...!'' சொன்ன வைகை, உமையாளிடம் திரும்பினாள்.

''அம்மா...! எனக்குப் பசிக்குது... சாப்பாடு போடறியா...?''

உமையாள் கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டே சமையலறையை நோக்கிப் போக, வைகை பின் தொடர்ந்தாள்.

மறுநாள் காலை பத்து மணி.

ப்ராணேஷ், மணிமேகலை நாற்காலிகளில் சாய்ந்திருக்க, எதிரே சீனிவாசனும், வைகையும் நீள பெஞ்சில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

''வைகை! என்ன காரணத்துக்காக என்னையும், என்னோட அம்மாவையும் இங்கே வரச் சொன்னே...? நடக்கப் போகிற நம்ம கல்யாணத்தில் ஏதாவது பிரச்னையா...?''

வைகை புன்னகை செய்ய, ப்ராணேஷ் கேட்டான்.

''எதுக்காக சிரிக்கிறே வைகை...?''

''நடக்கப் போகிற நம்ம கல்யாணம்ன்னு சொன்னீங்களே... அதைக் கேட்டதும் சிரிப்பு வந்துடுச்சு...''

''ஏன்...?''

''அது நடக்காத கல்யாணம்.''

''என்னது! நடக்காத கல்யாணமா...?''

ப்ராணேஷின் முகம் சட்டென்று இருட்டுக்குள் விழுந்தது. ''வைகை! நீ என்ன சொல்றே? அன்னிக்கு ஒத்துகிட்டே...?''

''அது தப்புதான்...''

''வைகை! உன்னை

மிரட்டியிருக்காங்கன்னு நினைக்கிறேன்.''

''என்னை யாரும் மிரட்ட முடியாது.''

ப்ராணேஷ் விருட்டென்று நாற்காலியிலிருந்து எழுந்து நின்றபடி கோபாவேசமாய்க் கத்தினான்.

''நோ... வைகை...! இந்தக் கல்யாணத்துல இஷ்டமில்லைன்னு உன்னோட உதடுகள் சொன்னாலும், கண்கள் நிஜத்தைச் சொல்ல படாதபாடு பட்டுகிட்டு இருக்கு... இப்படியொரு அதிரடி முடிவுக்கு வர நிச்சயம் நீ காரணம் கிடையாது. உனக்குப் பின்னாடி வேற யாரோ இருக்காங்க...''

சீனிவாசன் கடுமையான குரலில் குறுக்கிட்டார்.

''இதோ பாருங்க தம்பி...! வைகைக்கு கல்யாணத்துல இஷ்டமில்லைன்னா அதோடு விட்டுருங்க... அவளுக்கு வேற ஃப்யூச்சர் ப்ளானிங்கெல்லாம் இருக்கும் போலிருக்கு...''

''ஃப்யூச்சர் ப்ளானிங்கா...?''

''ஆமா...! ஒரு பிரபலமான டி.வி. சீரியல் கம்பெனி, வைகையை நடிக்கக் கூப்பிட்டிருக்காங்க... அதுக்காக ஒரு பெரிய தொகையும் பேசப்பட்டிருக்கு... வைகையும் அதுல நடிக்க சம்மதம் கொடுத்தாச்சு...''

''பொய்...'' சமையலறைக் கதவில் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்த உமையாள், அடி வயிறு எக்கிக் கத்தினாள். எல்லோருடைய பார்வைகளும் அவள் மேல் அதிர்ச்சியுடன் திரும்பின.

உமையாள் எழுந்து வேக நடை போட்டு ப்ராணேஷை நெருங்கினாள். ''தம்பி! இவங்க எல்லாருமே பொய் பேசிட்டிருக்காங்க... யார் சொல்றதும் உண்மை கிடையாது. வைகைக்கு உங்களைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதுல இஷ்டம்தான்...! அவளோட விருப்பத்துக்குக் குறுக்கே நிக்கிறது யார் தெரியுமா...? உங்க

அம்மாதான்...''

ப்ராணேஷின் பார்வை மணிமேகலையின் மேல் திரும்பியது. அதிர்ச்சியோடு நிலைத்தது.

''அ... அ... அம்மா... நீ... நீயா...?''

மணிமேகலை இறுகிய முகத்தோடு குரலை உயர்த்தினாள்.

''ஆமாண்டா... நான்தான்...! டேய்... ப்ராணேஷ்! இவங்க எல்லாருமா சேர்ந்து ஒரு விஷயத்தை மறைச்சுட்டாங்க. இந்த வைகை இருக்காளே... இவளுக்கு ஒரு கிட்னி கிடையாது. மூணு வருஷத்துக்கு முந்தி யாரோ ஒரு பொண்ணுக்கு கிட்னியை டொனேட் பண்ணியிருக்கா.''

''இந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியுமேம்மா...''

''என்னது... உனக்குத் தெரியுமா...?''

''நல்லாவே தெரியும்... வைகையே என்கிட்ட சொன்னதுதானே இது...?''

''ஒரு கிட்னி அவளுக்கு இல்லைன்னு தெரிஞ்சுமா, நீ கல்யாணத்துக்கு ஒத்துகிட்டே...?''

''அம்மா...! நான் வைகையைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க முக்கியக் காரணமே அந்த ஒரு கிட்னிதான்.''

''டேய்...! நீ என்னடா சொல்றே...?''

''எனக்கும் ஒரு கிட்னிதானே இருக்கு...?'' சொன்ன ப்ராணேஷ் தன்னுடைய சட்டையையும் பனியனையும் சற்றே உயர்த்தி, இடுப்பின் பின்பகுதியைக் காட்டினான். ஆபரேஷன் செய்ததற்கு அடையாளமாய் இரண்டு அங்குல நீளத்துக்கு ஒரு தழும்பு தெரிந்தது.

மணிமேகலை நிலைத்துப்போன விழிகளோடு நிற்க, ப்ராணேஷ் புன்னகையோடு தொடர்ந்தான்.

''அம்மா! போன வருஷம் நான் ஃப்ரண்ட் ஒருத்தனைப் பார்க்கிறதுக்காக புனே போனது உனக்குத் தெரியும். நான் அங்கே போனபோது,

அவன் ஹாஸ்பிடல்ல அட்மிட்டாகியிருந்தான். ரெண்டு கிட்னியும் ஃபெயிலியர். கையில் ஆறுமாதக் குழந்தையோடு அவனோட மனைவி என்கிட்ட, புருஷன் உயிரைக் காப்பாத்திக் கொடுக்கச் சொல்லி கதறி அழுதா. நான் டாக்டர்களை கன்ஸல்ட் பண்ணினேன். மாற்று சிறுநீரகம் பொருத்தறது ஒண்ணுதான் வழின்னு தீர்மானமா சொல்லிட்டாங்க. 'என்னோட கிட்னி பொருந்துமான்'னு கேட்டேன். டெஸ்ட் பண்ணிப் பார்த்துட்டு 'பொருந்தும்'ன்னு சொன்னாங்க... ஒரு கிட்னி கொடுத்துட்டேன்... இன்னிக்கு அந்த ஃப்ரண்ட் ஆரோக்கியமா இருக்கான்...''

ப்ராணேஷ் பேச்சை நிறுத்த, வைகை தொடர்ந்தாள்.

''உங்க மகன் ப்ராணேஷ் போன மாசம் என்னைப் பார்க்க வந்திருந்த போது, உங்க கல்யாணம் எப்போன்னு கேஷுவலா கேட்டேன். அதுக்கு உங்க மகன் என்ன சொன்னார் தெரியுமா...? நான் ஒரு உண்மையைச் சொன்னால், எந்தப் பெண்ணும் என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க முன்வரமாட்டாள். அதுக்காக ஒரு பொய்யைச் சொல்லி, எந்தப் பெண்ணையும் கல்யாணம் பண்ணிக்க நானும் விரும்பலை. மொத்தத்துல, இந்த ஜென்மத்துல எனக்குக் கல்யாண ப்ராப்தி கிடையாது-

அவர் இப்படிச் சொன்னதும் எனக்குள் குழப்பம். 'கொஞ்சம் புரியும்படியா சொல்லுங்கன்'னு நான் கேட்டதும், அவர் தன்னோட ஆபரேஷன் தழும்பைக் காட்டி விபரம் சொன்னார். எனக்கு அது அதிர்ச்சியாய் இருந்தாலும், 'எந்தப் பெண்ணையும் நான் ஏமாத்தப் போறதில்லை'ன்னு அவர் சொன்னது எனக்குப் பிடிச்சிருந்தது. 'நானும் ஒரு கிட்னி

டோனர்தான்'னு அவர்கிட்டே சொன்னேன். அதுக்கு அவர் 'அப்படியா...! வீ ஆர் இன் த சேம் போட்'ன்னு சொல்லிட்டு, விளையாட்டா என்கிட்டே 'நீங்களாவது என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க மாட்டீங்களா'ன்னு கேட்டார். அவர் குரலில் இருந்த ஏக்கம், என்னோட மனசைத் தொட்டது.

ஒரு பத்து விநாடிதான் யோசிச்சேன். பிறகு சீரியஸாவே 'எஸ்'ன்னு சொல்லிட்டேன். அவர் பட்ட சந்தோஷத்துக்கு அளவேயில்லை. ப்ராணேஷ் என்ற ஒரு நல்ல மனிதரோடு என்னோட வாழ்க்கையை பார்ட்னர்ஷிப் போட்டுக்க ஆசைப்பட்டேன். அது தப்புன்னு நீங்க சொன்னா, அந்த ஆசைக்கும் 'டாட்டா... பை... பை' காட்டிட்டுப் போக நான் தயார்...''

''வேண்டாண்டியம்மா...! என்னையும் என்னோட பையனையும் விட்டுப் போயிடாதேம்மா என் ராஜாத்தி...!'' பெரிய குரலில் கத்திக் கொண்டே, ஓடிப்போய் வைகையை அணைத்துக் கொண்டாள் மணிமேகலை.

எல்லோருடைய கண்களிலும் நீர். சீனிவாசன் கண்களில் மட்டும் கொஞ்சம் அதிகப்படியாய்.

ஜன்னலுக்கு வெளியே அடித்துக் கொண்டிருந்த 102 டிகிரி மத்தியான வெய்யிலில், இப்போது நிலவின் குளிர்ச்சி.

- முற்றும் -